

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0301/2013

24.9.2013

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

Komisja Prawna

Sprawozdawcy: Klaus-Heiner Lehne, Luigi Berlinguer

Spółsprawozdawcy komisji opiniodawczej (*):
Evelyne Gebhardt, Hans-Peter Mayer, Komisja Rynku Wewnętrznego i
Ochrony Konsumentów

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	132
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW (*)..	138
OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ	253
PROCEDURA.....	266

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0635),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0329/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez austriacki Bundesrat, Senat Belgii, niemiecki Bundestag oraz Izbę Lordów Zjednoczonego Królestwa, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 marca 2012 r.¹,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0301/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

¹ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 75.

(8) *Aby pokonać te* bariery związane z prawem umów strony powinny mieć możliwość uzgodnienia, że ich umowy będą podlegać jednolitemu zestawowi norm prawa umów mających to samo znaczenie i tą samą wykładnię we wszystkich państwach członkowskich – wspólnych przepisów dotyczących sprzedaży. Te wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny stanowić dodatkową opcję zwiększającą pole wyboru stron, możliwą do wykorzystania, kiedy tylko strony wspólnie uznają, że będzie ona użyteczna, rzeczywiście ułatwiając handel transgraniczny i pozwalając uniknąć kosztów transakcyjnych i alternatywnych, jak również innych przeszkód w handlu transgranicznym związanych z prawem umów. Powinny być one podstawą stosunku umownego wyłącznie wtedy, gdy strony wspólnie zdecydują się na skorzystanie z nich.

(8) Bariery związane z prawem umów ***utrudniają konsumentom i przedsiębiorcom pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego i dotyczą w szczególności sektora sprzedaży na odległość, który powinien stanowić jeden z wymiernych rezultatów rynku wewnętrznego. W szczególności cyfrowy aspekt rynku wewnętrznego staje się niezwykle istotny zarówno dla konsumentów, jak i dla przedsiębiorców, gdyż przedsiębiorcy i konsumenci coraz częściej dokonują zakupów przez internet, a coraz więcej przedsiębiorców prowadzi w ten sposób sprzedaż. Mając na uwadze, że narzędzia technologii komunikacyjnych i informacyjnych są stale rozwijane i coraz powszechniej dostępne, potencjał wzrostu sprzedaży internetowych jest bardzo wysoki. W związku z powyższym, aby pokonać takie bariery związane z prawem umów***, strony powinny mieć możliwość uzgodnienia, że ich umowy ***zawierane na odległość, a w szczególności przez internet***, będą podlegać jednolitemu zestawowi norm prawa umów mających to samo znaczenie i tą samą wykładnię we wszystkich państwach członkowskich – wspólnych ***europejskich*** przepisów dotyczących sprzedaży. Te wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny stanowić dodatkową opcję ***sprzedaży na odległość, a w szczególności handlu elektronicznego***, zwiększającą pole wyboru stron, możliwą do wykorzystania, kiedy tylko strony wspólnie uznają, że będzie ona użyteczna, rzeczywiście ułatwiając handel transgraniczny i pozwalając uniknąć kosztów transakcyjnych i alternatywnych, jak również innych przeszkód w handlu transgranicznym związanych z prawem umów. Powinny być one podstawą stosunku umownego wyłącznie wtedy, gdy strony wspólnie zdecydują się na

skorzystanie z nich.

Uzasadnienie

Zmiany w tym punkcie preambuły odzwierciedlają zmiany wprowadzone do zakresu przedmiotowego wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, będące jednolitym zbiorem ogólnoeuropejskich norm, stanowią idealne narzędzie handlu na odległość, a w szczególności handlu elektronicznego, który jest szybko rozwijającym się obszarem rynku wewnętrznego.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży. **Harmonizuje** ono przepisy prawa umów państw członkowskich nie poprzez zobowiązanie tych ostatnich do zmiany **obowiązującego** krajowego prawa umów, lecz poprzez stworzenie **w każdym z państw członkowskich** drugiego reżimu prawa umów na potrzeby umów objętych zakresem stosowania rozporządzenia. Ten drugi reżim powinien być **identyczny** w całej Unii i funkcjonować obok obowiązujących norm krajowego prawa umów. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być stosowane dobrowolnie, za jednoznacznym porozumieniem stron, do umów transgranicznych.

Poprawka

(9) Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży **na podstawie umów zawieranych na odległość, a w szczególności przez internet**. **Zbliża** ono przepisy prawa umów państw członkowskich nie poprzez zobowiązanie tych ostatnich do zmiany **pierwotnego** krajowego **reżimu** prawa umów, lecz poprzez stworzenie drugiego reżimu prawa umów na potrzeby umów objętych zakresem stosowania rozporządzenia. Ten drugi **stosowany bezpośrednio** reżim powinien **stanowić integralną część porządku prawnego obowiązującego na obszarze państw członkowskich**. **W stopniu, w jakim umożliwia to ich zakres i w przypadku gdy strony porozumiały się co do ich wykorzystania, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny mieć zastosowanie zamiast pierwotnego krajowego reżimu prawa umów w tym porządku prawnym**. **Powinny one** być **identyczne** w całej Unii i funkcjonować obok obowiązujących norm krajowego prawa umów. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być stosowane dobrowolnie, za jednoznacznym porozumieniem stron, do umów transgranicznych.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinno być wyborem dokonywanym w zastosowaniu właściwego **prawa** krajowego określonego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 lub, w odniesieniu do obowiązków udzielenia informacji przedkontraktowych, na podstawie rozporządzenia 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (rozporządzenie (WE) nr 864/2007), lub jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie **powinno zatem być traktowane** jako wybór **prawa właściwego** w rozumieniu norm kolizyjnych ani być z tym wyborem **mylone i powinno** obowiązywać bez uszczerbku dla wspomnianych norm kolizyjnych. Rozporządzenie nie będzie zatem wpływać na obowiązujące normy kolizyjne.

Poprawka

(10) Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinno być wyborem dokonywanym w zastosowaniu właściwego krajowego **porządku prawnego** określonego **jako prawo właściwe** na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 lub, w odniesieniu do obowiązków udzielenia informacji przedkontraktowych, na podstawie rozporządzenia 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (rozporządzenie (WE) nr 864/2007), lub jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży **jest wynikiem wyboru między dwoma różnymi reżimami w ramach tego samego krajowego porządku prawnego**. **Wybór ten zatem nie powinien być traktowany** jako wybór **między dwoma krajowymi porządkami prawnymi** w rozumieniu norm kolizyjnych ani być z tym wyborem **mylony i powinien** obowiązywać bez uszczerbku dla wspomnianych norm kolizyjnych. Rozporządzenie nie będzie zatem wpływać na obowiązujące normy kolizyjne, **jak np. normy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 593/2008**.

Uzasadnienie

Zmiany w tym punkcie preambuły mają na celu wyjaśnienie związku między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży a rozporządzeniem Rzym I.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny obejmować **kompletny zestaw w pełni zharmonizowanych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów. Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwiększenia zaufania konsumentów do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, a tym samym zachęcić ich do zawierania umów transgranicznych na tej podstawie. Wspólne przepisy powinny utrzymywać lub zwiększać poziom ochrony przysługującej konsumentom na mocy unijnego prawa konsumenckiego.

Poprawka

(11) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny obejmować **pełen zestaw ujednoliconych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów. Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwiększenia zaufania konsumentów do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, a tym samym zachęcić ich do zawierania umów transgranicznych na tej podstawie. Wspólne przepisy powinny utrzymywać lub zwiększać poziom ochrony przysługującej konsumentom na mocy unijnego prawa konsumenckiego. **Ponadto przyjęcie niniejszego rozporządzenia nie powinno wykluczać przeglądu dyrektywy w sprawie praw konsumentów w celu wprowadzenia w państwach członkowskich pełnej przeprowadzonej na wysokim poziomie harmonizacji ochrony konsumentów.**

Uzasadnienie

Stosownie do ciągłych żądań zrzeszeń konsumentów przegląd dyrektywy w sprawie praw konsumentów powinien pozostać bezwarunkowym celem, aby zagwarantować we wszystkich państwach członkowskich jak najwyższy zharmonizowany poziom ochrony konsumentów.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11a) Definicja konsumenta powinna obejmować osoby fizyczne działające w

celach niezwiązanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową. Jednakże w przypadku umów podwójnego zastosowania, gdy umowa zawierana jest w celach, które częściowo są związane z działalnością handlową danej osoby, a częściowo nie są z nią związane, a cel handlowy jest do tego stopnia ograniczony, że nie jest dominujący w ogólnym kontekście umowy, taka osoba również powinna być uznawana za konsumenta. W celu określenia, czy osoba fizyczna całkowicie czy częściowo działa w celach, które są związane z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, należy ocenić sposób, w jaki dana osoba występuje w stosunku do kontrahenta.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) Ponieważ wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży zawierają **kompletny zestaw w pełni zharmonizowanych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów, nie będzie różnic między przepisami państw członkowskich w omawianej dziedzinie tam, gdzie strony zdecydują się skorzystać z tych wspólnych przepisów. W związku z tym art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 593/2008, który opiera się założeniu, że poziom ochrony konsumentów w państwach członkowskich jest zróżnicowany, nie ma praktycznego znaczenia dla kwestii objętych zakresem stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka

(12) **W przypadku zawarcia ważnego porozumienia o korzystaniu ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jedynie wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować kwestie należące do ich zakresu.** Ponieważ wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży zawierają **pelen zestaw ujednoliconych** bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów, nie będzie różnic między przepisami państw członkowskich w omawianej dziedzinie tam, gdzie strony zdecydują się skorzystać z tych wspólnych przepisów. W związku z tym art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 593/2008, który opiera się założeniu, że poziom ochrony konsumentów w państwach członkowskich jest zróżnicowany, nie ma praktycznego znaczenia dla kwestii objętych zakresem stosowania wspólnych europejskich

przepisów dotyczących sprzedaży, *gdyż sprowadzałby się do porównania między wiążącymi przepisami dwóch identycznych innych reżimów prawa umów.*

Uzasadnienie

Zmiany w tym punkcie preambuły mają na celu wyjaśnienie związku między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży a rozporządzeniem Rzym I.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zostać udostępnione na potrzeby umów transgranicznych, ponieważ to w ich kontekście różnice między krajowymi przepisami prowadzą do komplikacji i dodatkowych kosztów, zniechęcając strony do nawiązania stosunków umownych. Transgraniczny charakter umowy należy ocenić na podstawie miejsca zwykłego pobytu stron w umowach między przedsiębiorcami. W umowach między przedsiębiorcami a konsumentami wymóg transgraniczności powinien być spełniony, jeżeli ogólny adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów, lub adres, na jaki ma być wystawiona faktura wskazany przez konsumenta znajdują się w jednym z państw członkowskich, ale nie w tym państwie, w którym przedsiębiorca ma swoje miejsce zwykłego pobytu.

Poprawka

(13) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zostać udostępnione na potrzeby umów transgranicznych, ponieważ to w ich kontekście różnice między krajowymi przepisami prowadzą do komplikacji i dodatkowych kosztów, zniechęcając strony do nawiązania stosunków umownych, ***natomiast handel prowadzony na odległość, a w szczególności handel elektroniczny, posiada duży potencjał.*** Transgraniczny charakter umowy należy ocenić na podstawie miejsca zwykłego pobytu stron w umowach między przedsiębiorcami. W umowach między przedsiębiorcami a konsumentami wymóg transgraniczności powinien być spełniony, jeżeli ogólny adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów, lub adres, na jaki ma być wystawiona faktura wskazany przez konsumenta znajdują się w jednym z państw członkowskich, ale nie w tym państwie, w którym przedsiębiorca ma swoje miejsce zwykłego pobytu.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 a (nowy)

(17a) Przetwarzanie w chmurze rozwija się szybko i ma duży potencjał wzrostu. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży stanowią spójny zestaw norm dostosowanych do świadczenia usług na odległość, a w szczególności elektronicznego dostarczania treści cyfrowych i usług powiązanych. Przepisy te powinny mieć także zastosowanie, gdy usługi w zakresie treści cyfrowych lub powiązane usługi są świadczone z wykorzystaniem chmur obliczeniowych, w szczególności gdy treść cyfrowa może zostać pobrana z chmury obliczeniowej sprzedawcy lub czasowo przechowywana w chmurze obliczeniowej usługodawcy.

Uzasadnienie

Nowy punkt preambuły został zaproponowany, aby wyjaśnić, które z umów dotyczących usług w chmurze obliczeniowej są objęte zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Przepisy te obejmują umowy dotyczące „sprzedaży” chmur obliczeniowych, a także umowy dotyczące usług powiązanych, zwłaszcza wówczas, gdy treść cyfrowa może zostać pobrana z chmury obliczeniowej sprzedawcy lub czasowo przechowywana w chmurze obliczeniowej usługodawcy.

Poprawka 9

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18**

(18) Treści cyfrowe są często dostarczane nie w zamian za cenę, lecz w połączeniu z innymi opłaconymi towarami lub usługami, w tym za świadczenia o charakterze niepieniężnym, takie jak udostępnienie danych osobowych, lub też bezpłatnie, w kontekście strategii marketingowej (w nadziei, że konsument nabędzie później dodatkowe lub bardziej wyrafinowane produkty z zakresu treści cyfrowych). Ze względu na tę specyficzną

(18) Treści cyfrowe są często dostarczane nie w zamian za cenę, lecz w połączeniu z innymi opłaconymi towarami lub usługami, w tym za świadczenia o charakterze niepieniężnym, takie jak udostępnienie danych osobowych, lub też bezpłatnie, w kontekście strategii marketingowej (w nadziei, że konsument nabędzie później dodatkowe lub bardziej wyrafinowane produkty z zakresu treści cyfrowych). Ze względu na tę specyficzną

strukturę rynku oraz fakt, że wady dostarczonych treści cyfrowych mogą zaszkodzić interesom gospodarczym konsumentów niezależnie od tego, na jakich warunkach treści te zostały dostarczone, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne niezależnie od tego, czy za dane treści cyfrowe zapłacono cenę.

strukturę rynku oraz fakt, że wady dostarczonych treści cyfrowych mogą zaszkodzić interesom gospodarczym konsumentów niezależnie od tego, na jakich warunkach treści te zostały dostarczone, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne niezależnie od tego, czy za dane treści cyfrowe zapłacono cenę. ***W takich jednak przypadkach środki ochrony prawnej kupującego powinny ograniczać się wyłącznie do szkód. Z drugiej strony kupujący powinien mieć możliwość skorzystania z pełnego zestawu środków ochrony prawnej, z wyjątkiem obniżenia cen, nawet jeżeli nie jest on zobowiązany do zapłacenia ceny dostawy treści cyfrowych, pod warunkiem że świadczenie wzajemne z jego strony, na przykład poprzez dostarczanie danych osobowych lub inne usługi mające wartość handlową dla usługodawcy, mają wartość równą cenie dostawy, mając na uwadze, że w takich przypadkach treści cyfrowe nie są w rzeczywistości dostarczane nieodpłatnie.***

Uzasadnienie

Zmiany w tym punkcie preambuły odzwierciedlają zmiany zaproponowane do przepisów w sprawie treści cyfrowych, które nie są dostarczane w zamian za zapłatę ceny. Wydaje się właściwe, by umożliwić kupującemu, który nie płaci za dostawę, ale świadczy usługę wzajemną – jak np. udostępnienie danych osobowych lub inną korzyść – skorzystanie z pełnego zestawu środków, z wyjątkiem obniżenia ceny (co nie ma zastosowania, w związku z tym, że cena nie została zapłacona).

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

(19) W celu zapewnienia maksymalnej wartości dodanej wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ich przedmiotowy zakres stosowania powinien objąć również niektóre usługi świadczone

Poprawka

(19) W celu zapewnienia maksymalnej wartości dodanej wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ich przedmiotowy zakres stosowania powinien objąć również niektóre usługi świadczone

przez sprzedawcę, bezpośrednio i blisko związane z konkretnymi towarami lub treściami cyfrowymi dostarczanymi na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i w praktyce często ujmowane w tej samej lub powiązanej umowie zawieranej w tym samym czasie; dotyczy to w szczególności naprawy, konserwacji lub instalacji towarów lub treści cyfrowych.

przez sprzedawcę, bezpośrednio i blisko związane z konkretnymi towarami lub treściami cyfrowymi dostarczanymi na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i w praktyce często ujmowane w tej samej lub powiązanej umowie zawieranej w tym samym czasie; dotyczy to w szczególności naprawy, konserwacji lub instalacji towarów lub treści cyfrowych **lub czasowego przechowywania treści cyfrowych w chmurze obliczeniowej usługodawcy.**

Uzasadnienie

Poprawka do tego punktu preambuły precyzuje znaczenie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w kontekście chmur obliczeniowych, w szczególności w sytuacji, gdy powiązane usługi obejmują przechowywanie treści.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(19a) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można również stosować w odniesieniu do umowy powiązanej z inną umową zawartą przez te same strony, która nie jest umową sprzedaży, umową o dostarczenie treści cyfrowych ani umową o świadczenie usług powiązanych. Umowa powiązana podlega odpowiedniemu prawu krajowemu mającemu zastosowanie zgodnie z właściwymi normami kolizyjnymi. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można również stosować w umowach zawierających jakiegokolwiek elementy inne niż sprzedaż towarów, dostarczanie treści cyfrowych lub świadczenie usług powiązanych, pod warunkiem że elementy te można wydzielić, a ich cena może zostać wyodrębniona.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

(22) Porozumienie stron umowy **jest niezbędne do zastosowania** wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. W przypadku transakcji między przedsiębiorstwami i konsumentami porozumienie to powinno podlegać rygorystycznym wymogom. Ponieważ w praktyce to najczęściej przedsiębiorca proponuje skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, wymogi te powinny gwarantować, by konsumenci byli w pełni świadomi faktu, że wyrażają zgodę na skorzystanie z przepisów innych niż te, które obowiązują w jego prawie krajowym. Dlatego też zgoda konsumenta powinna być dopuszczalna jedynie w formie wyraźnego oświadczenia, składanego osobno w stosunku do oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy. Nie może być zatem możliwości składania oferty skorzystania ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako jednego z postanowień zawieranej umowy, a w szczególności jako elementu ogólnych warunków umownych stosowanych przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca powinien przekazać konsumentowi potwierdzenie wyrażenia zgody na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży na trwałym nośniku.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 23 a (nowy)

Poprawka

(22) Porozumienie stron umowy **dotyczące wykorzystania** wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży **jest niezbędne do ich zastosowania**. W przypadku transakcji między przedsiębiorstwami i konsumentami porozumienie to powinno podlegać rygorystycznym wymogom. Ponieważ w praktyce to najczęściej przedsiębiorca proponuje skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, wymogi te powinny gwarantować, by konsumenci byli w pełni świadomi faktu, że wyrażają zgodę na skorzystanie z przepisów innych niż te, które obowiązują w jego prawie krajowym. Dlatego też zgoda konsumenta powinna być dopuszczalna jedynie w formie wyraźnego oświadczenia, składanego osobno w stosunku do oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy. Nie może być zatem możliwości składania oferty skorzystania ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako jednego z postanowień zawieranej umowy, a w szczególności jako elementu ogólnych warunków umownych stosowanych przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca powinien przekazać konsumentowi potwierdzenie wyrażenia zgody na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży na trwałym nośniku.

(23a) W przypadku gdy porozumienie stron o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest nieważne lub gdy wymogi dotyczące dostarczenia standardowej ulotki informacyjnej nie zostały spełnione, wyjaśnienie tego, czy umowa została zawarta i na jakich warunkach, powinno zostać określone na mocy właściwych przepisów krajowych mających zastosowanie zgodnie z właściwymi normami kolizyjnymi.

Uzasadnienie

Nowy motyw zawiera wyjaśnienie dotyczące tego, jak należy postępować, gdy porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest nieważne lub gdy wymogi dotyczące dostarczenia standardowej ulotki informacyjnej nie zostały spełnione.

Poprawka 14

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 27**

(27) Wszystkie kwestie o charakterze umownym lub pozaumownym, które nie zostały ujęte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży regulowane są przepisami prawa krajowego obowiązującymi poza wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, mającymi zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i rozporządzenia (WE) nr 864/2007 lub jakichkolwiek innych właściwych norm kolizyjnych. Kwestie te obejmują, przykładowo, osobowość prawną, nieważność umowy wynikającą z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, określenie języka umowy, kwestie niedyskryminacji, reprezentację, wielość dłużników i wierzycieli, zmianę

(27) Wszystkie kwestie o charakterze umownym lub pozaumownym, które nie zostały ujęte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży regulowane są przepisami prawa krajowego obowiązującymi poza wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, mającymi zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i rozporządzenia (WE) nr 864/2007 lub jakichkolwiek innych właściwych norm kolizyjnych. Kwestie te obejmują, przykładowo, osobowość prawną, nieważność umowy wynikającą z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, **chyba że kwestie takiej sprzeczności z prawem lub dobrymi obyczajami zostały uregulowane we**

stron, w tym cesję, potrącenie i połączenie, prawo rzeczowe, w tym przeniesienie własności, prawo własności intelektualnej i prawo deliktów. **Ponadto kwestia** tego, czy można łącznie dochodzić konkurencyjnych roszczeń umownych i pozaumownych, **pozostaje poza zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.**

wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, określenie języka umowy, kwestie niedyskryminacji, reprezentację, wielość dłużników i wierzycieli, zmianę stron, w tym cesję, potrącenie i połączenie, prawo rzeczowe, w tym przeniesienie własności, prawo własności intelektualnej i prawo deliktów, **a także kwestię** tego, czy można łącznie dochodzić konkurencyjnych roszczeń umownych i pozaumownych. **Dla celów jasności i przejrzystości prawa wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zawierać wyraźne odniesienie do kwestii, które są i które nie są w nich regulowane.**

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 27 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(27a) Nieuczciwe praktyki handlowe, o których mowa w dyrektywie 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”)¹, zostaną objęte wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, w takim zakresie, w jakim są zbieżne z przepisami w zakresie prawa umów, w tym w szczególności przepisami dotyczącymi nieuczciwych praktyk handlowych, które mogą prowadzić do uchylecia się od skutków umowy z powodu błędu, podstępu, groźby lub wyzysku, bądź dotyczącymi środków ochrony prawnej w przypadku naruszenia obowiązków udzielania informacji. Nieuczciwe praktyki handlowe inne niż te, które są zbieżne z przepisami w zakresie prawa umów, nie powinny wchodzić w zakres

Uzasadnienie

Ten nowy motyw wyjaśnia związek między dyrektywą 2005/29/WE a rozporządzeniem w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Dla przykładu: nieuczciwe praktyki handlowe mogą spowodować wprowadzenie w błąd konsumenta lub zostać nawet uznane za podstęp, groźbę lub wyzysk, natomiast w innych przypadkach nieuczciwe praktyki handlowe powodują naruszenie wymogów informacyjnych dotyczących np. ceny końcowej. Przypadki te wchodzą w zakres rozporządzenia w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Pozostałe nieuczciwe praktyki handlowe pozostają poza tym zakresem, zwłaszcza wtedy, gdy nie zostaje zawarta umowa. Zastosowanie ma natomiast prawo krajowe, które powinno zostać zdefiniowane zgodnie z ogólnymi normami prawa prywatnego międzynarodowego.

Poprawka 16

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 29**

Tekst proponowany przez Komisję

(29) W przypadku zawarcia ważnego porozumienia o korzystaniu ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jedynie wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować kwestie należące do ich zakresu. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane niezależnie, zgodnie z utrwalonymi zasadami wykładni przepisów Unii. Zagadnienia objęte zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, powinny być rozstrzygane wyłącznie na podstawie wykładni samych przepisów, bez sięgania do innych norm. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane na podstawie zasad i celów leżących u podstaw ich przyjęcia oraz wszystkich zawartych w nich norm.

Poprawka

(29) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane niezależnie, zgodnie z utrwalonymi zasadami wykładni przepisów Unii. Zagadnienia objęte zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, powinny być rozstrzygane wyłącznie na podstawie wykładni samych przepisów, bez sięgania do innych norm. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane na podstawie zasad i celów leżących u podstaw ich przyjęcia oraz wszystkich zawartych w nich norm.

Uzasadnienie

Zmiana wynikająca ze zmian wprowadzonych w punkcie 12 preambuły; zdanie to zostało tam przeniesione.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

(31) Zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić wytyczną dla sposobu współpracy stron. Ponieważ niektóre przepisy stanowią szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, powinny one mieć pierwszeństwo przed zasadą ogólną. Zasada ogólna nie powinna zatem być wykorzystywana do zmiany określonych praw i obowiązków stron zapisanych w przepisach szczególnych. Konkretny wymogi wynikające z zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu powinny zależeć, między innymi, od relatywnego poziomu wiedzy specjalistycznej stron i dlatego powinny być odmienne w transakcjach przedsiębiorców z konsumentami oraz w transakcjach między przedsiębiorcami. W transakcjach między przedsiębiorcami należy w tym kontekście uwzględnić praktykę handlową stosowaną w konkretnej sytuacji.

Poprawka

(31) **Ogólna** zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić wytyczną dla sposobu współpracy stron. Ponieważ niektóre przepisy stanowią szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, powinny one mieć pierwszeństwo przed zasadą ogólną. Zasada ogólna nie powinna zatem być wykorzystywana do zmiany określonych praw i obowiązków stron zapisanych w przepisach szczególnych. Konkretny wymogi wynikające z **ogólnej** zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu powinny zależeć, między innymi, od relatywnego poziomu wiedzy specjalistycznej stron i dlatego powinny być odmienne w transakcjach przedsiębiorców z konsumentami oraz w transakcjach między przedsiębiorcami. W transakcjach między przedsiębiorcami należy w tym kontekście uwzględnić praktykę handlową stosowaną w konkretnej sytuacji. **Ogólna zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić normę postępowania zapewniającą uczciwe, przejrzyste i sprawiedliwe stosunki. Ponieważ oznacza ona niemożność skorzystania przez stronę z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, które normalnie by jej przysługiwały, zasada ta nie powinna dawać ogólnego prawa do odszkodowania. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, stanowiące szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, jak uchylene się z powodu**

podstępu lub niedopełnienia zobowiązania na podstawie warunku przewidzianego w umowie, mogą dać prawo do żądania odszkodowania, jednak wyłącznie w bardzo szczególnych przypadkach.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 34

Tekst proponowany przez Komisję

(34) Aby zwiększyć pewność prawną przez publiczne udostępnienie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych zawierającego wykładnię wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych publicznie dostępnych przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna stworzyć bazę danych zawierającą właściwe prawomocne orzeczenia. Aby umożliwić realizację tego zadania państwa członkowskie powinny zagwarantować szybkie przekazywanie takich krajowych orzeczeń Komisji.

Poprawka

(34) Aby zwiększyć pewność prawną przez publiczne udostępnienie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych zawierającego wykładnię wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych publicznie dostępnych przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna stworzyć bazę danych zawierającą właściwe prawomocne orzeczenia. Aby umożliwić realizację tego zadania państwa członkowskie powinny zagwarantować szybkie przekazywanie takich krajowych orzeczeń Komisji. ***Należy stworzyć łatwo dostępną, w pełni usystematyzowaną i umożliwiającą łatwe wyszukiwanie bazy danych. W celu przezwyciężenia problemów związanych ze zróżnicowanym podejściem do orzeczeń wydawanych w Unii oraz aby umożliwić skuteczne i oszczędne użytkowanie bazy danych, o orzeczeniach należy informować, przedstawiając ich standardowe streszczenia, które powinny zostać załączone do orzeczenia. Powinny one być zwięzłe, by uczynić je łatwo dostępnymi. Należy je podzielić na pięć części zawierających główne elementy orzeczenia, którego dotyczy informacja, czyli: zagadnienie i odpowiedni artykuł wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, krótki opis faktów, zwięzłe streszczenie głównej argumentacji,***

decyzję, a także motyw decyzji, przy wyraźnym stwierdzeniu zasady, jaka została przyjęta.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 34 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34a) Komentarz do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży byłby wartościowym narzędziem, gdyż zapewniłby jasność i pomoc w zrozumieniu tych przepisów. Komentarz ten powinien zawierać jasne i wyczerpujące wyjaśnienie artykułów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży oraz, w odpowiednich przypadkach, powinien uzasadniać wybory polityczne będące podstawą poszczególnych artykułów. Jasne wyjaśnienie takich wyborów umożliwi sądom we wszystkich państwach członkowskich właściwą wykładnię i stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży oraz pozwoli im na wypełnienie wszelkich luk w tych przepisach. Komentarz ten będzie zatem sprzyjał spójnemu i jednolitemu stosowaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Komisja powinna zbadać możliwości przedstawienia takiego komentarza.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 34 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34b) Dodatkową przeszkodą w handlu transgranicznym jest brak dostępu do skutecznych i niedrogich mechanizmów

dochodzenia roszczeń. Dlatego konsument i przedsiębiorca zawierający umowę na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinni rozważyć przedstawienie sporów wynikających z umowy istniejącemu podmiotowi stosującemu alternatywne metody rozstrzygania sporów, w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2013/11/EU Parlamentu Europejskiego i Rady¹. Nie powinno to w żaden sposób wpływać na możliwość wystąpienia przez strony o wszczęcie postępowania przed właściwymi sądami bez uprzedniego skorzystania z alternatywnej metody rozwiązywania sporów.

¹ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz.U. L 165, 18.6.2013, s. 63)*

Poprawka 21

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 34 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34c) Aby ułatwić stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, Komisja Europejska powinna dążyć do wypracowania europejskiego wzorca postanowień umownych z pomocą grupy roboczej, w której skład weszliby głównie przedstawiciele konsumentów i przedsiębiorstw i której wsparcia udzielaliby przedstawiciele środowiska naukowego i branżowego. Taki wzorzec umów mógłby być przydatnym uzupełnieniem wspólnych europejskich

przepisów dotyczących sprzedaży i zawierać charakterystykę danej umowy oraz uwzględniać specyfikę danego sektora działalności handlowej. Powinien on odpowiadać potrzebom zainteresowanych podmiotów i uwzględniać doświadczenia uzyskane podczas pierwszego okresu praktycznego stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Ten wzorzec powinien zostać udostępniony opinii publicznej, gdyż stanowiłby on wartość dodaną dla przedsiębiorców zamierzających zawrzeć umowy transgraniczne przy zastosowaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Aby zadbać o to, że ten wzorzec postanowień umownych będzie skutecznie towarzyszyć wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, prace Komisji powinny rozpocząć się jak najszybciej.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 35

Tekst proponowany przez Komisję

(35) Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę *dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania w odniesieniu do umów między przedsiębiorcami lub ze względu na zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój* dorobku wspólnotowego.

Poprawka

(35) Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę *włączenia dodatkowych przepisów związanych z klauzulami dotyczącymi zastrzeżenia własności, zmianami rynkowymi i technologicznymi związanymi z treściami cyfrowymi, oraz przyszłym rozwojem* dorobku wspólnotowego. *Szczególna uwagę należy ponadto poświęcić ustaleniu, czy ograniczenie zakresu do umów zawieranych na odległość, a w*

szczegółności przez internet, jest w dalszym ciągu stosowne i czy wykonalne byłoby poszerzenie zakresu, tak by objąć nim także umowy zawierane w lokalu przedsiębiorstwa.

Uzasadnienie

Obecnie prawo własności nie wchodzi w zakres wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. W odniesieniu do klauzul dotyczących zastrzeżenia własności w związku z ich praktycznym znaczeniem proponowane jest wyjaśnienie zobowiązań stron. Proponowana poprawka uwzględnia wnioski o dokonanie w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia oceny, czy należy poszerzyć przedmiotowy zakres wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, by objąć nimi przepisy związane z klauzulami dotyczącymi zastrzeżenia własności. Przyszły przegląd powinien ponadto objąć rozważania, czy wykonalne jest rozszerzenie zakresu przepisów poza umowy zawierane na odległość, a zwłaszcza za pośrednictwem internetu.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – spis treści

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Spis treści zostaje umieszczony na początku części normatywnej. Zostanie on dostosowany, aby odzwierciedlić treść instrumentu.

(Zob. poprawkę, w której skreśla się spis treści na początku załącznika).

Uzasadnienie

Szereg poprawek ma na celu połączenie rozporządzenia „wprowadzającego” z załącznikiem. Podział na rozporządzenie i załącznik jest źródłem niejasności i wydaje się zbędny.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Tytuł I (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Tytuł I
Przepisy ogólne

Uzasadnienie

Szereg poprawek ma na celu połączenie rozporządzenia „wprowadzającego” z załącznikiem. Podział na rozporządzenie i załącznik jest źródłem niejasności i wydaje się zbędny.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Część -1 (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Część -1: Stosowanie instrumentu

Uzasadnienie

Szereg poprawek ma na celu połączenie rozporządzenia „wprowadzającego” z załącznikiem. Podział na rozporządzenie i załącznik jest źródłem niejasności i wydaje się zbędny.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez udostępnienie jednolitego zestawu norm prawa umów określonych w załączniku I („wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży”). Normy te mogą być wykorzystywane, za porozumieniem stron, w transgranicznych transakcjach polegających na sprzedaży towarów, dostarczaniu treści cyfrowych oraz świadczeniu usług powiązanych.

1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez udostępnienie **w ramach porządku prawnego każdego państwa członkowskiego** jednolitego zestawu norm prawa umów określonych w załączniku I („wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży”). Normy te mogą być wykorzystywane, za porozumieniem stron, w transgranicznych transakcjach **prowadzonych na odległość, a w szczególności przez internet**, polegających na sprzedaży towarów, dostarczaniu treści cyfrowych oraz świadczeniu usług powiązanych.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsze rozporządzenie umożliwia przedsiębiorcom oparcie się na wspólnym zestawie norm oraz wykorzystywanie tych samych postanowień umownych we wszystkich transakcjach transgranicznych, ograniczając tym samym niepotrzebne koszty, przy równoczesnym zagwarantowaniu dużej pewności prawna.

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie umożliwia przedsiębiorcom, ***a w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP)***, oparcie się na wspólnym zestawie norm oraz wykorzystywanie tych samych postanowień umownych we wszystkich transakcjach transgranicznych, ograniczając tym samym niepotrzebne koszty, przy równoczesnym zagwarantowaniu dużej pewności prawna.

Uzasadnienie

Wydaje się, iż właściwe jest jasne sformułowanie w art. 1 celu ochrony MŚP.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) „dobra wiara i uczciwy obrót” oznacza normę zachowania cechującego się uczciwością, otwartością i uwzględnianiem interesów drugiej strony danej transakcji lub stosunku;

Poprawka

skreślona

(Zob. poprawka wprowadzająca nową literę fe); do tekstu wprowadzono zmiany)

Uzasadnienie

Szereg poprawek służących usystematyzowaniu definicji w celu ich pogrupowania w kategorii dotyczące zaangażowanych osób, ogólnych warunków prawnych zawarcia umowy, rodzajów umów i warunków szczegółowych dla poszczególnych rodzajów umów.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) „szkoda” oznacza szkodę majątkową i niemajątkową, w formie bólu i cierpienia, z wyłączeniem innych form szkód niemajątkowych, takich jak pogorszenie jakości życia i utrata przyjemności;

skreślona

(Zob. poprawka wprowadzająca nową literę fg))

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) „wzorzec umowy” oznacza postanowienia umowne opracowane z wyprzedzeniem dla szeregu transakcji z udziałem różnych stron, które nie zostały indywidualnie uzgodnione przez strony w rozumieniu art. 7 wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;

skreślona

(Zob. poprawka wprowadzająca nową literę ff))

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*e) „przedsiębiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną **działającą** w celach związanych z jej działalnością handlową, rzemieślniczą **albo inną działalnością gospodarczą** lub zawodową;*

*e) „przedsiębiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub **każdą osobę** prawną, **niezależnie od tego, czy jest to podmiot publiczny czy prywatny, która działa na podstawie umów** w celach związanych z jej działalnością handlową, **gospodarczą**, rzemieślniczą lub zawodową;*

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

f) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, rzemieślniczej albo innej działalności gospodarczej lub zawodowej;

Poprawka

f) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, rzemieślniczej albo innej działalności gospodarczej lub zawodowej; **w przypadku gdy umowa zawierana jest w celach, które częściowo są związane z działalnością handlową danej osoby, a częściowo nie są z nią związane, a cel handlowy jest do tego stopnia ograniczony, że nie jest dominujący w ogólnym kontekście umowy, taka osoba jest również uznawana za konsumenta.**

(Zob. brzmienie motywu 17 dyrektywy 2011/83UE)

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) „usługodawca” oznacza sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych, który zobowiązuje się świadczyć na rzecz klienta usługę powiązaną z tymi towarami lub treściami cyfrowymi;

(Zob. poprawka do lit. n))

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera f b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fb) „klient” oznacza każdą osobę

nabywającą usługę powiazaną;

(Zob. poprawka do lit. o))

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera f c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fc) „wierzyciel” oznacza osobę, która ma prawo żądać spełnienia świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego od innej osoby, dłużnika;

(Zob. poprawka do lit. w))

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera f d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fd) „dłużnik” oznacza osobę zobowiązaną do spełnienia świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego na rzecz innej osoby, wierzyciela;

(Zob. poprawka do lit. x))

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera f e (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fe) „dobra wiara i uczciwy obrót” oznacza normę zachowania cechującego się uczciwością, otwartością i, w stosownych przypadkach, rozsądnym uwzględnianiem interesów drugiej strony danej transakcji lub stosunku;

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera f f (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*ff) „wzorzec postanowień umownych”
oznacza postanowienia umowne
opracowane z wyprzedzeniem dla szeregu
transakcji z udziałem różnych stron, które
nie zostały indywidualnie uzgodnione
przez strony w rozumieniu art. 7
wspólnych europejskich przepisów
dotyczących sprzedaży;*

(Zob. poprawka do lit. d))

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera f g (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*fg) „szkoda” oznacza szkodę majątkową i
niemajątkową, w formie bólu i cierpienia,
z wyłączeniem innych form szkód
niemajątkowych, takich jak pogorszenie
jakości życia i utrata przyjemności;*

(Zob. poprawka do lit. c))

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera g a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*ga) „norma bezwzględnie obowiązująca”
oznacza przepis, którego stosowania
strony nie mogą wykluczyć lub zastosować
od niego odstępstwa, jak również nie*

*mogą ograniczyć stosowania tego przepisu
lub jego skutku;*

(Zob. poprawka do lit. v))

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera g b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gb) „zobowiązanie” oznacza obowiązek świadczenia przez jedną stronę stosunku prawnego na rzecz drugiej strony, do którego egzekwowania druga strona jest uprawniona;

(Zob. poprawka do lit. y))

Uzasadnienie

Dodanie tekstu „do którego egzekwowania druga strona jest uprawniona” ułatwia rozróżnienie między obowiązkami a (innymi) powinnościami.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera g c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gc) „wyraźne” w odniesieniu do oświadczenia lub porozumienia oznacza, że jest ono wprowadzone odrębnie od pozostałych oświadczeń lub porozumień poprzez aktywne i jednoznaczne postępowanie, w tym przez zaznaczenie danej rubryki, aktywację przycisku lub przy wykorzystaniu podobnej funkcji;

Uzasadnienie

Właściwe wydaje się dodanie definicji „wyraźnego działania”, gdyż to wyrażenie zostało użyte we wniosku wielokrotnie.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera j – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

j) „treści cyfrowe” oznaczają dane wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, niezależnie od tego, czy ich właściwości zostały określone przez konsumenta, w tym treści wizualne, dźwiękowe, treści w formie obrazów lub pisma, gry cyfrowe, oprogramowanie i treści cyfrowe umożliwiające personalizację istniejącego sprzętu lub oprogramowania; nie obejmują natomiast:

Poprawka

(Nie dotyczy wersji polskiej).

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera m – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

m) „usługa powiązana” oznacza każdą usługę związaną z towarami lub treściami cyfrowymi, taką jak instalacja, konserwacja **lub** naprawa albo inny rodzaj **przekształcenia, świadczonej** przez sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych na podstawie umowy sprzedaży, umowy o dostarczenie treści cyfrowych lub odrębnej umowy o świadczenie usług powiązanych zawartej w tym samym czasie co umowa sprzedaży lub umowa o dostarczenie treści cyfrowych; nie obejmują natomiast:

Poprawka

m) „usługa powiązana” oznacza każdą usługę związaną z towarami lub treściami cyfrowymi, taką jak **przechowywanie** albo inny rodzaj **przetwarzania, w tym** instalacja, konserwacja **lub** naprawa, **świadczone** przez sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych na podstawie umowy sprzedaży, umowy o dostarczenie treści cyfrowych lub odrębnej umowy o świadczenie usług powiązanych zawartej w tym samym czasie co umowa sprzedaży lub umowa o dostarczenie treści cyfrowych **lub przewidziane, nawet jeśli tylko jako opcjonalne, w umowie sprzedaży lub umowie o dostarczanie treści cyfrowych;** nie obejmują natomiast:

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera m – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) usług szkoleniowych,

skreślony

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera m – podpunkt iv

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iv) usługi finansowych;

**(iv) usług finansowych, w tym usług
płatności i emisji pieniądza
elektronicznego, oraz wszelkiego rodzaju
ubezpieczeń – zarówno towarów i treści
cyfrowych, jak i innych;**

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera n

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**n) „usługodawca” oznacza sprzedawcę
towarów lub dostawcę treści cyfrowych,
który zobowiązuje się świadczyć na rzecz
klienta usługę powiązaną z tymi towarami
lub treściami cyfrowymi;**

skreślona

(Zob. poprawka do lit. fa))

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera o

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

o) „klient” oznacza każdą osobę

skreślona

nabywającą usługę powiązaną;

(Zob. poprawka do lit. fb))

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera p

Tekst proponowany przez Komisję

p) „umowa zawierana na odległość” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem zawieraną w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży na odległość bez jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta, z wyłącznym wykorzystaniem przez cały okres jej zawierania jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość;

Poprawka

p) „umowa zawierana na odległość” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem **lub innym przedsiębiorcą** zawieraną w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży na odległość bez jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta **lub innego przedsiębiorcę**, z wyłącznym wykorzystaniem przez cały okres jej zawierania jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość;

Uzasadnienie

Zmiana wynikająca z ograniczenia stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży do umów zawieranych na odległość (zob. poprawka do art. 5 ust. 1). Definicja „umowy zawieranej na odległość” odpowiadająca definicji stosowanej w dorobku wspólnotowym powinna zostać przyjęta w odniesieniu do zakresu podmiotowego, gdyż przepisy te powinny mieć zastosowanie do stron, o których mowa w art. 7. Istotne cechy „umowy zawieranej na odległość” pozostają niezmienione. Jeżeli zmiana zostanie przejęta, należałoby wyjaśnić w rozdziałach 2 i 4, opierających się na dyrektywie w sprawie praw konsumentów, że „umowy zawierane na odległość” w tym rozporządzeniu oznaczają wyłącznie umowy między przedsiębiorstwami.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera q

Tekst proponowany przez Komisję

q) „umowa zawierana poza lokalem

Poprawka

skreślona

przedsiębiorcy” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem:

(i) zawieraną poza lokalem przedsiębiorcy przy jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta, lub zawieraną na podstawie oferty złożonej przez konsumenta w takich okolicznościach; lub

(ii) zawieraną w lokalu przedsiębiorcy lub przy pomocy jakichkolwiek środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio po tym, jak osobiście i indywidualnie zwrócono się do konsumenta w miejscu, które nie jest lokalem przedsiębiorcy, przy jednoczesnej fizycznej obecności przedsiębiorcy, lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta; lub

(iii) zawieraną podczas wyjazdu zorganizowanego przez przedsiębiorcę lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osobę fizyczną reprezentującą przedsiębiorcę, w celu promowania i sprzedaży towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub świadczenia usług powiązanych konsumentowi;

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera r

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

r) „lokal przedsiębiorcy” oznacza:

skreślona

(i) każdą nieruchomość, w której przedsiębiorca stale prowadzi działalność, lub

(ii) każdy ruchomy lokal, w którym przedsiębiorca stale prowadzi działalność;

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera s

Tekst proponowany przez Komisję

s) „gwarancja handlowa” oznacza każde zobowiązanie przedsiębiorcy lub producenta wobec konsumenta, **oprócz wypełnienia** obowiązków prawnych **ciążących na nim na mocy art. 106 w przypadku braku** zgodności, do zwrotu zapłaconej ceny **albo** wymiany, **naprawy lub serwisowania** towarów **lub** treści cyfrowych, jeśli nie **odpowiadają one specyfikacji** lub nie spełniają innych wymogów niezwiązanych ze zgodnością określonych w oświadczeniu gwarancyjnym lub w **odpowiedniej** reklamie dostępnej w momencie zawarcia umowy lub przed jej zawarciem;

Poprawka

s) „gwarancja handlowa” oznacza każde zobowiązanie przedsiębiorcy lub producenta (**gwarant**) wobec konsumenta, **niezależnie od jego** obowiązków prawnych **związanych z zapewnieniem** zgodności z **umową**, do zwrotu zapłaconej ceny **lub** wymiany towarów **bądź** treści cyfrowych, **ich naprawy lub zapewnienia ich serwisu**, jeśli nie **są one zgodne ze specyfikacjami** lub nie spełniają **jakichkolwiek** innych wymogów niezwiązanych ze zgodnością, określonych w oświadczeniu gwarancyjnym lub w **stosownej** reklamie dostępnej w momencie zawarcia umowy lub przed jej zawarciem;

Uzasadnienie

Definicja powinna odpowiadać definicji zawartej w dyrektywie o prawach konsumentów.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera s a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

sa) „naprawa” oznacza – w przypadku niezgodności – czynność przetworzenia towarów lub treści cyfrowych niespełniających kryterium zgodności w celu doprowadzenia ich do stanu zgodności z umową;

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera v

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

v) „**norma bezwzględnie obowiązująca**” **skreślona**
oznacza przepis, którego stosowania
strony nie mogą wyłączyć, jak również nie
mogą ograniczyć stosowania tego przepisu
lub jego skutku;

(Zob. poprawka do lit. ga))

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia **Artykuł 2 – litera w**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

w) „**wierzyciel**” **oznacza osobę, która może** **skreślona**
żądać spełnienia świadczenia, pieniężnego
lub niepieniężnego, od innej osoby,
dłużnika;

(Zob. poprawka do lit. fc))

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia **Artykuł 2 – litera x**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

x) „**dłużnik**” **oznacza osobę zobowiązaną** **skreślona**
do spełnienia świadczenia, pieniężnego
lub niepieniężnego, na rzecz innej osoby,
wierzyciela;

(Zob. poprawka do lit. fd))

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia **Artykuł 2 – litera y**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

y) „zobowiązanie” oznacza obowiązek świadczenia jednej strony stosunku prawnego na rzecz drugiej strony.

skreślona

(Zob. poprawka do lit. gb))

Poprawka 58

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera y a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ya) „bezpłatne” przywrócenie lub doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową odnosi się do związanych z tym kosztów, zwłaszcza kosztów wysyłki, robocizny i materiałów.

Poprawka 59

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Strony mogą uzgodnić poddanie ich transgranicznych umów sprzedaży towarów, dostarczania treści cyfrowych oraz świadczenia usług powiązanych wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, w zakresie terytorialnym, przedmiotowym i podmiotowym określonym w art. 4-7.

Z zastrzeżeniem wymogów ustanowionych w art. 8 i 9 strony mogą uzgodnić poddanie ich transgranicznych umów sprzedaży towarów, dostarczania treści cyfrowych oraz świadczenia usług powiązanych wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, w zakresie terytorialnym, przedmiotowym i podmiotowym określonym w art. 4-7.

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży *mogą być wykorzystywane do umów transgranicznych.*

Poprawka

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży *można wykorzystywać w umowach zawieranych na odległość, które są umowami transgranicznymi:*

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać w:

Poprawka

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać w *umowach zawieranych na odległość, w tym za pośrednictwem internetu:*

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) umowach o dostarczenie treści cyfrowych – niezależnie od tego czy zostały one dostarczone na materialnym nośniku – które użytkownik może przechowywać, przetwarzać lub, uzyskiwać do nich dostęp, i ponownie wykorzystywać, przy czym nie ma znaczenia to, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny;

Poprawka

b) umowach o dostarczenie treści cyfrowych – niezależnie od tego czy zostały one dostarczone na materialnym nośniku, *czy innymi sposobami* – które użytkownik może przechowywać, przetwarzać lub, uzyskiwać do nich dostęp, i ponownie wykorzystywać, przy czym nie ma znaczenia to, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny *lub w zamian za usługę inną niż zapłata ceny, lub bez wyświadczenia jakiejkolwiek usługi wzajemnej.*

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

*Wyłączenie umów mieszanych oraz umów
związanych z kredytem konsumenckim*

Poprawka

Umowy powiązane i umowy mieszane

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

*1. Wspólnych europejskich przepisów
dotyczących sprzedaży nie można
wykorzystywać w umowach mieszanych
obejmujących jakiegokolwiek elementy poza
sprzedażą towarów, dostarczaniem treści
cyfrowych i świadczeniem usług
powiązanych w rozumieniu art. 5.*

Poprawka

*1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące
sprzedaży można także wykorzystywać:*

*a) w przypadkach, gdy umowa
regulowana wspólnymi europejskimi
przepisami dotyczącymi sprzedaży jest
powiązana z umową inną niż umowa
sprzedaży, umową na dostarczanie treści
cyfrowych lub umową na powiązane
usługi, lub*

*b) W przypadkach, gdy umowa zawiera
jakiegokolwiek elementy poza sprzedażą
towarów, dostarczaniem treści cyfrowych i
świadczeniem usług powiązanych w
rozumieniu art. 5, pod warunkiem, że
elementy te można wydzielić a ich cena
może zostać wyodrębniona.*

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), umowy powiązane są regulowane na mocy innych obowiązujących przepisów.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 b – wprowadzenie i litera a (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1b. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz

a) jeżeli w kontekście umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży którakolwiek ze stron korzysta z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, lub gdy umowa jest nieważna lub niewiążąca, prawo krajowe mające zastosowanie do umów powiązanych określa skutki umów powiązanych;

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) jeżeli w kontekście umowy powiązanej którakolwiek ze stron korzysta z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, lub gdy umowa jest nieważna lub niewiążąca na mocy prawa krajowego mającego zastosowanie do tej umowy, obowiązki stron wynikające z umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży nie zmieniają się, chyba że strona nie zawarła tej umowy regulowanej wspólnymi europejskimi

przepisami dotyczącymi sprzedaży jedynie z myślą o umowie powiązanej lub uczyniłaby to wyłącznie na całkiem odmiennych warunkach umownych, w którym to przypadku strona ta ma prawo odstąpić od umowy regulowanej wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Ic. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), inne elementy zawarte w umowach są uznawane za uzgodnione w ramach umów powiązanych.

Uzasadnienie

Proponowany tekst wyjaśnia, że w przypadku gdy umowa powiązana zawiera element nieobjęty zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jak usługi transportowe lub usługi „gorącej linii”, element ten nie może być traktowany jako umowa powiązana.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie można wykorzystywać do umów między przedsiębiorcą a konsumentem, w których przedsiębiorca udziela lub obiecuje udzielić konsumentowi kredytu w formie odroczenia płatności, pożyczki lub podobnego instrumentu finansowego. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać do umów między przedsiębiorcą a konsumentem,

skreślony

jeżeli towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane tego samego rodzaju są dostarczane w sposób ciągły, a konsument płaci za takie towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane przez okres ich dostarczania w ratach.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 7

Strony umowy

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą. ***W przypadkach, w których wszystkie strony umowy są przedsiębiorcami, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane, jeżeli co najmniej jedna z tych stron jest małym lub średnim przedsiębiorstwem („MŚP”).***

2. ***Do celów niniejszego rozporządzenia MŚP jest przedsiębiorcą, który:***

- a) zatrudnia mniej niż 250 osób; oraz***
- b) ma roczny obrót nieprzekraczający 50 mln EUR lub całkowity bilans roczny nieprzekraczający 43 mln EUR, lub, w przypadku MŚP mającego miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro lub w państwie trzecim, równowartości tych kwot w walucie tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.***

Poprawka

Artykuł 7

Strony umowy

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest ważne tylko wtedy, gdy zgoda została wyrażona przez konsumenta w wyraźnym oświadczeniu, składanym odrębnie od oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy. Przedsiębiorca dostarcza konsumentowi potwierdzenie tego porozumienia na trwałym nośniku.

Poprawka

2. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jest ważne tylko wtedy, gdy zgoda została wyrażona przez konsumenta w wyraźnym oświadczeniu, składanym odrębnie od oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy, ***i jeżeli spełnione zostały wymogi ustanowione w art. 9.*** Przedsiębiorca dostarcza konsumentowi potwierdzenie tego porozumienia na trwałym nośniku.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie mogą być wybrane częściowo, lecz jedynie w całości.

Poprawka

3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie mogą być wybrane częściowo, lecz jedynie w całości. ***W stosunkach między przedsiębiorcami wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą zostać wybrane częściowo, pod warunkiem że wykluczenie określonych postanowień nie jest w nich zabronione.***

Uzasadnienie

Niezbędne jest doprecyzowanie, że wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być częściowo wybrane do umów między przedsiębiorcami, jednak strony nie mogą uniknąć wiążących przepisów w ramach wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli strony porozumiały się co do wykorzystania w umowie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i porozumienie zostało ważne, jedynie te przepisy regulują kwestie będące ich przedmiotem. ***O ile umowa została rzeczywiście zawarta, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży regulują również wypełnienie obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych oraz środki ochrony prawnej przysługujące z tytułu niewypelnienia tego obowiązku.***

Poprawka

1. Jeżeli strony porozumiały się co do wykorzystania w umowie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i porozumienie zostało ważne, jedynie te przepisy regulują kwestie będące ich przedmiotem, a nie reżim prawa umów, który z braku takiego porozumienia reguluje umowę w ramach porządku prawnego określonego jako prawo właściwe.

Uzasadnienie

Poprawka precyzuje, że wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży są uznawane za drugi reżim w porządku prawnym każdego państwa członkowskiego. Jest to jedna z poprawek wyjaśniających związek między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży a rozporządzeniem Rzym I.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. W przypadku gdy strony podejmują negocjacje lub działania przygotowawcze zmierzające do zawarcia umowy, odnosząc się do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, przepisy te regulują także kwestię wypełnienia obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych oraz środki ochrony prawnej przysługujące z tytułu niewypelnienia tego obowiązku, jak również inne kwestie istotne przed zawarciem umowy.

Stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, o którym mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w ramach określonej normy kolizyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorstwo zastosowało się także do innych reżimów prawnych.

Uzasadnienie

Proponowany tekst stanowi, że wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować etap przed zawarciem umowy, od chwili, gdy strony odnoszą się do tych przepisów podczas negocjacji, w przeciwieństwie do rozwiązania przedstawionego we wniosku Komisji, zgodnie z którym zawarty we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży obowiązek udzielenia informacji przedkontraktowych ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy umowa została faktycznie zawarta, czyli retrospektywnie. W drugim akapicie wyjaśniono, że tylko w przypadku, gdy przedsiębiorca pozostawia otwartą kwestię, czy umowa ma być przygotowana na mocy wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, czy też innych obowiązujących przepisów, wówczas musi być ona zgodna z oba zbiorami norm.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 a (nowy) – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11a

Kwestie wchodzące w zakres wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży regulują następujące kwestie:

- a) przedkontraktowe obowiązki udzielenia informacji;***
- b) zawarcie umowy, w tym wymogi formalne;***
- c) prawo odstąpienia od umowy i jego skutki;***
- d) uchylenie się od skutków umowy wynikające z błędu, podstęp lub wyzysku oraz konsekwencje takiego uchylenia się;***
- e) wykładnię;***

- f) treść i skutki, w tym treść i skutki danej umowy;*
- g) ocenę i konsekwencje nieuczciwych postanowień umownych;*
- h) prawa i obowiązki stron;*
- i) środki ochrony prawnej w przypadku niewykonania;*
- j) zwrot w przypadku uchylenia się od skutków umowy, jej rozwiązania lub w przypadku gdy umowa nie jest wiążąca;*
- k) przedawnienie i prekluzję praw;*
- l) sankcje dostępne w przypadku naruszenia zobowiązań oraz obowiązki powstające w okresie ich stosowania.*

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 a (nowy) – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Kwestie, które nie zostały ujęte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, są regulowane właściwymi przepisami prawa krajowego mającymi zastosowanie na mocy rozporządzeń (WE) nr 593/2008 i (WE) nr 864/2007 lub jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Do kwestii tych należą:

- a) osobowość prawna;*
- b) nieważność umowy wynikająca z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, z wyjątkiem przypadków, w których powody sprzeczności z prawem lub dobrymi obyczajami zostały uregulowane we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży;*
- c) określenie języka umowy;*

- d) kwestie niedyskryminacji;*
- e) reprezentacja;*
- f) wielość dłużników i wierzycieli, zmiana stron, w tym cesja;*
- g) potrącenie i połączenie;*
- h) dotyczących ustanawiania, nabywania i przenoszenia własności nieruchomości lub praw do nieruchomości;*
- i) prawa własności intelektualnej; oraz*
- j) prawo deliktów, a także kwestia tego, czy można łącznie dochodzić równoczesnych roszczeń umownych i pozaumownych.*

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11 a (nowy) – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich wiążących przepisów państw trzecich, które mogą mieć zastosowanie zgodnie z odpowiednimi normami kolizyjnymi.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14

skreślony

*Przekazywanie wyroków stosujących
niniejsze rozporządzenie*

1. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych

wyroków swoich sądów stosujących przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja ustanawia system umożliwiający zapoznawanie się informacjami dotyczącymi wyroków, o których mowa w ust. 1, jak również właściwymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. System ten jest publicznie dostępny.

(Zob. poprawka do art. 186a; do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15

skreślony

Przegląd

1. Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat poziomu akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zakresu, w jakim wywołały one spory prawne oraz aktualnego stanu różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

2. Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd

funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu stosowania, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

(Zob. poprawka do art. 186b))

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 16

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 16

skreślony

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Stosuje się je od [sześć miesięcy od daty wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

(Zob. poprawkę do art. 186f).

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia Spis treści

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Spis treści zostaje skreślony.

(Zob. poprawkę umieszczającą spis treści na początku części normatywnej).

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia Tytuł II (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Tytuł II

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży

Uzasadnienie

Szereg poprawek ma na celu połączenie rozporządzenia „wprowadzającego” z załącznikiem. Podział na rozporządzenie i załącznik jest źródłem niejasności i wydaje się zbędny.

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 2 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Naruszenie tego obowiązku przez stronę może spowodować niemożność skorzystania przez nią z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, który normalnie by jej przysługiwał, **lub też może uczynić ją odpowiedzialną za wszelkie szkody poniesione wskutek tego naruszenia przez drugą stronę.**

2. Naruszenie tego obowiązku przez stronę może spowodować niemożność skorzystania przez nią z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, który normalnie by jej przysługiwał, **lecz nie prowadzi bezpośrednio do zastosowania środków ochrony prawnej w związku z niewykonaniem zobowiązania.**

Uzasadnienie

Poprawka precyzuje, że wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży są uznawane za drugi reżim w porządku prawnym każdego państwa członkowskiego. Jest to jedna z poprawek wyjaśniających związek między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży a rozporządzeniem Rzym I.

Poprawka 84

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 9 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Umowy mieszane

Umowy przewidujące świadczenie usług powiązanych

Uzasadnienie

Powyższy tytuł został zmieniony, aby wprowadzić dokładniejsze rozróżnienie między kwestiami uregulowanymi w tych przepisach a tymi, które wchodzą w zakres art. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 85

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 10 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Niniejszy artykuł stosuje się do zawiadomień dokonywanych w jakimkolwiek celu na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży i na podstawie umowy. „Zawiadomienie” obejmuje przekazanie jakiegokolwiek oświadczenia mającego na celu wywołanie skutków prawnych lub przekazanie informacji do celów prawnych.

1. „Zawiadomienie” obejmuje przekazanie jakiegokolwiek oświadczenia mającego na celu wywołanie skutków prawnych lub przekazanie informacji do celów prawnych.

Uzasadnienie

Uproszczenie sformułowania. Pierwsze zdanie nie wydaje się być konieczne, gdyż ogólne stosowanie przepisów można już wywnioskować z faktu, że jest on zawarty w rozdziale poświęconym przepisom ogólnym.

Poprawka 86

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 11 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się do obliczania terminów do wszelkich celów wspólnych europejskich przepisów

skreślony

dotyczących sprzedaży.

Uzasadnienie

Uproszczenie. Pierwszy ustęp nie wydaje się być konieczny, gdyż ogólne stosowanie przepisów można już wywnioskować z faktu, że jest on zawarty w rozdziale poświęconym przepisom ogólnym.

Poprawka 87

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 11 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach, tygodniach, miesiąca lub latach jest pewne zdarzenie, działanie lub określony moment, nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu dnia, w którym wystąpiło to zdarzenie, działanie lub nadszedł określony moment.

(Zob. poprawka do ust. 3).

Uzasadnienie

Proponowana jest zmiana kolejności ustępów zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71 Rady z dnia 3 czerwca 1971 r. określającym zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów, które zawiera ogólne zasady obliczania czasu w aktach prawnych UE.

Poprawka 88

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 11 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach, tygodniach, miesiąca lub latach jest pewne zdarzenie, działanie lub określony moment, nie uwzględnia się przy obliczaniu terminu dnia, w którym wystąpiło to zdarzenie, działanie lub nadszedł określony moment. ***skreślony***

(Zob. poprawka do ust. 1a)

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 11 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Jeżeli określona osoba wysyła drugiej osobie dokument określający termin, w czasie którego adresat ma odpowiedzieć lub wykonać inne działanie, ale dokument nie wskazuje początku biegu tego terminu, i w braku odmiennych wskazań, termin jest liczony od momentu, w którym dokument dotarł do adresata.

skreślony

(Zob. poprawka do ust. 7a)

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 11 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a. Jeżeli określona osoba wysyła drugiej osobie dokument określający termin, w czasie którego adresat ma odpowiedzieć lub wykonać inne działanie, ale dokument nie wskazuje początku biegu tego terminu, z braku odmiennych wskazań termin jest liczony od momentu, w którym dokument dotarł do adresata.

(Zob. poprawka do ust. 6; do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 12 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Artykuły 59-65 stosuje się odpowiednio do wykładni jednostronnych oświadczeń wyrażających zamiar.

skreślony

(Zob. poprawka do art. 58 ust. 3 lit. a))

Poprawka 92

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 12 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Przepisy dotyczące wad oświadczenia woli zawarte w rozdziale 5 stosuje się odpowiednio do jednostronnych oświadczeń wyrażających zamiar.

skreślony

(Zob. poprawka do art. -48 ust. 2).

Poprawka 93

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 13 – nagłówek**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Obowiązek udzielenia informacji *przy zawieraniu umów na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa*

Obowiązek udzielania informacji

Poprawka 94

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 13 – ustęp 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Przedsiębiorca zawierający umowę *na odległość lub umowę zawieraną poza*

1. Przedsiębiorca zawierający umowę ma obowiązek udzielenia konsumentowi w

lokałem przedsiębiorstwa ma obowiązek udzielenia konsumentowi w jasny i zrozumiały sposób, przed zawarciem umowy lub związaniem konsumenta ofertą, następujących informacji:

jasny i zrozumiały sposób, przed zawarciem umowy lub związaniem konsumenta ofertą, następujących informacji:

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 13 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W odniesieniu do umowy zawieranej na odległość, informacje wymagane w niniejszym artykule muszą:

3. Informacje wymagane w niniejszym artykule muszą:

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 13 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. W odniesieniu do umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, informacje wymagane w niniejszym artykule muszą:

skreślony

a) być przekazane na papierze, lub, za zgodą konsumenta, na innym trwałym nośniku; oraz

b) być czytelne i sporządzone prostym, zrozumiałym językiem.

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 13 – ustęp 5 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) zawieranych przy wykorzystaniu automatów sprzedających bądź zautomatyzowanych lokali handlowych;

skreślona

Poprawka 98

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 13 – ustęp 5 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, jeżeli cena, lub, w przypadku równoczesnego zawarcia wielu umów, łączna cena wynikająca z umów nie przekracza kwoty 50 EUR lub jej równowartości w uzgodnionej umownie walucie.

skreślona

Poprawka 99

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Część I – artykuł 13 – ustęp 5 – litera c a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) sporządzanych, zgodnie z prawem państw członkowskich, przez urzędnika państwowego ustawowo zobowiązanego do niezależności i bezstronności, który musi zadbać – poprzez dostarczenie wyczerpującej informacji prawnej – o to, aby konsument zawierał umowę jedynie po dokładnym rozważeniu aspektów prawnych i ze znajomością jej zakresu prawnego.

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 17 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Informacje o prawach odstąpienia przy zawieraniu umów na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa

Poprawka

Informacje o prawach odstąpienia przy zawieraniu umów

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 18

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 18

Umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa: dodatkowe wymogi informacyjne i potwierdzenie

1. Przedsiębiorca musi przekazać konsumentowi kopię podpisanej umowy lub potwierdzenie umowy w formie papierowej lub też, za zgodą konsumenta, na innym trwałym nośniku, w tym, w odpowiednich przypadkach, potwierdzenie zgody konsumenta i przyjęcia przez niego do wiadomości utraty prawa odstąpienia zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. d).

2. Jeżeli konsument chce, by świadczenie usług powiązanych rozpoczęło się w okresie odstąpienia przewidzianym w art. 42 ust. 2, przedsiębiorca musi zażądać, aby konsument wystąpił o to w sposób wyraźny na trwałym nośniku.

Poprawka

skreślony

Poprawka 102

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 19 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*Umowy zawierane na odległość:
dodatkowe informacje i inne wymogi*

Dodatkowe informacje i inne wymogi

Poprawka 103

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 20

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 20

skreślony

Obowiązek udzielenia informacji przy zawieraniu umów innych niż umowy zawierane na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa

1. W przypadku umów innych niż umowy zawierane na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, przedsiębiorca ma obowiązek udzielić konsumentowi w sposób jasny i zrozumiały, przed zawarciem umowy lub związaniem konsumenta ofertą, następujących informacji, o ile nie wynikają one z kontekstu:

a) o głównych właściwościach towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają zostać dostarczone lub wyświadczone, w zakresie odpowiednim do środka porozumiewania się oraz danych towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych;

b) o łącznej cenie i dodatkowych opłatach i kosztach, zgodnie z art. 14 ust. 1;

c) o danych identyfikacyjnych przedsiębiorcy, takich jak firma, adres geograficzny siedziby oraz numer telefonu;

d) o postanowieniach umownych, zgodnie z art. 16 lit. a) i b);

e) w odpowiednich przypadkach, o istnieniu i warunkach usług zapewnianych przez przedsiębiorcę po sprzedaży, gwarancjach handlowych oraz zasadach rozpatrywania reklamacji;

f) w odpowiednich przypadkach o funkcjonalności treści cyfrowych, w tym o stosowanych technicznych środkach zabezpieczających; oraz

g) w odpowiednich przypadkach, o wszelkich możliwościach interoperacyjności treści cyfrowych ze sprzętem i oprogramowaniem, o których przedsiębiorca wie lub powinien wiedzieć.

2. Niniejszego artykułu nie stosuje się gdy umowa obejmuje transakcję zawieraną w sprawach życia codziennego i wykonywana jest niezwłocznie w momencie jej zawarcia.

Poprawka 104

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 24 – ustęp 3 – litera e**

Tekst proponowany przez Komisję

e) postanowieniach umowy.

Poprawka

e) postanowieniach, **na podstawie których przedsiębiorca przygotowuje się do zawarcia** umowy.

Poprawka 105

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – Artykuł 24 – ustęp 4**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Przedsiębiorca musi zapewnić udostępnienie postanowień **umowy**, o których mowa w ust. 3 lit. e) w znakach alfabetu lub innych zrozumiałych znakach

Poprawka

4. **Bez uszczerbku dla zawartych w oddziale 1 bardziej rygorystycznych wymogów dla przedsiębiorców obsługujących konsumentów,**

na trwałym nośniku za pośrednictwem jakiegokolwiek środka umożliwiającego odczytanie informacji zawartych w tekście, ich zapisanie oraz odtworzenie w formie materialnej.

przedsiębiorca musi zapewnić udostępnienie postanowień, o których mowa w ust. 3 lit. e) w znakach alfabetu lub innych zrozumiałych znakach na trwałym nośniku za pośrednictwem jakiegokolwiek środka umożliwiającego odczytanie informacji zawartych w tekście, ich zapisanie oraz odtworzenie w formie materialnej.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 24 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Przedsiębiorca musi bez nieuzasadnionej zwłoki potwierdzić drogą elektroniczną otrzymanie oferty lub jej przyjęcie, przesłane przez drugą stronę.

Poprawka

5. Przedsiębiorca musi bez nieuzasadnionej zwłoki potwierdzić drogą elektroniczną otrzymanie oferty lub jej przyjęcie, przesłane przez drugą stronę. ***Takie potwierdzenie zawiera treść oferty lub potwierdzenia przyjęcia oferty.***

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 29 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli strona nie wypełniła jakiegokolwiek z obowiązków nałożonych w niniejszym rozdziale, odpowiada za szkody poniesione wskutek tego przez drugą stronę.

Poprawka

1. Jeżeli strona nie wypełniła jakiegokolwiek z obowiązków nałożonych w niniejszym rozdziale, ***na mocy rozdziału 16*** odpowiada za szkody poniesione wskutek tego przez drugą stronę.

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 30 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Porozumienie osiągnięte jest przez

Poprawka

2. Porozumienie osiągnięte jest przez

przyjęcie oferty. **Przyjęcie może być wyraźne lub nastąpić przez inne oświadczenia lub zachowanie.**

przyjęcie oferty.

Uzasadnienie

Uproszczenie sformułowania. Artykuł 34 ust. 1 wskazuje już, że przyjęcie oferty może przybrać wszelką formę oświadczenia lub zachowania.

Poprawka 109

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 31 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewna, by umowa mogła zostać zawarta.

Poprawka

b) ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewna, by umowa mogła zostać zawarta. ***W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem uznaje się, że oferta ma wystarczającą treść i jest wystarczająco pewna tylko wówczas, gdy zawiera przedmiot, ilość lub czas trwania oraz cenę.***

Uzasadnienie

W przypadku umów zawieranych między przedsiębiorstwami a konsumentami właściwe wydaje się wyjaśnienie, co oznacza minimalna treść oferty.

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 34 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Milczenie lub bezczynność nie stanowią same w sobie przyjęcia oferty.

Poprawka

2. Milczenie lub bezczynność nie stanowią same w sobie przyjęcia oferty. ***Szczególnie w przypadkach dostawy niezamawianych towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, brak odpowiedzi ze strony konsumenta nie oznacza zgody na ich przyjęcie.***

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 38 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem odpowiedź oblata, w której w wyraźny lub dorozumiany sposób określono dodatkowe lub odmiennie postanowienia umowne, stanowi w każdym razie odrzucenie tej oferty i nową ofertę.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – rozdział 4 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Prawa odstąpienia w umowach zawieranych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa między przedsiębiorcami i konsumentem

Prawo odstąpienia od umowy

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 40 – ustęp 2 – litera i a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ia) umów sporządzanych, zgodnie z prawem państw członkowskich, przez urzędnika państwowego ustawowo zobowiązanego do niezależności i bezstronności, który musi zadbać – poprzez dostarczenie wyczerpującej informacji prawnej – o to, aby konsument zawierał umowę jedynie po dokładnym rozważeniu aspektów prawnych i ze znajomością jej zakresu prawnego;

Poprawka 114

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł -48 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł -48

Zakres

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do uchylenia się od skutków umowy z powodu wad oświadczenia woli lub podobnych wad.

2. Przepisy ustanowione w niniejszym rozdziale mają zastosowanie – z odpowiednimi dostosowaniami – odpowiednio do uchylenia się od oferty, przyjmowania, lub innych jednostronnych oświadczeń wskazujących intencję, lub równoważne postępowanie.

(W odniesieniu do ust. 2 zob. poprawkę do art. 12 ust. 4).

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 48 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) strona, gdyby nie działała pod wpływem błędu nie zawarłaby umowy lub zawarłaby ją na zupełnie innych warunkach, **a druga strona wiedziała o tym lub powinna była wiedzieć**; oraz

a) strona, gdyby nie działała pod wpływem błędu, nie zawarłaby umowy lub zawarłaby ją na zupełnie innych warunkach; oraz

Uzasadnienie

Niewłaściwe jest obarczenie strony jej błędami, np. typograficznymi, poprzez wprowadzenie wymogu współodpowiedzialności drugiej strony.

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 48 – ustęp 1 – litera b – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) wywołała błąd;

(i) wywołała błąd; **lub**

Poprawka 117

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 48 – ustęp 1 – litera b – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) doprowadziła do zawarcia umowy pod wpływem błędu, nie wypełniając jakiegokolwiek obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych wynikającego z oddziałów 1–4 rozdziału 2;

(ii) doprowadziła do zawarcia umowy pod wpływem błędu, nie wypełniając jakiegokolwiek obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych wynikającego z oddziałów 1–4 rozdziału 2;
lub

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 49 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Ustalając czy zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu wymaga od strony ujawnienia określonych informacji, **należy** uwzględnić wszelkie okoliczności, w tym:

3. Ustalając czy zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu wymaga od strony ujawnienia określonych informacji, **trzeba** uwzględnić wszelkie okoliczności, w tym:

Uzasadnienie

Brzmienie zostało dostosowane do art. 32 ust. 2 (w sprawie ujawniania informacji o towarach i usługach powiązanych), który zawiera porównywalne wyliczenie.

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 49 – ustęp 3 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) znaczenie, jakie informacje te **wydają się** mieć dla drugiej strony; oraz

e) znaczenie, jakie informacje te **mogą** mieć dla drugiej strony; oraz

Uzasadnienie

Brzmienie zostało dostosowane do art. 32 ust. 2 (w sprawie ujawniania informacji o towarach i usługach powiązanych), który zawiera porównywalne wyliczenie. Nie istnieje powód, dla którego ranga informacji przekazywanej drugiej stronie byłaby wyższa w tym przypadku.

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 50 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 50a

Strony trzecie

1. W przypadku gdy strona trzecia, za której czyny dana osoba odpowiada lub która za zgodą tej osoby została włączona do sporządzenia umowy:

a) popełni błąd, wie o jego popełnieniu lub oczekuje się, że powinna wiedzieć o błędzie, lub

b) dopuściła się podstępu, gróźb lub wyzysku,

środki ochrony prawnej przewidziane w niniejszym rozdziale są dostępne, jak w przypadku osoby, która zachowuje się lub posiada wiedzę właściwą osobie, na której spoczywa odpowiedzialność lub która wyraziła zgodę.

2. W przypadku gdy strona trzecia, za której czyny dana osoba nie odpowiada i której zgody na to, by zostać włączona do sporządzenia umowy, nie posiada, dopuściła się podstępu lub gróźb, środki ochrony prawnej przewidziane w tym rozdziale są dostępne, jeżeli osoba ta wiedziała lub można zasadnie oczekiwać,

że wiedziała o odnośnych faktach, lub jeżeli przy uchyleniu się od skutków umowy nie działała na podstawie tej umowy.

Uzasadnienie

We wniosku brakowało przepisów dotyczących błędów, podstępu, gróźb lub wyzysku, jakich dopuściły się strony trzecie.

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 55

Tekst proponowany przez Komisję

Strona, która ma prawo uchylić się od skutków umowy na mocy niniejszego rozdziału lub miała takie prawo zanim utraciła je wskutek upływu terminu lub potwierdzenia, uprawniona jest, niezależnie od tego, czy od skutków umowy się uchylono, do odszkodowania od drugiej strony za szkody poniesione wskutek błędu, podstępu, groźby lub wyzysku, o ile druga strona wiedziała lub powinna była wiedzieć o właściwych okolicznościach.

Poprawka

Strona, która ma prawo uchylić się od skutków umowy na mocy niniejszego rozdziału lub miała takie prawo zanim utraciła je wskutek upływu terminu lub potwierdzenia, uprawniona jest, niezależnie od tego, czy od skutków umowy się uchylono, do odszkodowania **na mocy rozdziału 16** od drugiej strony za szkody poniesione wskutek błędu, podstępu, groźby lub wyzysku, o ile druga strona wiedziała lub powinna była wiedzieć o właściwych okolicznościach.

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 58 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli jedna ze stron zamierza nadać wyrażeniu w umowie szczególne znaczenie, a w momencie zawierania umowy druga strona znała lub powinna była znać ten zamiar, wykładni tego wyrażenia dokonuje się zgodnie z zamiarem pierwszej strony.

Poprawka

2. Jeżeli jedna ze stron zamierza nadać wyrażeniu w umowie **lub równoważnemu postępowaniu** szczególne znaczenie, a w momencie zawierania umowy druga strona znała lub powinna była znać ten zamiar, wykładni tego wyrażenia **lub równoważnego postępowania** dokonuje się zgodnie z zamiarem pierwszej strony.

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 58 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Wykładni wyrażenia użytego w umowie dokonuje się w świetle umowy jako całości.

(Zob. poprawka do art. 60; do tekstu wprowadzono zmiany)

Uzasadnienie

Cały zbiór poprawek odnosi się do przeformułowania przepisów dotyczących wykładni w celu uczynienia tego rozdziału bardziej przystępnym w lekturze i stosowaniu.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 58 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do wykładni oferty, przyjmowania, lub innych jednostronnych oświadczeń wskazujących intencję, lub równoważne postępowanie, z odpowiednimi dostosowaniami.

(Zob. poprawka do art. 12 ust. 3; do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 59 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) okoliczności, w których została zawarta, w tym wstępne negocjacje;

a) okoliczności, w których została zawarta;

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 59 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) postępowanie stron, **nawet** po zawarciu umowy;

b) postępowanie stron, **przed zawarciem, podczas zawierania oraz** po zawarciu umowy;

Uzasadnienie

Sprecyzowanie sformułowania.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 59 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) znaczenie nadawane **dotychczas** przez strony tym wyrażeniom, które są identyczne z tymi użytymi w umowie lub podobne do nich;

c) znaczenie nadawane **uprzednio** przez strony tym wyrażeniom, które są identyczne z tymi użytymi w umowie lub podobne do nich;

Uzasadnienie

Sprecyzowanie sformułowania.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 60

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 60

skreślony

Uwzględnienie umowy jako całości

Wykładni wyrażeń użytych w umowie dokonuje się w świetle całej umowy.

(Zob. poprawka do art. 58 ust. 3 lit. a))

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 61 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W przypadku gdy korzystano z umowy w języku kraju konsumenta, wersja ta powinna być uznana za decydującą. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego ustępu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 61 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 61a

***Pierwszeństwo wykładni nadającej skuteczność postanowieniom umownym
Wykładania, która nadaje skuteczność postanowieniom umownym ma pierwszeństwo przed wykładnią, która na to nie pozwala.***

(Zob. poprawka do art. 63).

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 61 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 61b

***Wykładnia na korzyść konsumentów
1. Jeżeli występują jakiegokolwiek wątpliwości co do znaczenia postanowienia umowy zawartej między***

przedsiębiorcą a konsumentem, pierwszeństwo przyznaje się wykładni najbardziej korzystnej dla konsumenta, chyba że on sam zaproponował to postanowienie.

2. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

(Zob. poprawka do art. 64).

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 62 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

***Pierwszeństwo** indywidualnie
uzgodnionych postanowień umownych*

Poprawka

***Postanowienia umowne nieuzgodnione**
indywidualnie*

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 62 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

1a. Jeżeli pomimo art. 61b istnieją wątpliwości co do znaczenia postanowienia umownego, które nie było indywidualnie uzgadniane w rozumieniu art. 7, pierwszeństwo ma wykładnia na niekorzyść strony, która zaproponowała postanowienie.

(Zob. poprawka do art. 65).

Uzasadnienie

Artykuł 65 został włączony do art. 62, ponieważ artykuł łączący wszystkie przepisy dotyczące wykładni nieuzgodnionych indywidualnie postanowień umownych wydaje się jaśniejszy i bardziej zrozumiały. Zmieniono brzmienie w celu zapewnienia większej przejrzystości tekstu

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 63

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 63

skreślony

***Pierwszeństwo wykładni nadającej
skuteczność postanowieniom umownym
Wykładania, która nadaje skuteczność
postanowieniom umownym ma
pierwszeństwo przed wykładnią, która na
to nie pozwala.***

(Zob. poprawka do art. 61a)

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 64

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 64

skreślony

Wykładnia na korzyść konsumentów

***1. Jeżeli występują wątpliwości co do
znaczenia postanowienia umowy zawartej
między przedsiębiorcą a konsumentem,
pierwszeństwo przyznaje się wykładni
najbardziej korzystnej dla konsumenta,
chyba że on sam zaproponował to
postanowienie.***

***2. Strony nie mogą, na niekorzyść
konsumenta, wyłączyć stosowania
niniejszego artykułu ani uchylić lub
zmienić jego skutków.***

(Zob. poprawka do art. 61b)

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 65

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 65

skreślony

**Wykładnia na niekorzyść strony
proponującej postanowienie umowne**

Jeżeli w przypadku umowy, do której nie stosuje się art. 64, są wątpliwości co do znaczenia postanowienia niezgodnionego indywidualnie w rozumieniu art. 7, pierwszeństwo ma wykładnia na niekorzyść strony, która zaproponowała postanowienie.

(Zob. poprawka do art. 62 ust. 1 lit. a))

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – tytuł II – część III – rozdział 7 – oddział 1 (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Oddział 1: Przepisy ogólne

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 67 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Zwyczaje i praktyki nie wiążą stron w zakresie, w jakim są sprzeczne z **postanowieniami umownymi uzgodnionymi indywidualnie** lub jakimikolwiek bezwzględnie wiążącymi normami wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

3. Zwyczaje i praktyki nie wiążą stron w zakresie, w jakim są sprzeczne z **porozumieniem stron** lub jakimikolwiek bezwzględnie wiążącymi normami wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 68 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Wykładni wszelkich postanowień umownych dorozumianych na mocy ust. 1 dokonuje się, w miarę możliwości, tak aby nadać im taki skutek, na jaki strony prawdopodobnie zgodziłyby się, **gdyby wcześniej uregulowały daną kwestię.**

Poprawka

2. Wykładni wszelkich postanowień umownych dorozumianych na mocy ust. 1 dokonuje się, w miarę możliwości, tak aby nadać im taki skutek, na jaki strony prawdopodobnie zgodziłyby się.

Uzasadnienie

Uproszczenie sformułowania.

Poprawka 140

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 69 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli przedsiębiorca przed zawarciem umowy składa, drugiej stronie albo publicznie, oświadczenie o właściwościach świadczenia, które ma być spełnione przez tego przedsiębiorcę na mocy umowy, oświadczenie to jest uważane za jedno z postanowień umownych, chyba że:

a) w momencie zawierania umowy druga strona miała lub powinna była mieć świadomość, że to oświadczenie jest błędne lub z innego powodu nie mogła polegać na nim jak na postanowieniu umownym; **lub**

b) oświadczenie to nie mogło mieć wpływu na decyzję drugiej strony o zawarciu umowy.

Poprawka

1. Jeżeli przedsiębiorca **lub osoba zajmująca się reklamą lub marketingiem na rzecz przedsiębiorcy** przed zawarciem umowy składa, drugiej stronie albo publicznie, oświadczenie o właściwościach świadczenia, które ma być spełnione przez tego przedsiębiorcę na mocy umowy, oświadczenie to jest uważane za jedno z postanowień umownych, chyba że **przedsiębiorca wykaże, że:**

a) w momencie zawierania umowy druga strona miała lub powinna była mieć świadomość, że to oświadczenie jest błędne lub z innego powodu nie mogła polegać na nim jak na postanowieniu umownym;

aa) oświadczenie zostało zmienione w chwili zawarcia umowy, lub

b) oświadczenie to nie mogło mieć wpływu na decyzję drugiej strony o zawarciu umowy.

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 69 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Do celów ust. 1 oświadczenie złożone przez osobę zajmującą się reklamą lub marketingiem na rzecz przedsiębiorcy traktowane jest jako oświadczenie złożone przez przedsiębiorcę.

Poprawka

skreślony

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 69 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W razie gdy drugą stroną jest konsument, to do celów ust. 1 publiczne oświadczenie złożone przez lub w imieniu producenta bądź przez inną osobę znajdującą się na wcześniejszym etapie łańcucha transakcji prowadzących do zawarcia umowy lub w jej imieniu uznawane jest za oświadczenie złożone przez przedsiębiorcę, chyba że w momencie zawarcia umowy nie wiedział **on** o tym oświadczeniu ani nie można było wymagać od niego takiej wiedzy.

Poprawka

3. W razie gdy drugą stroną jest konsument, to do celów ust. 1 publiczne oświadczenie złożone przez lub w imieniu producenta bądź przez inną osobę znajdującą się na wcześniejszym etapie łańcucha transakcji prowadzących do zawarcia umowy lub w jej imieniu uznawane jest za oświadczenie złożone przez przedsiębiorcę, chyba że **przedsiębiorca wykaże, że** w momencie zawarcia umowy nie wiedział o tym oświadczeniu ani nie można było wymagać od niego takiej wiedzy.

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 70

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 70

Obowiązek zwrócenia uwagi na postanowienia umowne niezgodnione

Poprawka

skreślony

indywidualnie

1. Na postanowienia umowne zaproponowane przez jedną stronę i niezgodnione indywidualnie w rozumieniu art. 7 można powoływać się przeciwko drugiej stronie jedynie wtedy, gdy druga strona wiedziała o nich lub gdy strona proponująca je podjęła zasadne kroki, by zwrócić na nie uwagę drugiej strony, przed zawarciem umowy lub w momencie jej zawierania.

2. Do celów niniejszego artykułu, w stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem, nie jest wystarczające zwrócenie uwagi konsumenta na postanowienia umowne poprzez zwykłe odniesienie się do nich w dokumencie umowy, nawet jeżeli konsument podpisuje ten dokument.

3. Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

(Zob. poprawka do art. 76a, do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 144

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 71**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 71

skreślony

Dodatkowe płatności w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne, które nakłada na konsumenta obowiązek dokonania jakiegokolwiek dodatkowej płatności oprócz wynagrodzenia określonego jako główne zobowiązanie umowne przedsiębiorcy, w szczególności gdy uzyskano je stosując wariant domyślny, który konsument musiał odrzucić w celu uniknięcia dodatkowej

płatności, nie wiąże konsumenta, chyba że zanim konsument zawarł się umową, wyraźnie wyraził zgodę na dodatkową płatność. Jeżeli konsument dokonał dodatkowej płatności, może żądać jej zwrotu.

2. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

(Zob. poprawka do art. 76b)

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 74 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Strony nie mogą wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Poprawka

2. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Uzasadnienie

Aby nie ograniczać nadmiernie swobody w ramach umów dotyczących transakcji typu B2B, artykuł 74 powinien mieć obowiązkowy charakter wyłącznie w odniesieniu do transakcji typu B2C.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – tytuł II – część III – rozdział 7 – oddział 2 (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Oddział 2: Przepisy szczególne dotyczące umów między przedsiębiorcami i konsumentami

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 76 a (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 76a

***Obowiązek zwrócenia uwagi na
postanowienia umowne niezgodnione
indywidualnie***

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 76 a – ustęp 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***1. Na postanowienia umowne
zaproprowane przez przedsiębiorcę i
niezgodnione indywidualnie w
rozumieniu art. 7 można powoływać się
przeciwko konsumentowi jedynie wtedy,
gdy konsument wiedział o nich lub gdy
przedsiębiorca podjął rozsądne kroki, by
zwrócić na nie uwagę konsumenta, przed
zawarciem umowy lub w momencie jej
zawierania.***

(Zob. poprawka do art. 70 ust. 1)

Uzasadnienie

Uznano, że przewidzenie obowiązku zwrócenia uwagi na postanowienia umowne niezgodnione indywidualnie jest wystarczające w umowach typu B2C. Uwzględnia się w ten sposób obawy zgłoszone w związku ze stosowaniem tych przepisów wobec umów typu B2B.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 76 a – ustęp 2 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Do celów niniejszego artykułu, na

*postanowienia umowne zwrócono
wystarczającą uwagę, jeżeli są one:*

*a) przedstawione w sposób, który
przyciąga na nie uwagę konsumenta; oraz*

*b) podane lub udostępnione przez
przedsiębiorcę konsumentowi w sposób,
który daje konsumentowi możliwość
zapoznania się z nimi przez zawarciem
umowy.*

(Zob. poprawka do art. 70 ust. 2, do tekstu wprowadzono zmiany)

Uzasadnienie

Zgłaszano krytykę w związku z tym, że art. 70 ust. 2 przewiduje jedynie, jakie zachowanie jest niewystarczające w celu zwrócenia wystarczającej uwagi konsumenta na postanowienia umowne. Proponowany nowy tekst ma na celu opisanie, co należy zrobić, aby spełnić odnośny obowiązek: przedsiębiorca, który proponuje postanowienia umowne niezgodnione indywidualnie może powołać się na te postanowienia wobec konsumenta jedynie, jeżeli przedstawił je konsumentowi w sposób, dzięki któremu konsument mógł przyjąć je do wiadomości i który umożliwia konsumentowi zapoznanie się z nimi przez zawarciem umowy.

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 76 a – ustęp 3 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Uznaje się, że na postanowienia umowne nie zwrócono wystarczającej uwagi konsumenta, jeżeli w dokumencie umowy jedynie się do nich nawiązuje, również w przypadku podpisania umowy przez konsumenta.

(Zob. poprawka do art. 70 ust. 2).

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 76 a – ustęp 4 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Uzasadnienie

(Zob. poprawka do art. 70 ust. 3)

Poprawka 152

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 76 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 76b

Dodatkowe płatności w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne, które nakłada na konsumenta obowiązek dokonania jakiejkolwiek dodatkowej płatności oprócz wynagrodzenia określonego jako główne zobowiązanie umowne przedsiębiorcy, w szczególności gdy uzyskano je stosując wariant domyślny, który konsument musiał odrzucić w celu uniknięcia dodatkowej płatności, nie wiąże konsumenta, chyba że zanim konsument związał się umową, wyraźnie wyraził zgodę na dodatkową płatność. Jeżeli konsument dokonuje dodatkowej płatności, nie wyraziwszy wyraźnie zgody na taką płatność, może następnie żądać jej zwrotu.

2. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

(Zob. poprawka do ust. 71).

Poprawka 153

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 80 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Przepisów oddziału 2 nie stosuje się do definicji głównego przedmiotu umowy ani do oceny zasadności ceny do zapłaty, w zakresie, w jakim przedsiębiorca dopełnił obowiązku zachowania przejrzystości określonego w art. 82.

skreślony

Uzasadnienie

Celem skreślenia art. 80 ust. 2 jest rozszerzenie kontroli w przypadku nieprzepisowości na najważniejsze (główne) warunki. To najdalej posunięte wzmocnienie ochrony konsumentów. W większości państw członkowskich sądy nie mogą kontrolować przepisowości najważniejszych warunków (w tym ceny), ale w niektórych państwach członkowskich jest to możliwe z zasady (por. ogólne klauzule, art. 36 skandynawskiej ustawy o prawie umów) lub w konkretnych sytuacjach (por. umowy hipoteczne w Hiszpanii, okoliczności sprawy w TSUE, Caja de Madrid).

Poprawka 154

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 82

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W razie gdy przedsiębiorca proponuje postanowienia umowne, **które nie zostały uzgodnione indywidualnie z konsumentem w rozumieniu art. 7**, ma obowiązek dopilnować, by były one sporządzone i przedstawione prostym, zrozumiałym językiem.

W razie gdy przedsiębiorca proponuje postanowienia umowne, ma obowiązek dopilnować, by były one sporządzone i przedstawione prostym, **jasnym i** zrozumiałym językiem.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 83 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne zaproponowane przez przedsiębiorcę ***i niezgodnione indywidualnie z konsumentem w rozumieniu art. 7*** jest nieuczciwe do celów niniejszego oddziału, jeżeli prowadzi do znaczącej nierównowagi praw i zobowiązań stron wynikających z umowy na niekorzyść konsumenta, w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.

Poprawka

1. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem postanowienie umowne zaproponowane przez przedsiębiorcę jest nieuczciwe do celów niniejszego oddziału, jeżeli prowadzi do znaczącej nierównowagi praw i zobowiązań stron wynikających z umowy na niekorzyść konsumenta, w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.

Poprawka 156

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 83 – ustęp 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) czy są tak zaskakujące, że konsument nie mógł się spodziewać proponowanych postanowień;

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 84 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi przeciwko przedsiębiorcy lub osobie trzeciej z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań umownych;

Poprawka 158

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 84 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) ograniczenie dowodów, na które konsument może się powoływać lub przerzucenie na konsumenta ciężaru dowodu, który zgodnie z prawem spoczywa na przedsiębiorcy;

Poprawka 159

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 84 – litera f a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany postanowień umownych bez ważnego powodu określonego w umowie; nie wpływa to na postanowienia umowne, na mocy których przedsiębiorca zastrzega sobie uprawnienie do jednostronnej zmiany postanowień umowy zawartej na czas nieoznaczony, o ile przedsiębiorca jest obowiązany poinformować konsumenta o zmianie z rozsądnym wyprzedzeniem, a konsument ma możliwość rozwiązania umowy bez ponoszenia kosztów;

Poprawka 160

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 84 – litera f b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fb) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany bez ważnego powodu właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają być świadczone, lub innych właściwości świadczenia;

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 84 – litera f c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fc) zezwolenie przedsiębiorcy na podwyższenie ceny usług w stosunku do ceny uzgodnionej w momencie zawarcia umowy, chyba że umowa przewiduje, że przy zaistnieniu uzgodnionych okoliczności zmiany ceny możliwe jest także obniżenie ceny, oraz że w umowie zapisane i obiektywnie uzasadnione zostaną okoliczności skutkujące zmianą ceny, a także że zmiana ceny nie może być arbitralną decyzją przedsiębiorcy;

Poprawka 162

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 84 – litera g a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ga) zobowiązanie konsumenta do wykonania wszystkich jego zobowiązań umownych także w przypadku, gdy przedsiębiorca nie wykona swoich zobowiązań;

Poprawka 163

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 84 – litera g b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gb) uprawnienie przedsiębiorcy do odstąpienia od umowy lub rozwiązania jej w rozumieniu art. 8, w zależności od uznania przedsiębiorcy, bez przewidzenia takiego samego uprawnienia dla konsumenta lub uprawnienie przedsiębiorcy do zatrzymania kwoty za

usługi powiązane, do których świadczenia jeszcze nie doszło, w przypadku gdy przedsiębiorca odstępuje od umowy lub ją rozwiązuje;

Poprawka 164

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 84 – litera h a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ha) nałożenie nadmiernego ciężaru na konsumenta, aby rozwiązać umowę zawartą na czas nieoznaczony

Poprawka 165

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 85 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) ograniczenie dowodów, na które konsument może się powoływać lub przerzucenie na konsumenta ciężaru dowodu, który zgodnie z prawem powinien spoczywać na przedsiębiorcy;

skreślona

Poprawka 166

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 85 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) niesłuszne wyłączenie lub ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi przeciwko przedsiębiorcy lub osobie trzeciej z tytułu niewykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań umownych;

skreślona

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ea) uznanie określonego zachowania konsumenta za złożenie lub niezłożenie oświadczenia, chyba że na początku przewidzianego w tym celu terminu w sposób szczególny powiadamia się konsumenta o znaczeniu jego zachowania i wyznacza na wyraźne złożenie oświadczenia odpowiedni termin;

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

f) uprawnienie przedsiębiorcy do odstąpienia od umowy lub rozwiązania jej w rozumieniu art. 8, w zależności od uznania przedsiębiorcy, bez przewidzenia takiego samego uprawnienia dla konsumenta lub uprawnienie przedsiębiorcy do zatrzymania ceny za usługi powiązane, do których świadczenia jeszcze nie doszło, w przypadku gdy przedsiębiorca odstępuje od umowy lub ją rozwiązuje;

skreślona

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

i) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany postanowień umownych bez ważnego powodu określonego w umowie; nie wpływa to na

skreślona

postanowienia umowne, na mocy których przedsiębiorca zastrzega sobie uprawnienie do jednostronnej zmiany postanowień umowy zawartej na czas nieoznaczony, o ile przedsiębiorca jest obowiązany poinformować konsumenta z rozsądnym wyprzedzeniem, a konsument ma możliwość rozwiązania umowy bez ponoszenia kosztów;

Poprawka 170

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 85 – litera j**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

j) uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany bez ważnego powodu właściwości towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych, które mają być świadczone, lub innych właściwości świadczenia;

skreślona

Poprawka 171

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 85 – litera k**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*k) zastrzeżenie, że cena towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych ma być ustalona w momencie ich dostarczenia lub świadczenia **bądź zezwolenie przedsiębiorcy na podwyższenie ceny bez uprawnienia konsumenta do odstąpienia od umowy, jeżeli podwyższona cena jest zbyt wysoka w stosunku do ceny uzgodnionej w momencie zawarcia umowy; nie wpływa to na zgodne z prawem klauzule waloryzacji ceny, z zastrzeżeniem, że sposób zmiany ceny jest szczegółowo opisany;***

k) zastrzeżenie, że cena towarów, treści cyfrowych lub usług powiązanych ma być ustalona w momencie ich dostarczenia lub świadczenia;

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera l

Tekst proponowany przez Komisję

l) zobowiązanie konsumenta do wykonania wszystkich jego zobowiązań umownych także w przypadku, gdy przedsiębiorca nie wykona swoich zobowiązań;

Poprawka

skreślona

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera n

Tekst proponowany przez Komisję

n) uprawnienie przedsiębiorcy do dostarczenia odpowiednika w razie gdyby to, co zostało zamówione, było niedostępne, bez wyraźnego powiadomienia konsumenta o takiej możliwości oraz o okoliczności, że przedsiębiorca musi ponieść koszty zwrotu tego, co konsument otrzymał na podstawie umowy, jeżeli konsument skorzysta z prawa do odmowy przyjęcia świadczenia;

Poprawka

n) uprawnienie przedsiębiorcy do dostarczenia odpowiednika w razie gdyby to, co zostało zamówione, było niedostępne, bez wyraźnego powiadomienia konsumenta o takiej możliwości oraz o okoliczności, że przedsiębiorca musi ponieść koszty zwrotu tego, co konsument otrzymał na podstawie umowy, jeżeli konsument skorzysta z prawa do odmowy przyjęcia świadczenia, **a także bez wyraźnego żądania konsumenta dotyczącego dostarczenia odpowiednika;**

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 85 – litera v

Tekst proponowany przez Komisję

v) nałożenie nadmiernego ciężaru na konsumenta, aby rozwiązać umowę zawartą na czas nieoznaczony

Poprawka

skreślona

Poprawka 175

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 86 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) jest takiego rodzaju, że jego zastosowanie znacznie odbiega od **dobrej** praktyki handlowej, stojąc w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.

Poprawka

b) jest takiego rodzaju, że jego zastosowanie znacznie odbiega od **zwyczajowej** praktyki handlowej, stojąc w sprzeczności z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu.

Poprawka 176

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 88 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, ma obowiązek dopilnować, aby zawiadomienie o przeszkodzie oraz jej wpływie na możliwość wykonania zobowiązania dotarło do drugiej strony bez nieuzasadnionej zwłoki, po tym jak strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, dowiedziała się lub powinna była się dowiedzieć o tych okolicznościach. Druga strona jest uprawniona do żądania odszkodowania za wszelkie szkody wynikłe z naruszenia tego obowiązku.

Poprawka

3. Strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, ma obowiązek dopilnować, aby zawiadomienie o przeszkodzie oraz jej wpływie na możliwość wykonania zobowiązania dotarło do drugiej strony bez nieuzasadnionej zwłoki, po tym jak strona, która nie jest w stanie wykonać zobowiązania, dowiedziała się lub powinna była się dowiedzieć o tych okolicznościach. Druga strona jest uprawniona do żądania odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za wszelkie szkody wynikłe z naruszenia tego obowiązku.

Poprawka 177

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 89 – ustęp 3 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) poszkodowany nie przyjął ryzyka takiej zmiany okoliczności ani nie można rozsądnie uznać, że tak uczynił.

Poprawka

c) poszkodowany, **powołujący się na zmianę okoliczności**, nie przyjął ryzyka takiej zmiany okoliczności ani nie można rozsądnie uznać, że tak uczynił.

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 91 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) przenieść **własność** towarów, w tym nośnika materialnego, na którym zostały dostarczone treści cyfrowe;

Poprawka

b) przenieść **lub zobowiązać się do przeniesienia własności** towarów, w tym nośnika materialnego, na którym zostały dostarczone treści cyfrowe;

Uzasadnienie

W odniesieniu do nowo wprowadzonego artykułu 91a dotyczącego zastrzeżenia własności dodanie wyjaśnia, że własność nie musi być przenoszona natychmiast (co uniemożliwiłoby wszelkie zastrzeżenie własności).

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 91 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 91a

Zastrzeżenie własności

Jeżeli uzgodniono klauzulę dotyczącą zastrzeżenia własności, sprzedawca towarów nie jest zobowiązany do przeniesienia własności towarów aż do momentu wywiązania się przez kupującego z obowiązku zapłacenia ceny.

Uzasadnienie

Dodanie klauzuli o zastrzeżeniu własności jest odpowiedzią na potrzebę natury praktycznej. Nowo zaproponowane sformułowanie wyjaśnia, że strony w przypadku, gdy zgadzają się na stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, mogą przyjmować klauzule dotyczące zastrzeżenia własności. Na wzór art. 9 dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach, zaproponowany tekst ogranicza się do obowiązkowego aspektu klauzuli dotyczącej zastrzeżenia własności, podczas gdy materialne prawo własności pozostaje poza jego zakresem.

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 93 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych ***będącej umową zawieraną na odległość lub umową zawieraną poza lokalem przedsiębiorstwa, lub umową, w której sprzedawca zobowiązał się do zapewnienia przewozu towarów do kupującego***, miejsce pobytu konsumenta w momencie zawarcia umowy;

Poprawka

a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy ***między przedsiębiorcą a konsumentem*** o dostarczenie treści cyfrowych, miejsce pobytu konsumenta w momencie zawarcia umowy;

Poprawka 181

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 94 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych ***będącej umową zawieraną na odległość lub umową poza lokalem przedsiębiorstwa, lub umową, w której sprzedawca zobowiązał się do zorganizowania przewozu towarów do kupującego*** – poprzez fizyczne wydanie lub przekazanie kontroli nad towarami lub treściami cyfrowymi konsumentowi;

Poprawka

a) w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy ***między przedsiębiorcą a konsumentem*** o dostarczenie treści cyfrowych – poprzez fizyczne wydanie lub przekazanie kontroli nad towarami lub treściami cyfrowymi konsumentowi;

Poprawka 182

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 95 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeśli nie można inaczej określić terminu

Poprawka

1. Jeśli nie można inaczej określić terminu

wydania, towary lub treści cyfrowe muszą być wydane **bez nieuzasadnionej zwłoki** po zawarciu umowy.

wydania, towary lub treści cyfrowe muszą być wydane **w odpowiednim czasie** po zawarciu umowy.

Uzasadnienie

Zaproponowana zmiana ma na celu dostosowanie tego przepisu do art. 33 lit. c) konwencji o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów (CISG). Zawarty w ust. 2 przepis dotyczący umów typu B2C ustalający termin 30 dni na wydanie towarów lub treści cyfrowych pozostaje bez zmian.

Poprawka 183

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 98

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 98

skreślony

Wpływ na przejście ryzyka

Wpływ wydania na przejście ryzyka uregulowano w rozdziale 14.

Uzasadnienie

Treść tego zapisu jest oczywista, dlatego jest on zbędny.

Poprawka 184

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 99 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Każde porozumienie zawarte w umowie ***sprzedaży konsumenckiej***, w którym odstępuje się od wymogów określonych w art. 100, 102 ***i 103*** na niekorzyść konsumenta, jest ważne jedynie wtedy, gdy w momencie zawarcia umowy konsument wiedział o szczególnym stanie towarów lub treści cyfrowych i przyjął te towary lub treści cyfrowe jako zgodne z umową w momencie jej zawarcia.

3. Każde porozumienie zawarte w umowie ***między przedsiębiorcą a konsumentem***, w którym odstępuje się od wymogów określonych w art. 100, ***101 i 102*** na niekorzyść konsumenta, jest ważne jedynie wtedy, gdy w momencie zawarcia umowy konsument wiedział o szczególnym stanie towarów lub treści cyfrowych i przyjął te towary lub treści cyfrowe jako zgodne z umową w momencie jej zawarcia.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 100 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

g) mieć cechy i możliwości techniczne, jakich kupujący może oczekiwać. Przy ustalaniu, czego kupujący może oczekiwać od treści cyfrowych, uwzględnia się, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny.

Poprawka

g) mieć cechy i możliwości techniczne, jakich kupujący może oczekiwać, **w tym wygląd i brak wad**. Przy ustalaniu, czego kupujący może oczekiwać od treści cyfrowych, uwzględnia się, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny **lub jakkolwiek usługę wzajemną**.

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 102 – ustępy 3 i 4

Tekst proponowany przez Komisję

3. **W umowach między przedsiębiorcami** *ust.* 2 nie ma zastosowania, **jeśli** kupujący wiedział lub powinien był wiedzieć o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

4. W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem *ust.* 2 **nie ma zastosowania**, **jeśli** kupujący wiedział o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

Poprawka

3. *Ustę* 2 nie ma zastosowania, jeśli

a) w umowach między przedsiębiorcami, kupujący wiedział lub powinien był wiedzieć o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy;

b) w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem, kupujący wiedział o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

Uzasadnienie

Uproszczenie struktury artykułu.

Poprawka 187

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 103

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 103

skreślony

Ograniczenie zgodności treści cyfrowych

Treści cyfrowych nie uważa się za niezgodne z umową tylko dlatego, że zaktualizowaną wersję tych treści udostępniono po zawarciu umowy.

Uzasadnienie

Zapis nie wyjaśniał, a raczej wprowadzał w błąd. Ogólne przepisy dotyczące ustalania zgodności lub braku zgodności zawiera art. 100.

Poprawka 188

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 104

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W umowie między przedsiębiorcami sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności towarów z umową, jeżeli w momencie zawarcia umowy kupujący wiedział **lub** powinien był wiedzieć o tym braku zgodności.

Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności towarów z umową, jeżeli w momencie zawarcia umowy kupujący wiedział **o tym braku zgodności**. ***W umowie między przedsiębiorcami obowiązuje to także wówczas, gdy kupujący*** powinien był wiedzieć o tym braku zgodności.

Uzasadnienie

Kupujący, który zna stan przedmiotu sprzedaży i bez zastrzeżeń zawiera umowę sprzedaży, nie może następnie stawiać zarzutu, że przedmiot jest niezgodny z umową. Ten zakaz sprzecznego zachowania obowiązuje jednakowo przedsiębiorcę i konsumenta. Z tego względu należy rozszerzyć zakres stosowania art. 104.

Poprawka 189

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 105 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W umowie *sprzedaży konsumenckiej* przyjmuje się, że każdy brak zgodności, który uwidacznia się w ciągu sześciu miesięcy od momentu przejścia ryzyka na kupującego, występował już w tym momencie, chyba że byłoby to niemożliwe ze względu na właściwości towarów lub treści cyfrowych bądź charakter braku zgodności.

Poprawka

2. W umowie *między przedsiębiorcą a konsumentem* przyjmuje się, że każdy brak zgodności, który uwidacznia się w ciągu sześciu miesięcy od momentu przejścia ryzyka na kupującego, występował już w tym momencie, chyba że byłoby to niemożliwe ze względu na właściwości towarów lub treści cyfrowych bądź charakter braku zgodności.

Poprawka 190

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 105 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Jeżeli treści cyfrowe wymagają późniejszej aktualizacji przez przedsiębiorcę, musi on zapewnić, by treści te pozostały zgodne z umową przez cały czas jej obowiązywania.

Poprawka

4. Jeżeli treści cyfrowe wymagają późniejszej aktualizacji przez przedsiębiorcę **lub jeżeli przedsiębiorca dostarcza je w odrębnych częściach**, musi on zapewnić, by treści te pozostały zgodne z umową przez cały czas jej obowiązywania.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 106 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli sprzedawca nie wykonuje zobowiązania, kupujący może:

Poprawka

1. Jeżeli sprzedawca nie wykonuje zobowiązania, kupujący, **jeśli spełnione są szczególne wymogi dotyczące odnośnych środków ochrony prawnej**, może:

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 106 – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) prawa kupującego obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę; **oraz**

Poprawka

a) prawa kupującego obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę **z wyjątkiem sytuacji, w której odnoszą się one do towarów lub treści cyfrowych wytworzonych, wyprodukowanych lub zmienionych zgodnie ze specyfikacjami konsumenta lub wyraźnie spersonalizowanych; lub**

Poprawka 193

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 107**

Tekst proponowany przez Komisję

Ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku treści cyfrowych niedostarczonych w zamian za **cenę**

Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za **zapłatę ceny**, kupujący nie może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1 lit. a)–d). Kupujący może jedynie żądać odszkodowania, na mocy art. 106 ust. 1 lit. e), za szkodę spowodowaną w majątku kupującego, w tym obejmującą sprzęt, oprogramowanie i dane, w wyniku braku zgodności dostarczonych treści cyfrowych z umową, z wyjątkiem zysku, którego został pozbawiony w wyniku szkody.

Poprawka

Ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku treści cyfrowych niedostarczonych w zamian za **zapłacenie ceny lub wyświadczenie innej usługi wzajemnej**

- 1. Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny, kupujący może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1, z wyjątkiem obniżenia ceny zgodnie z art. 106 ust. 1 lit. d).

1. Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za **wyświadczenie jakiegokolwiek usługi wzajemnej**, kupujący nie może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1 lit. a)–d). Kupujący może jedynie żądać odszkodowania, na mocy art. 106 ust. 1 lit. e), za szkodę spowodowaną w majątku kupującego, w tym obejmującą sprzęt, oprogramowanie i dane, w wyniku braku zgodności dostarczonych treści cyfrowych z umową, z wyjątkiem zysku, którego został pozbawiony w wyniku szkody.

Uzasadnienie

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży obejmują również przypadki, w których treści cyfrowe nie są dostarczane w zamian za zapłatę ceny (art. 5 lit. b)). Artykuł 107 w zaproponowanej formie nie ogranicza jednak w nadmiernym stopniu środków ochrony prawnej, którymi dysponuje kupujący i nie uwzględnia przypadków, w których kupujący nie dokonuje zapłaty, ale musi wyświadczyć usługę wzajemną, jak np. udostępnienie danych osobowych. Ustęp 1 umożliwia skorzystanie w tych przypadkach ze wszystkich środków ochrony prawnej w ramach wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, z wyjątkiem obniżenia ceny (gdyż nie dokonano zapłaty). W ustępie 2 zachowano ograniczenie środków ochrony prawnej do odszkodowania, ale jedynie w przypadkach, w których treści cyfrowe zostały dostarczone rzeczywiście bezpłatnie.

Poprawka 194

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 109 – ustęp 4 – litera -a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-a) kupujący jest konsumentem, przysługujące kupującemu środki ochrony prawnej obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę zgodnie z art. 106 ust. 3;

Poprawka 195

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 109 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Sprzedawcy przysługuje rozsądny termin na sanację świadczenia.

5. Sprzedawcy przysługuje rozsądny termin na sanację świadczenia. **W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem ten rozsądny termin nie przekracza 30 dni.**

Poprawka 196

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 109 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Pomimo sanacji kupującemu przysługuje prawo do żądania odszkodowania za opóźnienie oraz każdą szkodę spowodowaną doprowadzaniem do sanacji lub szkodę, której sanacja nie zapobiegła.

Poprawka

7. Pomimo sanacji kupującemu przysługuje prawo do żądania odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za opóźnienie oraz każdą szkodę spowodowaną doprowadzaniem do sanacji lub szkodę, której sanacja nie zapobiegła.

Poprawka 197

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 110 – ustępy 1 i 2

Tekst proponowany przez Komisję

1. Kupujący ma prawo żądać od sprzedawcy spełnienia jego świadczeń.

2. Spełnienie świadczenia, którego można żądać, obejmuje także nieodpłatne naprawienie świadczenia niezgodnego z umową.

Poprawka

1. Kupujący ma prawo żądać od sprzedawcy spełnienia jego świadczeń, **w tym nieodpłatnego naprawienia świadczenia niezgodnego z umową.**

Uzasadnienie

Uproszczenie struktury przepisu.

Poprawka 198

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 111 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeśli w umowie sprzedaży przedsiębiorca jest zobowiązany do usunięcia braku zgodności zgodnie z art. 110 *ust. 2*, konsument może wybrać między naprawą a wymianą, chyba że wybrany wariant byłby bezprawny bądź niemożliwy lub, w porównaniu z wariantem alternatywnym, nakładałby na sprzedawcę nieproporcjonalne koszty,

Poprawka

1. Jeśli w umowie sprzedaży przedsiębiorca jest zobowiązany do usunięcia braku zgodności zgodnie z art. 110, konsument może wybrać między naprawą a wymianą, chyba że wybrany wariant byłby bezprawny bądź niemożliwy lub, w porównaniu z wariantem alternatywnym, nakładałby na sprzedawcę

uwzględniając:

nieproporcjonalne koszty, uwzględniając:

Poprawka 199

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 111 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeśli konsument zażądał usunięcia braku zgodności poprzez naprawę lub wymianę na podstawie ust. 1, może posłużyć się innymi środkami ochrony prawnej jedynie wtedy, gdy przedsiębiorca nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzydzieści dni.
Konsument może jednak powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia przez ten czas.

Poprawka

2. Jeśli konsument zażądał usunięcia braku zgodności poprzez naprawę lub wymianę na podstawie ust. 1, może posłużyć się innymi środkami ochrony prawnej jedynie wtedy, gdy:

a) przedsiębiorca nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzydzieści dni;

b) przedsiębiorca w sposób dorożumiany lub wyraźny odmówił usunięcia niezgodności;

c) ta sama wada pojawiła się ponownie po uprzednim dokonaniu naprawy lub wymiany.

Poprawka 200

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 113 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem można wstrzymać się od całego świadczenia, chyba że wstrzymanie się od całego świadczenia stoi w dysproporcji do zakresu niezgodności z umową.

Poprawka 201

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 119

Tekst proponowany przez Komisję

1. Kupujący traci prawo do odstąpienia przysługujące na mocy niniejszego oddziału, jeśli nie dokona stosownego zawiadomienia w **rozsądnym terminie** od momentu, w którym uzyskał to prawo lub od momentu, w którym kupujący dowiedział się lub powinien był dowiedzieć się o niewykonaniu zobowiązania, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania:

a) jeśli kupujący jest konsumentem; lub

b) nie zaoferowano spełnienia żadnego świadczenia.

Poprawka 202

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 120 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Kupujący, który obniża cenę, nie może również domagać się odszkodowania za szkodę, która została w ten sposób naprawiona, może jednak żądać pokrycia wszelkich innych szkód, które poniósł.

Poprawka 203

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 121 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W umowie między przedsiębiorcami od

PE505.998v03-00

Poprawka

1. Kupujący traci prawo do odstąpienia przysługujące na mocy niniejszego oddziału, jeśli nie dokona stosownego zawiadomienia w **ciągu dwóch miesięcy** od momentu, w którym uzyskał to prawo lub od momentu, w którym kupujący dowiedział się lub, **jeśli kupujący jest przedsiębiorcą**, powinien był dowiedzieć się o niewykonaniu zobowiązania, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, **jeśli nie spełniono** żadnego świadczenia.

Poprawka

3. Kupujący, który obniża cenę, nie może również domagać się odszkodowania **na mocy rozdziału 16** za szkodę, która została w ten sposób naprawiona, może jednak żądać pokrycia wszelkich innych szkód, które poniósł.

Poprawka

1. W umowie między przedsiębiorcami od

100/266

RR\1004255PL.doc

kupującego oczekuje się zbadania towarów lub zlecenia ich zbadania w rozsądnym, jak najkrótszym w danych okolicznościach terminie, nie dłuższym niż czternaście dni od daty wydania towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wykonania usług powiązanych.

kupującego oczekuje się zbadania towarów lub **treści cyfrowych lub** zlecenia ich zbadania w rozsądnym, jak najkrótszym w danych okolicznościach terminie, nie dłuższym niż czternaście dni od daty wydania towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wykonania usług powiązanych.

Poprawka 204

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 122 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku umowy między przedsiębiorcami kupujący nie może powoływać się na brak zgodności, jeżeli w rozsądnym terminie nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności, określając jej charakter

Poprawka

1. W przypadku umowy między przedsiębiorcami kupujący nie może powoływać się na brak zgodności, jeżeli w rozsądnym terminie nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności, określając jej charakter ***Kupujący może jednak w dalszym ciągu obniżyć cenę lub żądać odszkodowania, z wyjątkiem utraty zysku, jeśli ma rozsądne usprawiedliwienie niedostarczenia wymaganego zawiadomienia.***

Uzasadnienie

Dodanie w celu dostosowania do art. 44 konwencji o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów (CISG).

Poprawka 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 123 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania ***do umowy o dostarczenie treści cyfrowych, na mocy której*** dostarczenie treści cyfrowych nie następuje w zamian za zapłatę ceny.

Poprawka

2. W przypadku umów o dostarczenie treści cyfrowych:

a) ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania w przypadku gdy dostarczenie treści cyfrowych nie następuje w zamian za zapłatę ceny;

b) ustęp 1 lit. b) nie ma zastosowania w przypadkach gdy treści cyfrowe nie są dostarczane na materialnym nośniku.

Uzasadnienie

W przypadku gdy treści cyfrowe nie są dostarczane na materialnym nośniku, stosowne wydaje się przewidzenie wyjątku od spoczywającego na kupującym obowiązku odebrania treści cyfrowych. Takie treści cyfrowe mogłyby być szkodliwe dla kupującego; sprzedający nie ponosi tymczasem żadnych kosztów przechowywania. Dlatego też kupujący nie powinien być zobowiązany do odbioru tych treści.

Poprawka 206

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 127 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Jeśli sprzedawca przyjmie zapłatę od osoby trzeciej w innych okolicznościach niż określone w ust. 1 lub 2, kupujący jest zwolniony z odpowiedzialności wobec sprzedawcy, lecz sprzedawca odpowiada wobec kupującego za jakąkolwiek szkodę spowodowaną takim przyjęciem.

Poprawka

4. Jeśli sprzedawca przyjmie zapłatę od osoby trzeciej w innych okolicznościach niż określone w ust. 1 lub 2, kupujący jest zwolniony z odpowiedzialności wobec sprzedawcy, lecz sprzedawca **na mocy rozdziału 16** odpowiada wobec kupującego za jakąkolwiek szkodę spowodowaną takim przyjęciem.

Poprawka 207

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 131 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli kupujący nie wykonuje zobowiązania, sprzedawca może:

Poprawka

1. Jeżeli kupujący nie wykonuje zobowiązania, sprzedawca, **jeśli spełnione są szczególne kryteria dotyczące odnośnych środków ochrony prawnej**, może:

Poprawka 208

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 131 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli niewykonanie zobowiązania przez kupującego jest usprawiedliwione, sprzedawca może skorzystać z każdego ze środków ochrony prawnej wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem **żądania spełnienia świadczenia i** odszkodowania.

Poprawka

2. Jeżeli niewykonanie zobowiązania przez kupującego jest usprawiedliwione, sprzedawca może skorzystać z każdego ze środków ochrony prawnej wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem odszkodowania.

Uzasadnienie

Zmiany mające na celu dostosowanie do zmienionego art. 106 ust. 4.

Poprawka 209

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 142 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Z wyłączeniem umowy zawieranej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli konsument nie wywiązał się z obowiązku odbioru towarów lub treści cyfrowych, a niewykonanie zobowiązania nie jest usprawiedliwione zgodnie z art. 88. W takim przypadku przejście ryzyka następuje w momencie, w którym konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta weszliby w fizyczne posiadanie towarów lub przejęliby kontrolę nad treściami cyfrowymi, gdyby wywiązali się z obowiązku ich odbioru.

Poprawka

skreślony

Poprawka 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 143 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Moment przejścia ryzyka

Przejście ryzyka w umowach między przedsiębiorcami

Poprawka 211

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 143 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 144, 145 i 146.

2. Jeżeli towary lub treści cyfrowe zostały oddane do dyspozycji kupującego, a kupujący jest tego świadomy, ryzyko przechodzi na niego w momencie, w którym towary lub treści cyfrowe powinny zostać odebrane, chyba że kupujący miał prawo powstrzymać się od odbioru na mocy art. 113.

Jeżeli towary lub treści cyfrowe oddano do dyspozycji kupującego poza miejscem prowadzenia działalności sprzedawcy, ryzyko przechodzi, gdy nadejdzie termin wydania towarów, a kupujący świadomy jest faktu, że towary lub treści cyfrowe zostały oddane do jego dyspozycji właśnie w tym miejscu.

(Zob. poprawka do art. 144).

Uzasadnienie

Przepisy sekcji 3 zostały połączone w jednym artykule w celu uproszczenia.

Poprawka 212

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 143 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. W umowie sprzedaży, która przewiduje przewóz towarów, bez względu na to, czy sprzedawca jest upoważniony do

zachowania dokumentów pozwalających na rozporządzenie towarami:

a) jeśli sprzedawca nie ma obowiązku przekazania towarów w konkretnym miejscu, ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostają przekazane pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia towarów kupującemu zgodnie z umową;

b) jeśli sprzedawca ma obowiązek przekazania towarów przewoźnikowi w określonym miejscu, ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary nie zostaną przekazane przewoźnikowi w umówionym miejscu.

(Zob. poprawka do art. 145; zmieniono strukturę)

Poprawka 213

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 143 – ustęp 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. W przypadku gdy towary sprzedawane są w transzycie ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostaną przekazane pierwszemu z przewoźników lub w momencie zawarcia umowy, w zależności od okoliczności. Ryzyko nie przechodzi na kupującego, jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, że towary zostały utracone bądź uszkodzone, a nie poinformował o tym kupującego.

(Zob. poprawka do art. 146; do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 214

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 144**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 144

skreślony

Towary oddane do dyspozycji kupującego

1. Jeżeli towary lub treści cyfrowe zostały oddane do dyspozycji kupującego, a kupujący jest tego świadomy, ryzyko przechodzi na niego w momencie, w którym towary lub treści cyfrowe powinny zostać odebrane, chyba że kupujący miał prawo powstrzymać się od odbioru na mocy art. 113.

2. Jeżeli towary lub treści cyfrowe oddano do dyspozycji kupującego poza miejscem prowadzenia działalności sprzedawcy, ryzyko przechodzi, gdy nadejdzie termin wydania towarów, a kupujący świadomy jest faktu, że towary lub treści cyfrowe zostały oddane do jego dyspozycji właśnie w tym miejscu.

(Zob. poprawka do art. 143 ust. 2).

Poprawka 215

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 145**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 145

skreślony

Przewóz towarów

1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, które obejmują przewóz sprzedanych towarów.

2. Jeśli sprzedawca nie ma obowiązku przekazania towarów w konkretnym miejscu, ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostają przekazane pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia towarów kupującemu zgodnie z umową.

3. Jeśli sprzedawca ma obowiązek

przekazania towarów przewoźnikowi w określonym miejscu, ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary nie zostaną przekazane przewoźnikowi w umówionym miejscu.

4. Okoliczność, że sprzedawca jest upoważniony do zachowania dokumentów pozwalających na rozporządzenie towarami, nie wpływa na przejście ryzyka.

(Zob. poprawka do art. 143 ust. 3).

Poprawka 216

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 146**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 146

skreślony

Towary sprzedane w tranzycie

1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, których przedmiotem są towary sprzedawane w tranzycie.

2. Ryzyko przechodzi na kupującego w momencie przekazania towarów pierwszemu przewoźnikowi. Jednakże, jeżeli wynika to z okoliczności, ryzyko przechodzi na kupującego już w momencie zawarcia umowy.

3. Jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, że towary zostały utracone bądź uszkodzone, a nie poinformował o tym kupującego, ryzyko utraty lub uszkodzenia ponosi sprzedawca.

(Zob. poprawka do art. 143 ust. 4).

Poprawka 217

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 150 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Usługodawca może powierzyć wykonanie usługi innej osobie, chyba że wymagane jest osobiste świadczenie przez usługodawcę.

(Nie dotyczy wersji polskiej).

Poprawka 218

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 155 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) żądanie odszkodowania.

e) żądanie odszkodowania **na mocy rozdziału 16.**

Poprawka 219

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 155 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, klient może korzystać z przysługujących mu środków prawnych z zastrzeżeniem prawa usługodawcy do sanacji świadczenia **niezależnie od tego, czy klient jest konsumentem.**

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, klient może korzystać z przysługujących mu środków prawnych z zastrzeżeniem prawa usługodawcy do sanacji świadczenia.

Poprawka 220

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 155 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) w stosunku do prawa usługodawcy do sanacji świadczenia, w umowach między przedsiębiorą a konsumentem, rozsądny termin, wynikający z art. 109 ust. 5, nie może przekraczać trzydziestu dni;

skreślona

Poprawka 221

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 155 – ustęp 5 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) w odniesieniu do środków ochrony prawnej przysługujących z tytułu braku zgodności świadczenia z umową nie stosuje się art. 111 i 112; oraz

skreślona

Poprawka 222

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 157 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) żądanie odsetek od ceny lub odszkodowania.

d) żądanie odsetek od ceny lub odszkodowania **na mocy rozdziału 16.**

Poprawka 223

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 172 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zwrot w przypadku uchylecia się od skutków umowy **lub** jej rozwiązania

Zwrot w przypadku uchylecia się od skutków umowy, jej rozwiązania **lub nieważności umowy**

Uzasadnienie

W związku z wykryciem licznych słabych punktów w rozdziale dotyczącym zwrotu, zaproponowano szereg poprawek w celu przeformułowania tego rozdziału. Celem tych propozycji jest osiągnięcie bardziej spójnych i zrównoważonych wyników oraz uzupełnienie i wyjaśnienie przepisów, a także dostarczenie rozwiązań praktycznych w zakresie dostarczania treści cyfrowych, zwłaszcza w przypadku gdy treści te zostały dostarczone w zamian za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny.

Poprawka 224

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 172 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania przez stronę, każda ze stron zobowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co strona ta („odbiorca”) otrzymała od niej na mocy umowy.

Poprawka

1. W przypadku uchylenia się od skutków umowy lub jej **części**, rozwiązania **umowy lub jej części** przez stronę **lub nieważności lub braku wiążącego charakteru umowy lub jej części z powodów innych niż uchylenie się od skutków umowy lub jej rozwiązanie**, każda ze stron zobowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co strona ta („odbiorca”) otrzymała od niej na mocy **rzeczony** umowy **lub jej części**.

Uzasadnienie

Wyjaśnienia dotyczące uchylenia się od skutków umowy lub jej części lub rozwiązania umowy lub jej części (zob. artykuł 117) oraz dotyczące przypadków, w których umowa jest nieważna lub niewiążąca w związku z tym, że sprzedawca nie dopełnił pewnego obowiązku lub nie został spełniony konkretny wymóg (np. art. 19 ust. 4, art. 25 ust. 2, art. 71 ust. 1, art. 72 ust. 3, art. 79 ust. 2, art. 167 ust. 3 i art. 170 ust. 1).

Poprawka 225

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 172 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Zwrot dokonywany jest bez nieuzasadnionej zwłoki i w każdym przypadku nie później niż 14 dni od otrzymania zawiadomienia o uchyleniu się od skutków umowy lub o rozwiązaniu umowy. W przypadku gdy odbiorca jest konsumentem, termin ten uznaje się za dotrzymany, jeżeli konsument podejmie niezbędne kroki przed upływem tego 14-dniowego okresu.

Uzasadnienie

Wyjaśnienie dotyczące terminu zwrotu. Zapropozowane rozwiązanie odpowiada przepisom

dotyczącym wykonywania prawa odstąpienia od umowy (art. 44 ust. 1 i art. 45 ust. 1, zgodnie z dyrektywą dotyczącą praw konsumentów).

Poprawka 226

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 172 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***2b. Odbiorca ponosi koszty zwrotu
otrzymanych towarów lub treści.***

Uzasadnienie

Wyjaśnienie dotyczące kosztów zwrotu. Zaproponowane rozwiązanie odpowiada przepisom dotyczącym wykonywania prawa odstąpienia od umowy (art. 44 ust. 2, zgodnie z dyrektywą dotyczącą praw konsumentów).

Poprawka 227

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 172 – ustęp 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***2c. Strona może powstrzymać się od
spełnienia obowiązku zwrotu w przypadku
gdy ma w tym uzasadniony interes, na
przykład gdy jest to niezbędne w celu
potwierdzenia braku zgodności.***

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 228

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 172 – ustęp 2 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***2d. W przypadku niespełnienia przez
jedną ze stron obowiązku zwrotu lub
zapłaty na mocy niniejszego rozdziału,***

*druga strona może zażądać
odszkodowania zgodnie z art. 159–163.*

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 229

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 172 a (nowy) – nagłówek**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 172a

***Dokonywanie zwrotu treści cyfrowych i
zwrotu usługi wzajemnej w przypadku
dostarczania treści cyfrowych.***

Poprawka 230

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 172 a (nowy) – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***1. Treści cyfrowe podlegają zwrotowi
jedynie w przypadku gdy:***

***a) treści cyfrowe dostarczone zostały na
materialnym nośniku, którego
opakowanie nie zostało otwarte lub jeżeli
sprzedawca nie opakował nośnika przed
wydaniem towarów; lub***

***b) inne względy wskazują wyraźnie na to,
że odbiorca odsyłający materialny nośnik
nie mógł zachować nadającej się do
użytku kopii treści cyfrowych; lub***

***c) sprzedawca, bez znacznych wysiłków
lub kosztów, może zapobiec dalszemu
używaniu treści cyfrowych przez odbiorcę,
na przykład usuwając jego konto
użytkownika.***

Uzasadnienie

Należy uznać, że treści cyfrowe podlegają zwrotowi, jeżeli kupujący nie będzie mógł ich już używać, w tym w przypadkach gdy materialny nośnik jest opakowany, gdy kupujący nie mógł zachować nadającej się do użytku kopii (np. treści zablokowane przy zastosowaniu technicznych środków ochrony lub dostarczone z wadą uniemożliwiającą korzystanie z nich) lub gdy sprzedawca może, bez znacznych wysiłków lub kosztów, zapobiec dalszemu używaniu treści cyfrowych przez odbiorcę (np. usuwając konto użytkownika przypisane odbiorcy). We wszystkich tych przypadkach kupujący nie powinien płacić wartości pieniężnej.

Poprawka 231

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 172 a (nowy) – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Uznaje się, że odbiorca treści cyfrowych dostarczonych na materialnym nośniku, podlegających zwrotowi zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, w pełni wywiązał się z obowiązku zwrotu, jeśli odesłał materialny nośnik.

Uzasadnienie

Wyjaśnienie tego, co odbiorca kwalifikujących się do zwrotu treści cyfrowych dostarczonych na materialnym nośniku powinien zrobić, żeby wywiązać się z obowiązku zwrotu (np. odesłać płytę CD).

Poprawka 232

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 172 a (nowy) – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W przypadku gdy treści cyfrowe dostarczane są w zamian za świadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny – np. w zamian za udostępnienie danych osobowych – a nie ma możliwości dokonania zwrotu tej usługi wzajemnej, odbiorca usługi wzajemnej powstrzymuje się od dalszego używania tego, co otrzymał, na przykład usuwając otrzymane dane osobowe.

Konsumenta informuje się o usunięciu jego danych osobowych.

Poprawka 233

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 173 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku gdy otrzymane świadczenia, w tym, w odpowiednich przypadkach, korzyści, nie mogą zostać zwrócone, odbiorca musi zapłacić ich wartość pieniężną; ***dotyczy to również treści cyfrowych, niezależnie od tego, czy zostały dostarczone na materialnym nośniku.*** Jeżeli zwrot jest możliwy, ale byłby związany z nierozsądnie dużymi trudnościami lub kosztami, odbiorca może zapłacić wartość pieniężną, chyba że naruszyłoby to prawo własności drugiej strony.

Poprawka

1. W przypadku gdy otrzymane świadczenia, w tym, w odpowiednich przypadkach, korzyści, nie mogą zostać zwrócone, odbiorca musi zapłacić ich wartość pieniężną. Jeżeli zwrot jest możliwy, ale byłby związany z nierozsądnie dużymi trudnościami lub kosztami, odbiorca może zapłacić wartość pieniężną, chyba że naruszyłoby to prawo własności drugiej strony.

Uzasadnienie

Skreślenie części ustępu, która staje się zbędna w związku z wprowadzeniem nowego art. 172a.

Poprawka 234

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 173 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Jeżeli odbiorca uzyskał zastępcze świadczenie pieniężne lub rzeczowe za towary lub treści cyfrowe, wiedział zaś, lub powinien był wiedzieć o przyczynach uchylecia się od skutków umowy lub jej rozwiązania, druga strona może żądać tych świadczeń zastępczych lub ich wartości pieniężnej. Odbiorca, który uzyskał zastępcze świadczenie pieniężne lub rzeczowe za towary lub treści cyfrowe,

Poprawka

skreślony

i nie wiedział o przyczynach uchylecia się od skutków umowy lub jej rozwiązania ani nie można było od niego oczekiwać takiej wiedzy, może zwrócić świadczenie zastępcze lub jego wartość pieniężną.

Uzasadnienie

Ustęp 5 zostaje skreślony, gdyż prowadzi do nieprzewidzianych skutków w sytuacji, gdy kupujący nie może dokonać zwrotu towarów (gdyż np. zostały one ukradzione, подарowane komuś lub całkowicie zniszczone) i ma obowiązek zapłacenia pełnej wartości pieniężnej towarów (ust. 1), podczas gdy kupujący, który sprzedał towary w dobrej wierze po cenie niższej od ich wartości rynkowej jest zobowiązany jedynie do zwrotu dochodów ze sprzedaży (ust. 5). W obu przypadkach kupujący powinien dokonywać zapłaty wartości pieniężnej.

Poprawka 235

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 173 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. W przypadku treści cyfrowych, które nie są dostarczane w zamian za płatność ceny, nie dokonuje się zwrotu.

Poprawka

6. Jeżeli treści cyfrowe dostarczane są nie w zamian za płatność ceny, lecz za wyświadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny lub bez wyświadczenia usługi wzajemnej oraz tych treści cyfrowych nie można uznać za kwalifikujące się do zwrotu zgodnie z art. 172a ust. 1, odbiorca treści cyfrowych nie jest zobowiązany do zapłaty ich wartości pieniężnej.

Uzasadnienie

Konieczne wyjaśnienie. Jeżeli kupujący otrzymał treści cyfrowe, nie musząc dokonywać zapłaty ich wartości pieniężnej, w razie dokonywania zwrotu również nie powinien być zobowiązany do zapłaty ich wartości pieniężnej.

Poprawka 236

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 173 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a. Nie naruszając przepisów art. 172a

ust. 3, jeżeli treści cyfrowe dostarczane są w zamian za świadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny oraz nie ma możliwości zwrotu tej usługi wzajemnej, odbiorca usługi wzajemnej nie jest zobowiązany do zapłaty jej wartości pieniężnej.

Uzasadnienie

Konieczne wyjaśnienie. Bardzo często dokonanie zwrotu tego, co zostało otrzymane w zamian za dostarczenie treści cyfrowych jest niemożliwe. Trudne, a niekiedy niemożliwe jest również ustalenie wartości pieniężnej usługi wzajemnej. W takiej sytuacji najodpowiedniejszym rozwiązaniem jest wyrównanie praw stron, tak aby żadna ze stron umowy nie była zobowiązana do zapłaty wartości pieniężnej tego, co otrzymała. Rzecz jasna powinno to pozostać bez uszczerbku dla obowiązku odbiorcy usługi wzajemnej zgodnie z art. 172a ust. 3 do powstrzymania się od używania tego, co otrzymał (np. danych osobowych).

Poprawka 237

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 174 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Zapłata za używanie i odsetki od otrzymanych pieniędzy

Poprawka

Zapłata za używanie i odsetki od otrzymanych pieniędzy **oraz zmniejszenie wartości**

Poprawka 238

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 174 – ustępy 1–1 b

Tekst proponowany przez Komisję

1. Odbiorca, który używał towarów musi zapłacić drugiej stronie wartość pieniężną używania w danym okresie jeżeli:

a) odbiorca spowodował przyczynę uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania;

b) odbiorca wiedział przed rozpoczęciem okresu używania o przyczynie uchylenia

Poprawka

1. Odbiorca, który używał towarów **lub treści cyfrowych** musi zapłacić drugiej stronie wartość pieniężną używania w danym okresie jeżeli:

a) odbiorca spowodował przyczynę uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania;

b) odbiorca wiedział przed rozpoczęciem okresu używania o przyczynie uchylenia

się od skutków umowy lub jej rozwiązania;
lub

c) uwzględniając właściwości towarów, charakter i zakres użycia oraz dostępność innych środków ochrony prawnej niż rozwiązanie, niesprawiedliwe byłoby przyznanie odbiorcy prawa do bezpłatnego używania towarów przez ten okres.

się od skutków umowy lub jej rozwiązania;
lub

c) uwzględniając właściwości towarów **lub treści cyfrowych**, charakter i zakres użycia oraz dostępność innych środków ochrony prawnej niż rozwiązanie, niesprawiedliwe byłoby przyznanie odbiorcy prawa do bezpłatnego używania towarów **lub treści cyfrowych** przez ten okres.

Poprawka 239

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 174 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Do celów niniejszego rozdziału odbiorca nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie otrzymanych **rzeczy** lub odsetek od otrzymanych pieniędzy w innych okolicznościach niż te określone w ust. 1 i 2.

Poprawka

3. Do celów niniejszego rozdziału odbiorca nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie otrzymanych **towarów** lub **treści cyfrowych** **lub** odsetek od otrzymanych pieniędzy w innych okolicznościach niż te określone w ust. 1, **1a** i 2.

Poprawka 240

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 174 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Na mocy art. 159–163 odbiorca odpowiada za wszelkie zmniejszenie wartości towarów, treści cyfrowych lub uzyskanych za ich pomocą pożytków w zakresie, w jakim to zmniejszenie wartości przekracza zmniejszenie wartości wynikające z normalnego użytkowania.

Uzasadnienie

Zaproponowano taki zapis w związku z nieprzewidzianymi skutkami sytuacji, w której kupujący nie może dokonać zwrotu towarów – np. ponieważ zostały one ukradzione, подарowane komuś lub całkowicie zniszczone – i jest zobowiązany do zapłaty pełnej wartości pieniężnej towarów (art. 173 ust. 1), podczas gdy w sytuacji, gdy towary są poważnie

uszkodzone i w związku z tym ich wartość jest znacznie mniejsza, a mimo to muszą one zostać zwrócone, kupujący musi jedynie zwrócić uszkodzone towary (art. 172 ust. 1 i 2). Również w tej drugiej sytuacji kupujący powinien być zobowiązany do zapłaty odszkodowania.

Poprawka 241

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 174 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Płatność za używanie lub za zmniejszenie wartości nie przekracza uzgodnionej ceny towarów lub treści cyfrowych.

Uzasadnienie

W związku z tym, że żadna strona nie powinna korzystać na zwrocie, wysokość płatności za używanie lub za zmniejszenie wartości ograniczona jest do wysokości uzgodnionej ceny towarów lub treści cyfrowych.

Poprawka 242

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 174 – ustęp 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3c. Jeżeli treści cyfrowe nie są dostarczane w zamian za zapłatę ceny, ale w zamian za świadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny lub bez świadczenia usługi wzajemnej, odbiorca treści cyfrowych nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości.

Uzasadnienie

Konieczne wyjaśnienie. Jeżeli treści cyfrowe zostały dostarczone nie w zamian za zapłatę ceny, nie należy oczekiwać od odbiorcy zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości.

Poprawka 243

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – artykuł 174 – ustęp 3 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3d. Bez uszczerbku dla art. 172a ust. 3, jeżeli treści cyfrowe są dostarczane w zamian za świadczenie usługi wzajemnej innej niż zapłata ceny, odbiorca usługi wzajemnej nie jest zobowiązany do zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości tego, co otrzymał.

Uzasadnienie

Konieczne wyjaśnienie. Zaproponowany zapis wprowadza równowagę między interesami sprzedających i kupujących. W sytuacji, w której kupujący jest zobowiązany do zapłaty za używanie lub za zmniejszenie wartości, sprzedający również powinien być do tego zobowiązany. Rzecz jasna powinno to pozostać bez uszczerbku dla obowiązku odbiorcy usługi wzajemnej zgodnie z art. 172a ust. 3 do powstrzymania się od używania tego, co otrzymał (np. danych osobowych).

Poprawka 244

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 175 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Jeżeli odbiorca poniósł wydatki na towary lub treści cyfrowe, jest uprawniony do otrzymania ich zwrotu, o ile wydatki te przyniosły korzyści drugiej stronie i zostały poczynione gdy odbiorca nie wiedział o istnieniu powodu dla uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania ani nie można było od niego oczekiwać takiej wiedzy.

1. Jeżeli odbiorca poniósł wydatki na towary lub treści cyfrowe **lub uzyskane z nich pożytki**, jest uprawniony do otrzymania ich zwrotu, o ile wydatki te przyniosły korzyści drugiej stronie i zostały poczynione gdy odbiorca nie wiedział o istnieniu powodu dla uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania ani nie można było od niego oczekiwać takiej wiedzy.

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 245

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 175 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Odbiorca, który wiedział lub powinien był wiedzieć o istnieniu przyczyny uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania jest uprawniony do zwrotu wyłącznie tych wydatków, które były konieczne dla ochrony towarów lub treści cyfrowych przed utratą lub utratą wartości, a odbiorca nie miał możliwości zapytania drugiej strony o zdanie.

Poprawka

2. Odbiorca, który wiedział lub powinien był wiedzieć o istnieniu przyczyny uchylenia się od skutków umowy lub jej rozwiązania jest uprawniony do zwrotu wyłącznie tych wydatków, które były konieczne dla ochrony towarów lub treści cyfrowych **lub uzyskanych z nich korzyści** przed utratą lub utratą wartości, a odbiorca nie miał możliwości zapytania drugiej strony o zdanie.

Uzasadnienie

Doprecyzowanie zapisu.

Poprawka 246

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 177

Tekst proponowany przez Komisję

W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić ich skutków.

Poprawka

W stosunkach między przedsiębiorcą i konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania przepisów niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić ich skutków **przed wydaniem zawiadomienia o uchyleniu się od skutków umowy lub o rozwiązaniu umowy.**

Uzasadnienie

Strony powinny mieć możliwość odstępstwa od przepisów dotyczących dokonywania zwrotu po zawiadomieniu o uchyleniu się od skutków umowy lub o rozwiązaniu umowy. Zapis ten może być istotny dla stron, gdyż umożliwia im rozwiązanie polubowne.

Poprawka 247

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 177 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 177a

Gwarancje handlowe

1. Gwarancja handlowa wiąże gwaranta na warunkach ustanowionych w oświadczeniu gwarancyjnym. W przypadku braku oświadczenia gwarancyjnego lub gdy jest ono niekorzystne w porównaniu z dotyczącą go reklamą, gwarancja handlowa jest wiążąca na warunkach podanych w reklamie gwarancji handlowej.

2. Oświadczenie gwarancyjne jest sporządzane prostym i zrozumiałym językiem oraz jest czytelne. Sporządza się je w języku umowy zawartej z konsumentem i ujmuje w nim następujące elementy:

a) określenie praw konsumenta, przewidzianych w rozdziale 11, oraz wyraźne stwierdzenie, że prawa te są niezależne od gwarancji handlowej oraz

b) warunki gwarancji handlowej, w szczególności te związane z czasem trwania, przenoszeniem, zakresem terytorialnym oraz nazwą i adresem gwaranta oraz osoby, do której należy zgłaszać skargi, jeżeli nie jest nią gwarant, wraz z procedurą składania skargi.

3. Jeżeli w dokumencie gwarancyjnym brak odmiennych postanowień, gwarancja jest również wiążąca bez konieczności jej przyjęcia w stosunku do każdego właściciela towarów w okresie trwania gwarancji.

4. Na żądanie konsumenta przedsiębiorca udostępnia oświadczenie gwarancyjne na trwałym nośniku.

5. Niespełnienie wymogów ust. 2, 3 lub 4 nie ma wpływu na ważność gwarancji.

Poprawka 248

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 178

Tekst proponowany przez Komisję

Prawo do żądania wykonania zobowiązania, jak również wszelkie powiązane z nim prawa, ulegają przedawnieniu z upływem terminu określonego zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Poprawka

Prawo do żądania wykonania zobowiązania, jak również wszelkie powiązane z nim prawa, **w tym prawo do wszelkich środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku niewykonania, z wyjątkiem powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia**, ulegają przedawnieniu z upływem terminu określonego zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Uzasadnienie

Wyjaśnienie, że środki ochrony prawnej przysługujące w przypadku niewykonania podlegają przedawnieniu. Sformułowanie jest zgodne z art. 185, który reguluje jednak tylko skutki przedawnienia. Przepisy dotyczące przedawnienia nie dotyczą gwarancji handlowych określonych w art. 2 lit. s).

Poprawka 249

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 179 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Długi termin przedawnienia wynosi **dziesięć** lat lub, w przypadku prawa do odszkodowania za uszkodzenie ciała, trzydzieści lat.

Poprawka

2. Długi termin przedawnienia wynosi **sześć** lat lub, w przypadku prawa do odszkodowania za uszkodzenie ciała, trzydzieści lat.

Poprawka 250

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 179 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Bieg przedawnienia rozpoczyna się z upływem jednego z tych dwóch terminów, w zależności od tego, który z tych terminów upływa wcześniej.

Poprawka 251

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł -181**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł -181

Wstrzymanie biegu w przypadku naprawy lub wymiany

1. W przypadku gdy brakowi zgodności zaradzono poprzez naprawę lub zastąpienie, bieg krótkiego terminu przedawnienia zostaje wstrzymany w momencie poinformowania dłużnika przez wierzyciela o braku zgodności.

2. Wstrzymanie trwa do czasu usunięcia braku zgodności świadczenia z umową.

Poprawka 252

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 183 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 183a

Wstrzymanie w przypadkach siły wyższej

1. Bieg krótkiego terminu przedawnienia zostaje wstrzymany na okres, którym wierzyciel nie może prowadzić postępowania mającego na celu dochodzenie prawa ze względu na przeszkodę będącą poza kontrolą wierzyciela i której konieczności

uniknięcia lub pokonania wierzyciel nie mógł w sposób rozsądny oczekiwać.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie jedynie, jeśli przeszkoda pojawia się lub utrzymuje w okresie ostatnich sześciu miesięcy okresu przedawnienia.

3. Jeżeli ze względu na czas trwania lub charakter przeszkody nie można racjonalnie oczekiwać od wierzyciela wszczęcia postępowania w celu dochodzenia praw w pozostałym jeszcze okresie biegu terminu przedawnienia po zakończeniu wstrzymania biegu, okres przedawnienia nie kończy się przed upływem sześciu miesięcy po usunięciu przeszkody.

Uzasadnienie

Uzupełnienie ogólnego przepisu dotyczącego przypadków siły wyższej, zgodne z art. III.-7.303 DCFR. Artykuł 183 (Brak zdolności wierzyciela do czynności prawnych) oraz ogólna zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu nie wydają się wystarczające, by uniknąć skomplikowanych skutków przeszkód uniemożliwiających wszczęcie w odpowiednim czasie postępowania na mocy art. 181. W związku z tym, że przepis ten ma zastosowanie jedynie do krótkiego terminu przedawnienia, skutki pod kątem pewności prawnej są ograniczone.

Poprawka 253

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Tytuł III (nowy) – nagłówek**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Tytuł III
Środki towarzyszące

Poprawka 254

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 186 a (nowy) – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186a

***Przekazywanie wyroków stosujących
niniejsze rozporządzenie***

1. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych wyroków swoich sądów stosujących przepisy niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 255

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 186 a (nowy) – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Komisja ustanawia system umożliwiający zapoznawanie się informacjami dotyczącymi wyroków, o których mowa w ust. 1, jak również właściwymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. System ten jest publicznie dostępny. System ten jest w pełni usystematyzowany i umożliwia łatwe wyszukiwanie.

Uzasadnienie

Taka baza jest ważnym narzędziem propagowania jednolitego rozumienia stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Korzystanie z niej powinno być zatem łatwe i dogodne z punktu widzenia użytkowników.

Poprawka 256

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – artykuł 186 a (nowy) – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Orzeczeniom wydawanym zgodnie z ust. 1 towarzyszy standardowe streszczenie zawierające następujące części:
a) zagadnienie i odpowiedni artykuł/ odpowiednie artykuły wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;

- b) krótki opis faktów;*
- c) zwięzłe streszczenie głównej argumentacji;*
- d) decyzję; oraz*
- e) motyw decyzji, przy wyraźnym stwierdzeniu zasady, jaka została przyjęta.*

Uzasadnienie

W celu przewyciężenia problemów związanych ze zróżnicowanym podejściem do orzeczeń wydawanych w UE oraz aby umożliwić skuteczne i oszczędne użytkowanie bazy danych, należy wprowadzić standardowe streszczenie orzeczenia, które będzie można wprowadzić do bazy danych przy najmniejszym wysiłku związanym z edycją. Streszczenie to powinno towarzyszyć orzeczeniu. Powinno ono być zwięzłe, by uczynić je łatwo dostępnym i zmniejszyć do minimum koszty tłumaczenia. Jego treść powinna zawierać zaproponowane elementy.

Poprawka 257

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 186 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186b

Alternatywne metody rozstrzygania sporów

1. W umowach między konsumentem a przedsiębiorcą zachęca się strony do rozważenia przedstawienia sporów wynikających z umowy, w ramach której zgodziły się stosować wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, podmiotowi ADR w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2013/11/UE.

2. Niniejszy artykuł nie wyklucza i nie ogranicza prawa stron do skierowania w każdej chwili sprawy do sądu lub trybunału zamiast przedstawiania sporu podmiotowi ADR.

Uzasadnienie

Dodatkową przeszkodą w handlu transgranicznym jest brak dostępu do skutecznych i niedrogich mechanizmów dochodzenia roszczeń. Nowa dyrektywa w sprawie ADR w sporach

konsumenckich w sposób zasługujący na docenienie zapewnia ogólnoeuropejski wymiar ADR. W przypadku korzystania ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zwłaszcza przedsiębiorcy powinni rozważyć powierzenie rozwiązania wynikających z umowy sporów istniejącemu podmiotowi stosującemu alternatywne metody rozstrzygania sporów, określonego w art. 4 lit. e) dyrektywy w sprawie ADR w sporach konsumenckich. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości zwrócenia się przez strony do wymiaru sprawiedliwości.

Poprawka 258

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 186 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186c

Opracowanie „europejskiego wzorca postanowień umownych”

- 1. Tak szybko, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja utworzy grupę ekspercką, która będzie ją wspomagać w opracowywaniu „europejskiego wzorca postanowień umownych” w oparciu o wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży i w celu ich uzupełnienia, a także z myślą o wspieraniu stosowania tego wzorca w praktyce.***
- 2. Przy wsparciu ze strony grupy eksperckiej Komisja dokłada starań, by przedstawić pierwszy europejski wzorzec postanowień umownych w ciągu [xxx] od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.***
- 3. W skład grupy eksperckiej wchodzi zwłaszcza reprezentanci interesów użytkowników wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Grupa może podjąć decyzję o utworzeniu wyspecjalizowanych podgrup w celu rozpatrzenia odrębnych obszarów działalności handlowej.***

Uzasadnienie

Należy podkreślić konieczność opracowania ogólnoeuropejskiego wzorca umów standardowych równoległe do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Europejski wzorzec postanowień umownych mógłby się nie sprawdzić w oparciu o obecne ramy prawne – w szczególności za sprawą art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rzym I. Sprawozdawcy są przekonani, że takie wzory umów będą istotnym czynnikiem powodzenia wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, oraz wzywają Komisję do niezwłocznego rozpoczęcia prac nad nimi, równoległe do bieżącej procedury ustawodawczej. Sprawozdawcy uważają, że w treści obowiązujących przepisów potrzebne jest bezpośrednie nawiązanie do tej kwestii.

Poprawka 259

Wniosek dotyczący rozporządzenia Tytuł IV (nowy) – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Tytuł IV

Przepisy końcowe

Poprawka 260

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 186 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186d

Przegląd

1. Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat poziomu akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zakresu, w jakim wywołały one spory prawne oraz aktualnego stanu różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd

orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

2. Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniające między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego. Szczególną uwagę należy ponadto poświęcić zagadnieniu, czy ograniczenie do umów zawieranych na odległość, a w szczególności przez internet, jest w dalszym ciągu stosowne, czy wykonalne byłoby poszerzenie zakresu, tak aby objąć nim także umowy zawierane w lokalu przedsiębiorstwa.

(Zob. poprawka do art. 15; do tekstu wprowadzono zmiany)

Poprawka 261

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 186 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186e

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2006/2004

*W załączniku do rozporządzenia (WE)
2006/2004¹ dodaje się punkt w brzmieniu:*

*„18. Rozporządzenie Parlamentu
Europejskiego i Rady w sprawie
wspólnych europejskich przepisów*

dotyczących sprzedaży (Dz.U. L ***, ***, s. **).”.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) (Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1).

Uzasadnienie

Rozporządzenie 2006/2004/WE ustanawia system współpracy krajowych organów właściwych do spraw konsumenckich w celu zapewnienia zgodności ze zharmonizowanymi przepisami w dziedzinie ochrony konsumentów. Ponieważ wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży zawierają wyczerpujący zbiór w pełni zharmonizowanych i obowiązkowych zasad ochrony konsumentów, przedmiotowe rozporządzenie powinno również wchodzić w zakres rozporządzenia 2006/2004/WE.

Poprawka 262

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – artykuł 186 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 186f

Wejście w życie i stosowanie

- 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.**
 - 2. Stosuje się je od [sześć miesięcy od daty wejścia w życie].**
- Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.**

(Zob. poprawka do art. 16).

Poprawka 263

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – dodatek 1 – punkt 5 – litera b – tiret piąte

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

– Jeżeli, w przypadku umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa, towarów, ze względu na ich właściwości, nie można normalnie zwrócić pocztą i zostały one dostarczone do domu konsumenta w momencie zawierania umowy:

„Zobowiązujemy się odebrać towary na własny koszt”.

skreślone

Poprawka 264

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – Prawa przed podpisaniem umowy

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przedsiębiorca musi udzielić Państwu istotnych informacji o umowie, np. dotyczących produktu oraz jego ceny, włączając wszystkie podatki i opłaty, jak również przekazać swoje dane kontaktowe.

Informacje te muszą być bardziej szczegółowe, gdy nabywacie Państwo coś poza lokalem handlowym przedsiębiorcy lub jeżeli w ogóle nie spotykacie się Państwo z nim osobiście, czyli np. robicie zakupy w Internecie lub za pośrednictwem telefonu. Przysługuje Państwu prawo do odszkodowania, jeśli informacje te są niekompletne lub błędne.

Przedsiębiorca musi udzielić Państwu istotnych informacji o umowie, np. dotyczących produktu oraz jego ceny, włączając wszystkie podatki i opłaty, jak również przekazać swoje dane kontaktowe. Przysługuje Państwu prawo do odszkodowania, jeśli informacje te są niekompletne lub błędne.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (COM(2011)0635) jest przełomową inicjatywą o zasadniczym znaczeniu dla konsumentów i przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym. Jest on owocem inicjatywy w zakresie europejskiego prawa umów – mającej zaradzić problemom rynku wewnętrznego spowodowanym rozbieżnościami między krajowymi przepisami prawa umów – co było przedmiotem dyskusji od wielu lat. W tej kwestii Parlament niejednokrotnie służył wskazówkami i wsparciem¹ ostatnio w rezolucji z 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji².

Po przedstawionym w październiku 2012 r. dokumencie roboczym współsprawozdawcy przedstawiają obecnie w projekcie sprawozdania ich wspólne poprawki. Współsprawozdawcy pragną podkreślić, że dokument ten nie jest wyczerpujący, a jedynie wskazuje elementy, które sprawozdawcy pragną przedstawić do dalszej dyskusji. Są one przedstawione w formie poprawek.

Sprawozdawcy pragną szczególnie podziękować Europejskiemu Instytutowi Prawa za przekazanie swojego stanowiska w sprawie wniosku³, a także ekspertom i zainteresowanym podmiotom za ich wkład w wydarzenia organizowane w 2012 r. przez Komisję Prawną i departament tematyczny C⁴, z których każde było wartościowym źródłem pomocnym w pracy sprawozdawców.

W uzasadnieniu zwrócono uwagę na główne zmiany zaproponowane w projekcie sprawozdania. Dla poszczególnych poprawek przedstawione szczegółowe uzasadnienia.

II. Zagadnienia

Zasadniczo zamiarem sprawozdawców było poprawienie tekstu tak, by był bardziej przyjazny dla użytkownika, jaśniejszy i bardziej spójny z dorobkiem wspólnotowym.

1. Struktura

Podział wniosku na rozporządzenie „wprowadzające” i załącznik spowodowało wiele

¹ Rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 1989 r. (Dz.U. C 158 z 26.6.1989, s. 400), z dnia 6 maja 1994 r. (Dz.U. C 205 z 25.7.1994, s. 518), z dnia 15 listopada 2001 r. (Dz.U. 140 E, 13.6.2002, s. 538), z dnia 2 września 2003 r. (Dz.U. C 76 E, 25.3.2004, s. 95), z dnia 23 marca 2006 r. (Dz.U. C 292 E, 1.12.2006, s. 109), z dnia 7 września 2006 r. (Dz.U. C 305 E, 14.12.2006, s. 247), z dnia 12 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 323 E, 18.12.2008, s. 364), z dnia 3 września 2008 r. (Dz.U. C 295 E, 4.12.2009, s. 31).

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie możliwości politycznych w zakresie postępów w kierunku ustanowienia europejskiego prawa umów dla konsumentów i przedsiębiorstw (P7_TA-PROV(2011)0262).

³http://www.europeanlawinstitute.eu/fileadmin/user_upload/p_eli/Publications/S-2-2012_Statement_on_the_Proposal_for_a_Regulation_on_a_Common_European_Sales_Law.pdf.

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/juri/events.html#menuzone>.

niejasności. Dlatego sprawozdawcy proponują, by połączyć treść rozporządzenia i załącznika, aby otrzymać ujednolicony i zintegrowany instrument prawny.

Sprawozdawcy są także świadomi, że przedstawione poprawki zawierają głębsze zmiany w strukturze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. A dokładniej wskazano, że część IV dotycząca obowiązków i środków ochrony stron powinna zostać przeformułowana, aby stała się bardziej przyjazna dla użytkownika. Sprawozdawcy uznają w istocie za najlepszą strukturę, która grupuje przynajmniej zobowiązania kupującego i sprzedawcy, a także przysługujące im środki ochrony. Jednak po namyśle i w celu ułatwienia prac nad projektem sprawozdania i poprawkami, które zostaną złożone, powstrzymali się oni od przedstawienia propozycji tak daleko idących zmian w tekście. Odpowiednie poprawki zostały wprowadzone tam, gdzie wydawało się możliwe poprawienie struktury w mniejszych jednostkach tekstu, czy to w konkretnych artykułach, oddziałach czy też rozdziałach.

2. Zakres

Trudności nadal nastęrcza kwestia, czy wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zostać ograniczone do transakcji internetowych i transakcji na odległość. W następstwie szczegółowych rozważań sprawozdawcy proponują, by na tym etapie zastosować wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży wyłącznie do umów zawieranych na odległość. Termin „umowy zawierane na odległość” został zaproponowany w formie, w jakiej jest już stosowany w dorobku wspólnotowym (dyrektywa w sprawie sprzedaży na odległość, dyrektywa dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość, dyrektywa w sprawie praw konsumentów). Głównym wskazanym tu obszarem jest rozwijający się szybko sektor sprzedaży internetowej, gdzie zamysł wprowadzenia dobrowolnego instrumentu znalazł duże poparcie, nawet w kręgach bardziej niechętnych jego powszechniejszemu stosowaniu. Nie ulega wątpliwości, że wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży będące jednolitym zbiorem ogólnounijnych norm stanowią idealne narzędzie dla obrotu internetowego. Ten projekt sprawozdania ma na celu otwarcie debaty na ten temat. Celowo nie przewiduje on pełnego zastosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży do handlu na odległość. Wymagałoby to dalszej pracy i analiz, których wyniki mogłyby zostać uwzględnione w bieżącym procesie ustawodawczym. Jednak niektóre elementy zostały dodane już na tym etapie z myślą o stosowaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży do umów zawieranych na odległość, na przykład w odniesieniu do treści cyfrowych i chmur obliczeniowych.

Co do zakresu przedmiotowego, sprawozdawcy opowiedzieli się za bardziej praktycznymi i przyjaznymi użytkownikom rozwiązaniami dla umów mieszanych i umów zawierających element kredytowy.

3. Związek z rozporządzeniem Rzym I

Związek z rozporządzeniem Rzym I jest kluczową kwestią dla funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, dlatego sprawozdawcy dążyli do sprecyzowania tego zagadnienia poprzez wprowadzenie zmian zarówno do punktów preambuły, jak i do artykułów. Celem jest po pierwsze jednoznaczne zakwalifikowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako drugiego reżimu w porządku prawnym każdego państwa członkowskiego (zob. poprawki do art. 1 i art. 11 ust. 1). Po drugie, aby zupełnie jasne było, że porozumienie dotyczące stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie może być mylone z wyborem między

dwoma porządkami prawnymi, lecz stanowi wybór „między dwoma różnymi reżimami w ramach tego samego krajowego porządku prawnego” (zob. poprawki do punktu 10 preambuły). Po trzeciej, sprawozdawcy uznali, iż niezbędne jest dokładniejsze przeanalizowanie, dlaczego art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rzym I nie ma tu praktycznego zastosowania, gdyż „sprowadzałby się do porównania między wiążącymi przepisami dwóch identycznych drugich reżimów prawa umów” (zob. poprawka do punktu 12 preambuły).

4. Odniesienia do prawa krajowego

Sprawozdawcy uważają, że dla zapewnienia jasności i pewności prawa ważne jest wyraźne stwierdzenie w części normatywnej wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które obszary są objęte ich zakresem, a także zawarcie w nich wykazu kwestii w ten zakres niewchodzących (zob. poprawka wprowadzająca nowy art. 11a). W odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres tych przepisów, na dalszym etapie procedury ustawodawczej mogą okazać się niezbędne dostosowania, w szczególności jeżeli wymagać tego będzie objęcie tym zakresem umów zawieranych na odległość, a zwłaszcza za pośrednictwem internetu.

5. Dobra wiara i uczciwy obrót

Sprawozdawcy uważają, że zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu jest ważnym narzędziem umożliwiającym znalezienie sprawiedliwego rozwiązania w poszczególnych przypadkach. Zanalizowali jednak uważnie zgłoszone w tej kwestii zastrzeżenia, w tym z perspektywy prawa wspólnego, w którym zasada ta nie jest obecna. W związku z tym zaproponowali zmiany i wyjaśnienia definicji (zob. poprawka do art. 2 lit. b) oraz nowe sformułowanie ogólnej zasady jako takiej (zob. poprawka do artykułu 2 załącznika I). Początkowo zaproponowana definicja była rozumiana jako zabezpieczenie przed stawianiem przez strony twardej warunków, co wzbudziło w szczególności obawy w odniesieniu do umów typu B2B. W celu wyjaśnienia, że nie takie było zamierzenie, zgodnie z zaproponowanym sformułowaniem żadna ze stron nie powinna nadużywać swoich praw, czyli powinna działać zgodnie z zasadą „dobrej wiary i uczciwego obrotu”. Zmiana ta odnosi się także do art. 86 dotyczącego kontroli uczciwości umów typu B2B i powinna złagodzić obawy związane z tą kwestią, a mianowicie, że strony umowy podczas negocjacji mogą nie mieć prawa do kierowania się własnym interesem. Ponadto sprawozdawcy uważają, że zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu w ramach wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinna ograniczać się tylko do tzw. funkcji „tarczy” oferowanej przez tę zasadę i uniemożliwiającej stronie naruszającej obowiązki korzystanie przez nią z prawa, środka ochrony prawnej lub zarzutu, natomiast tzw. funkcji „miecza”, tj. prawo do odszkodowania, należy skreślić.

6. Środki ochrony prawnej przysługujące kupującemu

Sprawozdawcy dokładnie rozważyli przedstawiony we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży system środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi. Jednym z głównych problemów jest kwestia większej równowagi w odniesieniu do swobody wyboru środków ochrony, jeżeli mamy na uwadze brak możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę, brak wymogu informowania w określonym terminie o rozwiązaniu umowy i ogólną zasadę braku płatności za używanie. Sprawozdawcy pragną przypomnieć bardzo wysoki poziom ochrony konsumenta oferowany we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, przewyższający poziom przewidziany w dorobku prawnym, zwłaszcza granice ochrony przewidziane w dyrektywie o sprzedaży konsumenckiej. Poziom

ten niemal całkowicie pokrywa się z poziomem ochrony przewidzianym w ustawach krajowych, a nawet przewyższa go. Ma to istotne znaczenie, gdyż odstąpienie od zastosowania art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rzym I (zob. pkt 3 powyżej) jest pożądane tylko wówczas, gdy cel tego artykułu – czyli zagwarantowanie konsumentowi takiej ochrony, jaka przysługiwałaby mu na gruncie jego prawa krajowego – zostanie osiągnięty w inny sposób. Z drugiej strony zapis w art. 174 ust. 1 lit. c) załącznika, który umożliwiając domaganie się zapłaty za używanie w przypadku, gdy bezpłatne używanie byłoby „niesprawiedliwe”, wydaje się być zorientowany na działanie naprawcze w przypadkach nadużyć dotyczących rozwiązania umowy bez dokonania zapłaty za używanie. Artykuł ten jest jednak niejasny i może w efekcie utrudnić konsumentom korzystanie z ich praw. Wydaje się bardziej stosowne, również w interesie konsumentów, dysponowanie jasnymi przepisami, przy jednoczesnym zachowaniu – co do zasady – przewidzianego poziomu ochrony konsumenta.

W tym kontekście sprawozdawcy chcieli poddać pod dyskusję trzy alternatywy mające na celu wprowadzenie większej równowagi między przysługującym konsumentowi prawem do rozwiązania umowy a przysługującym sprzedawcy prawem do sanacji świadczenia, co uzasadnione jest również dążeniem do ograniczenia opisanych sytuacji braku pewności. Sprawozdawcy pragnęli podkreślić, że te możliwości podane zostały jako alternatywy do rozważenia i w żadnym razie nie są proponowane łącznie.

- Pierwsza alternatywa polega na możliwości prowadzenia terminu 6 miesięcy licząc od momentu przejściu ryzyka na kupującego, po upływie którego to terminu kupujący musiałby zgodzić się na sanację (zob. opcja poprawki do art. 106 ust. 3 lit. a) pkt ii). Sprawozdawcy są świadomi tego, że art. 5 ust. 2 dyrektywy o sprzedaży konsumenckiej przewiduje możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie wymogu zawiadomienia w ciągu dwóch miesięcy od momentu wykrycia, z której to możliwości nie wszystkie państwa członkowskie korzystały. Z drugiej strony można by przewidzieć zdecydowanie uprzywilejowane traktowanie okresu pierwszych sześciu miesięcy po wydaniu towarów, w którym to okresie kupujący w każdym przypadku korzysta z prawa odwrócenia ciężaru dowodu co do zaistnienia niezgodności w chwili odbioru. Zmniejszenie swobody wyboru środka ochrony prawnej w okresie po upływie sześciu miesięcy można postrzegać jako zapis o ograniczonych skutkach, gdyż w każdym przypadku dla kupującego dowiedzenie niezgodności staje się trudniejsze po upływie sześciu miesięcy.
- Drugą alternatywą jest możliwe wprowadzenie wymogu zawiadamiania w odpowiednim czasie przez konsumenta o rozwiązaniu umowy, bezpośrednio po stwierdzeniu przez niego niewykonania. Prawo do rozwiązania umowy przez konsumenta zostałoby utracone, w przypadku gdy konsument musiałby skorzystać z innych węższych praw, jak prawo do wymiany lub naprawy. Rzeczywiście stanowi to pewne zawężenie prawa konsumenta do rozwiązania umowy. Z drugiej strony można by podkreślić, że zawsze w interesie konsumenta jest wykonywanie prawa rozwiązania umowy przy pierwszej ku temu możliwości po ustaleniu niewykonania zwłaszcza, że zdolność konsumenta do dowiedzenia niewykonania maleje z upływem czasu.
- Trzecią alternatywą jest ewentualne wprowadzenie obowiązku zapłaty konsumenta za użycie w przypadkach gdy to konsument rozwiązuje umowę (w odróżnieniu od

przypadków uchylenia się od skutków umowy, kiedy powód rozwiązania umowy wydaje się w mniejszym stopniu dotyczyć jednej ze stron umowy, zob. art. 174 ust. 1–ust. 1 lit. b). Zgodnie z tą opinią konsument będzie nadal miał możliwość wyboru środków ochrony prawnej, jednak sprzedający będzie mógł domagać się zapłaty za używanie towarów, jeśli kupujący zdecyduje rozwiązać umowę, a nie powołać się na przysługujące mu węższe prawa, jak prawo wymiany lub naprawy. W praktyce oznacza to, że w sytuacji, gdy upłynął już pewien okres od dnia dostawy towarów, z ekonomicznego punktu widzenia dla kupującego bardziej rozsądne okazuje się skorzystanie z innych środków (jak naprawa, wymiana lub obniżenie ceny). Należy uznać jednak, że obliczenie kwoty za użycie nie zawsze jest proste.

Sprawozdawcy starali się w sposób otwarty streścić zalety i wady, jakie dostrzegli w przypadku tych poszczególnych opcji i zachęcają do dyskusji w oparciu o te propozycje. Wnioski z dyskusji doprowadziły do przyjęcia drugiej alternatywy z istotną zmianą: słowa „w rozsądnym terminie” zastąpiono ustalonym terminem dwóch miesięcy.

7. Zwrot świadczeń

Sprawozdawcy przedstawili propozycję nowego sformułowania i nowej struktury istniejących przepisów. Celem jest, aby proponowanym rozwiązaniem doprowadzić do prawdziwej równowagi stron, tak aby kwestie spłaty lub zwrotu były jasne i przewidywalne dla konsumentów i aby przy wykonywaniu swoich praw zachowali oni pewność.

8. Treści cyfrowe

Jeżeli chodzi o treści cyfrowe, sprawozdawcy proponują zwłaszcza rozwiązanie dotyczące przypadków, gdy za treści cyfrowe nie dokonuje się zapłaty ich wartości pieniężnej, ale np. treści te otrzymywane są w zamian za udostępnienie danych osobowych. Ochrona kupującego zostaje rozszerzona w tych przypadkach, gdyż powinien on dysponować całym szeregiem dostępnych środków ochrony prawnej (z wyjątkiem obniżenia ceny, gdyż nie dokonał zapłaty). Ponadto w tych przypadkach zaproponowano przepisy szczególne dotyczące zwrotu.

9. Przedawnienie

Sprawozdawcy są świadomi tego, że wprowadzenie 10-letniego terminu przedawnienia wywołało krytyczne reakcje, zważywszy, że inne podmioty – w tym Komisja – wyjaśniają, że jego walor praktyczny jest ograniczony. W celu złagodzenia obaw oraz przyznając jednocześnie, że praktyczne skutki w perspektywie długoterminowej są ograniczone, sprawozdawcy proponują 6-letni okres, który w ich opinii jest odpowiednim rozwiązaniem w świetle istniejących długich okresów przedawnienia w państwach członkowskich. Sprawozdawcy zaproponowali również pewne dodatkowe wyjaśnienia do rozdziału dotyczącego przedawnienia.

10. Środki towarzyszące

Sprawozdawcy zaproponowali szereg dodatkowych przepisów w celu umiejscowienia środków towarzyszących w normatywnej części tekstu. Dotyczy to bazy orzeczeń, odniesienia do alternatywnego rozwiązywania sporów, a także opracowania ogólnoeuropejskiego wzorca postanowień umownych.

C. Podsumowanie

Zdaniem sprawozdawców wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży posiadają ogromny potencjał korzyści dla konsumentów i przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym, zwłaszcza w czasach obrotu cyfrowego, oraz oferują możliwości, z których nie należy rezygnować. Sprawozdawcy zachęcają do dalszych prac nad przedstawionymi poprawkami, gdyż w ich opinii mogą one zapewnić powodzenie tego instrumentu i oczekują dalszej debaty nad tymi zagadnieniami.

11.7.2013

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW (*)

dla Komisji Prawnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży
(COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

Sprawozdawcy komisji opiniodawczej (*): Evelyne Gebhardt, Hans-Peter Mayer

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

W dniu 11 października 2011 r. Komisja Europejska zaproponowała przyjęcie rozporządzenia w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Celem przyświecającym Komisji jest konsolidacja i poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez wspieranie handlu transgranicznego między przedsiębiorstwami a konsumentami. Do osiągnięcia tego celu dąży się przy pomocy wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które stanowią niezależny i jednolity zbiór regulacji obejmujący zarówno przepisy w zakresie prawa umów, jak i przepisy służące ochronie konsumentów w kontekście sprzedaży towarów i treści cyfrowych i który należy traktować jako drugi opcjonalny reżim prawa umów obok krajowego prawa umów poszczególnych państw członkowskich.

Z uwagi na znaczenie tego wniosku ustawodawczego dla ochrony konsumentów na rynku wewnętrznym Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO) przypada w związku z tą kwestią szczególnie ważna rola. Z tego też powodu komisja IMCO jest nie tylko autorem opinii dla przedmiotowo właściwej Komisji Prawnej (JURI) zgodnie z postanowieniami art. 50 Regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczącymi procedury obejmującej zaangażowane komisje, lecz w wielu dziedzinach przysługują jej nawet wyłączne kompetencje.

Podobnie jak w komisji przedmiotowo właściwej, również w komisji IMCO wyznaczono dwóch współsprawozdawców, którzy ściśle ze sobą współpracowali podczas przygotowywania opinii (zorganizowali m.in. wysłuchanie publiczne oraz zlecieli przeprowadzenie kontroli jakości oceny skutków Komisji Europejskiej).

Tekst przepisów prawnych, w którym określa się prawa i obowiązki dwóch kontrahentów,

powinien być możliwie jasny i precyzyjny. Jest to ważne szczególnie wówczas, gdy tekst taki dotyczy konsumentów. W miarę możliwości należy unikać zapisów dopuszczających różną interpretację. Konieczne jest również zadbanie o spójność z istniejącymi przepisami, zwłaszcza z dyrektywą o prawach konsumentów. Z uwagi na powyższe współsprawozdawcy proponują szereg poprawek precyzujących stosowane pojęcia i dopasowujących je do obowiązujących definicji. Wspólnie proponowane poprawki dotyczą również zgodności z umową w odniesieniu do treści cyfrowych, określenia „bezpłatny” oraz oferty sanacji świadczenia w przypadku rozwiązania umowy.

2. Uzasadnienie poprawek merytorycznych

Niestosowność instrumentów fakultatywnych w prawie konsumenckim

Istnieją poważne wątpliwości co do stosowności wniosku Komisji. W dziedzinie prawa umów konsumenckich konsument wymaga szczególnej ochrony z uwagi na asymetrię w dostępie do informacji i dlatego zawierając umowę kupna-sprzedaży, musi mieć możliwość polegania na wysokim poziomie ochrony konsumenta. Z tego też powodu w szczególności w dziedzinie transgranicznego handlu online europejski prawodawca ma obowiązek stworzenia – poprzez dostosowanie przepisów prawa krajowego – uregulowań gwarantujących pewność prawa. W przeszłości służyła temu zasadniczo dyrektywa 2011/83/UE. Dodatkowy instrument o charakterze fakultatywnym, w przypadku którego decyzję o stosowaniu podejmowałby de facto sprzedający, skomplikowałby sytuację prawną, a przede wszystkim pogorszył sytuację konsumentów. Ewentualna niepewność prawa, do jakiej mogłoby dojść w wyniku wprowadzenia fakultatywnych przepisów w zakresie prawa kupna-sprzedaży, stanowi dające się uniknąć zagrożenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Współsprawozdawczynie podziela wątpliwości licznych ekspertów twierdzących, że z uwagi na brak orzecznictwa musiałoby upłynąć wiele lat, zanim Europejski Trybunał Sprawiedliwości w sposób wiążący rozstrzygnąłby kwestie związane z wykładnią wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Wprowadzenie fakultatywnego instrumentu oznaczałoby ponadto zaniechanie harmonizacji przynoszącej dotychczas pozytywne efekty.

Krytyka w odniesieniu do oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję

Zdaniem komisji obliczenia dotyczące kosztów transakcji oraz założenia odnośnie do zaufania konsumentów, które znalazły się w ocenie skutków przeprowadzonej przez Komisję Europejską, nie są przekonujące. I tak na przykład nie uwzględniono w tej ocenie ani skutków harmonizacji będących wynikiem przyjętej niedawno dyrektywy 2011/83/UE, ani przepisów dotyczących alternatywnych mechanizmów rozwiązywania sporów (pozasądowe i internetowe rozstrzyganie sporów – ADR i ODR). W związku z tym na wniosek jednego ze współsprawozdawców obydwie właściwe komisje – JURI i IMCO – przedłożyły Działowi Audytu Wewnętrznego Parlamentu Europejskiego zbiór pytań z myślą o dokonaniu kontroli jakości oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję. Wyniki, przedstawione w dniu 22 stycznia 2013 r. w komisji JURI, w dużej mierze potwierdzają wątpliwości współsprawozdawczynie. Braki metodyczne uwypuklone w analizie zniekształcają obraz wyłaniający się z oceny skutków tak bardzo, że nie można ich usprawiedliwić faktem, iż wciąż jeszcze nie ma powszechnie uznanego modelu obliczania kosztów transakcji.

Minimalny stopień harmonizacji kwestii związanych z gwarancją, usługami

powiązanymi i treściami cyfrowymi

W związku z powyższym komisja nie może opowiedzieć się za wnioskiem Komisji Europejskiej w sprawie fakultatywnych wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Niemniej jednak komisja jest przekonana o potrzebie wspólnych europejskich regulacji w dziedzinie prawa umów konsumenckich. Dlatego też jako alternatywę wobec fakultatywnego prawa kupna-sprzedaży proponuje kontynuowanie i uzupełnienie realizowanej z powodzeniem harmonizacji przepisów prawa UE w zakresie umów konsumenckich. Po przyjęciu dyrektywy 2011/83/UE omawiany projekt dyrektywy jest źródłem usprawnień już tylko w niewielu dziedzinach prawa umów konsumenckich. Ponadto należy uwzględnić rozwój handlu online i uregulować kwestię umów dotyczących treści cyfrowych. Komisja jest również zdania, że należy się również zająć usługami powiązanymi ze względu na ich ścisły związek z umową kupna-sprzedaży.

POPRAWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Prawnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY

*w sprawie wspólnych europejskich
przepisów dotyczących sprzedaży*

Poprawka

DYREKTYWA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY

*w sprawie harmonizacji określonych
aspektów gwarancji w przypadku umów
sprzedaży konsumenckiej, usług
powiązanych i treści cyfrowych*

Uzasadnienie

Należy przekształcić wniosek Komisji w dyrektywę w sprawie minimalnej harmonizacji określonych aspektów gwarancji w przypadku umów sprzedaży konsumenckiej, usług powiązanych i treści cyfrowych. Ta dyrektywa jest istotną kontynuacją dyrektywy 2011/83/UE. W celu zapewnienia pewności prawa nie należy ponownie wprowadzać do przedmiotowej dyrektywy przepisów, które są już zapisane w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Nadal istnieją poważne utrudnienia w transgranicznej działalności gospodarczej uniemożliwiające pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego w zakresie wzrostu i tworzenia miejsc pracy. ***Obecnie wyłącznie jeden na dziesięciu unijnych przedsiębiorców eksportuje swoje produkty w ramach Unii, a większość z***

Poprawka

(1) Nadal istnieją poważne utrudnienia w transgranicznej działalności gospodarczej uniemożliwiające pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego w zakresie wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Spośród szerokiego wachlarza utrudnień w handlu transgranicznym ***jako największe bariery określono regulacje podatkowe, wymogi***

tych, którzy to robią, wywozi towary jedynie do niewielkiej liczby państw członkowskich. Spośród szerokiego wachlarza utrudnień w handlu transgranicznym, w tym regulacji podatkowych, wymogów administracyjnych, trudności w dostawie oraz różnic językowych i kulturowych, przedsiębiorcy uznają, że trudności w ustaleniu przepisów obcego prawa umów należą do najważniejszych barier w transakcjach między przedsiębiorcami i konsumentami oraz transakcjach między przedsiębiorcami. Tracą na tym również konsumenci, ze względu na ograniczoną ofertę towarów. Zatem różne krajowe przepisy prawa umów utrudniają korzystanie z podstawowych swobód, takich jak swoboda dostarczania towarów i świadczenia usług, oraz stanowią przeszkodę w funkcjonowaniu i dalszym tworzeniu rynku wewnętrznego. Mogą one również prowadzić do ograniczania konkurencji, w szczególności na rynkach mniejszych państw członkowskich.

administracyjne, trudności w dostawie oraz różnice językowe i kulturowe. Mimo przyjętej niedawno dyrektywy 2011/83/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów¹, która ujednocila główne aspekty umów zawieranych na odległość, nadal istnieją pewne różnice w przepisach krajowych w dziedzinie prawa umów konsumenckich. Te różnice mogą być postrzegane jako przeszkody w funkcjonowaniu i dalszym tworzeniu rynku wewnętrznego.

¹Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

Uzasadnienie

Dyrektywa powinna mieć następującą strukturę:

Rozdział 1 Zakres i definicje

Rozdział 2 Zgodność z umową i środki ochrony prawnej konsumenta

Rozdział 3 Gwarancje handlowe

Rozdział 4 Usługi powiązane

Rozdział 5 Przepisy ogólne

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

(2) Umowy stanowią niezbędne narzędzie

Poprawka

(2) Umowy stanowią niezbędne narzędzie

prawne każdej transakcji gospodarczej. *Jednakże konieczność ustalania lub negocjowania przez przedsiębiorców prawa właściwego, wyszukiwania informacji o przepisach obcego prawa właściwego, z czym często wiąże się konieczność ich tłumaczenia, uzyskiwania porady prawnej, by zapoznać się z jego wymogami, oraz dostosowania swoich umów do różnych przepisów krajowych mogących mieć zastosowanie w transgranicznych transakcjach czyni handel transgraniczny bardziej złożonym i kosztownym w porównaniu z handlem krajowym. Bariery związane z prawem umów należą zatem do głównych czynników zniechęcających znaczną liczbę przedsiębiorców nastawionych na eksport, do rozpoczęcia działalności w handlu transgranicznym lub rozszerzenia jej na więcej państw członkowskich. Stanowią one szczególnie trudną barierę dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), dla których koszty wejścia na zagraniczne rynki są często bardzo wysokie w stosunku do ich obrotów. W rezultacie przedsiębiorcy tracą możliwość uzyskania oszczędności wynikających ze sprzedaży towarów i usług na podstawie jednego, jednolitego prawa umów dla wszystkich przeprowadzanych transakcji transgranicznych oraz, w środowisku online, za pośrednictwem jednej strony internetowej.*

prawne każdej transakcji gospodarczej. *W związku z tym konieczne jest uzupełnienie dyrektywy 2011/83/UE za pośrednictwem aktualizacji przepisów prawnych dotyczących określonych aspektów gwarancji w przypadku umów sprzedaży konsumenckiej, usług powiązanych i treści cyfrowych. W procesie aktualizacji należy wziąć pod uwagę potrzeby gospodarki cyfrowej i odnośne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.*

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Koszty transakcyjne związane z prawem umów, które, jak wykazano, stanowią istotne obciążenie, oraz przeszkody prawne wynikające z różnic

Poprawka

skreślony

między krajowymi imperatywnymi przepisami o ochronie konsumenta mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie transakcji między przedsiębiorcami i konsumentami. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (rozporządzenie (WE) nr 593/2008), kiedy działalność przedsiębiorcy skierowana jest na konsumentów w innym państwie, zastosowanie znajdują przepisy służące ochronie konsumentów państwa członkowskiego zwykłego pobytu konsumenta, które zapewniają wyższy poziom ochrony, i których zastosowanie nie może być umownie wyłączone, nawet jeśli strony wybrały inne prawo właściwe. Przedsiębiorcy muszą zatem ustalić z wyprzedzeniem, czy prawo konsumenta przewiduje wyższą ochronę oraz dopilnować, by ich umowa była zgodna z wymogami tego prawa. Poza tym, w handlu elektronicznym konieczne jest dostosowanie stron internetowych celem uwzględnienia wymogów zawartych w mających zastosowanie obcych przepisach o umowach z udziałem konsumentów, co pociąga za sobą dalsze koszty. Dokonana już harmonizacja prawa konsumenckiego na szczeblu Unii doprowadziła do pewnego zbliżenia przepisów w niektórych dziedzinach. Nadal jednak istnieją znaczne różnice między prawem poszczególnych państw członkowskich; obecny etap harmonizacji pozostawia państwom członkowskim szeroki wybór wariantów w zakresie tego, jak wypełnić wymogi wynikające z przepisów Unii oraz jaki poziom ochrony konsumenta zapewnić.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Daną osobę należy uważać za konsumenta również wówczas, gdy umowę zawiera się częściowo w celach handlowych i częściowo w celach niehandlowych (umowy o dwojakim celu), a cel handlowy umowy nie przeważa.

Uzasadnienie

Podstawą poprawki jest motyw 17 z dyrektywy o prawach konsumentów.

Poprawka 6

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3b) W ramach przeglądu dorobku prawnego w zakresie ochrony konsumentów, rozpoczętego w 2004 r. na podstawie wydanej przez Komisję Europejską zielonej księgi, niedawno przyjęta dyrektywa 2011/83/UE dotyczy najważniejszych obszarów konsumenckich transakcji sprzedaży na odległość i sprzedaży obwoźnej dotyczących prawa umów. Dyrektywa 2011/83/UE wejdzie w życie w połowie 2014 r. i zapewni jednolite ramy prawne dla transakcji między przedsiębiorcami a konsumentami, w szczególności w zakresie handlu elektronicznego między przedsiębiorcami a konsumentami.

Poprawka 7

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3c) Zbliżenie przepisów prawa umów konsumenckich poprzez harmonizację prawną przy zachowaniu wysokiego poziomu ochrony, mające zastosowanie w przypadku wszystkich uczestników rynku, stanowi najwłaściwsze podejście do kwestii wzmocnienia zaufania konsumentów do transakcji transgranicznych oraz ułatwienia handlu w całej Unii.

Poprawka 8

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 d (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3d) Dorobek prawny w zakresie ochrony konsumentów należy zaktualizować w celu stawienia czoła wyzwaniom społecznym i wyzwaniom związanym z rozwojem gospodarczym, w tym z gospodarką cyfrową. Należy stworzyć ramy solidnych praw konsumentów zapewniające bezpieczeństwo oraz uczciwe warunki dokonywania zakupów w ramach jednolitego rynku. W dyrektywie 2011/83/UE dokonano przeglądu przepisów dotyczących ochrony konsumentów, głównie w odniesieniu do określonych metod sprzedaży, mianowicie sprzedaży na odległość i sprzedaży obwoźnej. Obszar gwarancji prawnych jest bardzo istotny zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorstw oraz wymaga dalszego zbliżenia i unowocześnienia przepisów, co przewidziano w tej dyrektywie.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) Bariery związane z prawem umów utrudniające przedsiębiorcom pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego działają również na niekorzyść konsumentów. Mniej intensywny handel transgraniczny oznacza przywóz mniejszej ilości towarów i mniejszą konkurencję. Konsumentci mogą być poszkodowani wskutek ograniczonego wyboru towarów po wyższych cenach, zarówno dlatego, że mniej zagranicznych przedsiębiorców będzie im bezpośrednio oferować swoje produkty i usług, jak również pośrednio, ze względu na ograniczenie transgranicznego obrotu między przedsiębiorcami w skali hurtowej. Podczas gdy transgraniczne zakupy mogłyby przynieść istotne korzyści gospodarcze w postaci bogatszej i lepszej oferty, również wielu konsumentów unika takich zakupów, ze względu na brak pewności co do przysługujących im praw. Niektóre z głównych obaw konsumentów dotyczą prawa umów, np. tego, czy przysługiwałaby im odpowiednia ochrona w przypadku zakupu wadliwych produktów. W rezultacie znaczna liczba konsumentów woli dokonywać zakupów w kraju, nawet jeśli oznacza to mniejszy wybór lub wyższe ceny.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5

Poprawka

(4) Dzięki aktualizacji przepisów w dziedzinie europejskiego prawa konsumenckiego dotyczących ustawowych gwarancji, usług powiązanych i treści cyfrowych zapewniony zostanie wysoki poziom ochrony konsumentów.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5) W dodatku konsumenci, którzy pragną skorzystać na różnicach cen między państwami członkowskimi poprzez zakup od przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego, napotykają często na trudności spowodowane odmową sprzedaży ze strony przedsiębiorcy. Chociaż handel elektroniczny znacznie ułatwił wyszukiwanie ofert, jak również porównywanie cen i innych warunków niezależnie od siedziby przedsiębiorcy, przedsiębiorcy, którzy nie chcą prowadzić handlu transgranicznego, odrzucają bardzo często zamówienia zagranicznych konsumentów.

skreślony

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6) Różnice między prawem umów poszczególnych państw stanowią zatem barierę uniemożliwiającą konsumentom i przedsiębiorcom czerpanie korzyści z rynku wewnętrznego. Bariery te mogłyby zostać znacząco zmniejszone gdyby umowy mogły opierać się na jednolitym zestawie norm prawa umów, niezależnie od siedziby stron. Taki jednolity zestaw norm prawa umów powinien obejmować cały cykl trwania umowy, a zatem obejmować aspekty mające największe znaczenie przy zawieraniu umowy. Powinien on również obejmować w pełni zharmonizowane przepisy służące ochronie konsumentów.

skreślony

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7) Różnice w prawie umów poszczególnych państw oraz ich wpływ na handel transgraniczny prowadzą również do ograniczenia konkurencji. W warunkach mało intensywnego handlu transgranicznego panuje mniejsza konkurencja, a zatem mniejsza zachęta dla przedsiębiorców, by byli bardziej innowacyjni oraz poprawiali jakość swoich produktów lub obniżali ceny. W szczególności w mniejszych państwach członkowskich, w których funkcjonuje niewielka liczba krajowych konkurentów, decyzja zagranicznych przedsiębiorców, by powstrzymać się od wejścia na te rynki ze względu na koszty i komplikacje, może prowadzić do ograniczenia konkurencji na tych rynkach, co ma wymierny wpływ na ofertę i ceny dostępnych produktów. Ponadto bariery w handlu transgranicznym mogą również zagrozić konkurencji między MŚP i większymi firmami. Ze względu na znaczny wpływ kosztów transakcyjnych w porównaniu z obrotem, MŚP przypuszczalnie znacznie częściej powstrzymują się od wchodzenia na obcy rynek niż ich więksi konkurenci.

skreślony

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8) Aby pokonać te bariery związane z prawem umów strony powinny mieć możliwość uzgodnienia, że ich umowy będą podlegać jednolitemu zestawowi

skreślony

norm prawa umów mających to samo znaczenie i tą samą wykładnię we wszystkich państwach członkowskich – wspólnych przepisów dotyczących sprzedaży. Te wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny stanowić dodatkową opcję zwiększającą pole wyboru stron, możliwą do wykorzystania kiedy tylko strony wspólnie uznają, że będzie ona użyteczna, rzeczywiście ułatwiając handel transgraniczny i pozwalając uniknąć kosztów transakcyjnych i alternatywnych, jak również innych przeszkód w handlu transgranicznym związanych z prawem umów. Powinny być one podstawą stosunku umownego wyłącznie wtedy, gdy strony wspólnie zdecydują się na skorzystanie z nich.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży. Harmonizuje ono przepisy prawa umów państw członkowskich nie poprzez zobowiązanie tych ostatnich do zmiany obowiązującego krajowego prawa umów, lecz poprzez stworzenie w każdym z państw członkowskich drugiego reżimu prawa umów na potrzeby umów objętych zakresem stosowania rozporządzenia. Ten drugi reżim powinien być identyczny w całej Unii i funkcjonować obok obowiązujących norm krajowego prawa umów. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być stosowane dobrowolnie, za jednoznacznym porozumieniem stron, do umów transgranicznych.

Poprawka

(9) Niniejsza dyrektywa określa minimalne zasady stanowiące ramy prawne w odniesieniu do niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumenckich i treści cyfrowych, obowiązków prawnych dotyczących zapewnienia zgodności oraz umów o usługi powiązane. Tym samym dyrektywa ta harmonizuje prawo umów państw członkowskich, nie odbierając im jednak możliwości utrzymania bądź wprowadzenia bardziej rygorystycznych przepisów krajowych w dziedzinach poddanych harmonizacji na mocy tej dyrektywy w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) W odniesieniu do zakupu towarów używanych, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 1999/44/WE w sprawie sprzedaży towarów konsumpcyjnych, państwa członkowskie mogą zezwolić przedsiębiorcom na skrócenie okresu gwarancji do jednego roku. Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie rynku towarów używanych dla konsumentów w Unii Europejskiej w czasie kryzysu gospodarczego oraz zważywszy na potrzebę wspierania bardziej zrównoważonej konsumpcji, skrócenie okresu gwarancji prawnej do jednego roku nie jest już uzasadnione. Długość okresu gwarancji w przypadku towarów używanych należy oceniać raczej w oparciu o określone w niniejszej dyrektywie wymogi dotyczące zgodności towarów lub treści cyfrowych.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 1999/44/WE w sprawie sprzedaży towarów konsumpcyjnych państwa członkowskie mogą zezwolić przedsiębiorcom na skrócenie okresu gwarancji do jednego roku. Nie jest to ani konieczne, co widać na przykładzie tych państw członkowskich, które nie skorzystały z tej opcji, ani pożądane w kontekście zrównoważonej konsumpcji. Powyższa opcja regulacyjna nie została zatem utrzymana w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9b) Przepisy dotyczące gwarancji prawnych odgrywają ważną rolę w promowaniu odpowiednich produktów oraz są istotne w kontekście strategii UE dotyczącej zintegrowanej polityki produktowej. W celu wspierania zrównoważonej konsumpcji oraz zwiększania zaufania konsumentów do produktów opracowanych zgodnie z normami ustanowionymi w prawodawstwie dotyczącym ekoprojektów należy zagwarantować konsumentowi możliwość opierania się na prawach dotyczących gwarancji w całym cyklu życia produktu opracowanego na podstawie ekoprojektu. Okres ten należy ustanowić w odniesieniu do wdrożonych środków dyrektywy 2009/158/WE, z której wynika obowiązek dokonywania oceny przewidywanej długości życia produktu.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(10) Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinno być wyborem dokonywanym w zastosowaniu właściwego prawa krajowego określonego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 lub, w odniesieniu do obowiązków udzielenia informacji przedkontraktowych, na podstawie rozporządzenia 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (rozporządzenie (WE) nr 864/2007), lub

skreślony

jakiegokolwiek innej właściwej normy kolizyjnej. Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie powinno zatem być traktowane jako wybór prawa właściwego w rozumieniu norm kolizyjnych ani być z tym wyborem mylone i powinno obowiązywać bez uszczerbku dla wspomnianych norm kolizyjnych. Rozporządzenie nie będzie zatem wpływać na obowiązujące normy kolizyjne.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

*(11) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny obejmować kompletny zestaw w pełni zharmonizowanych bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów. Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwiększenia zaufania konsumentów do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, a tym samym zachęcić ich do zawierania umów transgranicznych **na tej podstawie**. Wspólne przepisy powinny utrzymywać lub zwiększać poziom ochrony przysługującej konsumentom na mocy unijnego prawa konsumenckiego.*

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12

Poprawka

(11) Zgodnie z art. 114 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwiększenia zaufania konsumentów, a tym samym zachęcić ich do zawierania umów transgranicznych. Wspólne przepisy powinny utrzymywać lub zwiększać **istniejący** poziom ochrony przysługującej konsumentom na mocy unijnego prawa konsumenckiego.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12) Ponieważ wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży zawierają kompletny zestaw w pełni zharmonizowanych bezwzględnie wiążących przepisów o ochronie konsumentów, nie będzie różnic między przepisami państw członkowskich w omawianej dziedzinie tam, gdzie strony zdecydują się skorzystać z tych wspólnych przepisów. W związku z tym art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 593/2008, który opiera się założeniu, że poziom ochrony konsumentów w państwach członkowskich jest zróżnicowany, nie ma praktycznego znaczenia dla kwestii objętych zakresem stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

skreślony

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zostać udostępnione na potrzeby umów transgranicznych, ponieważ to w ich kontekście różnice między krajowymi przepisami prowadzą do komplikacji i dodatkowych kosztów, zniechęcając strony do nawiązania stosunków umownych. Transgraniczny charakter umowy należy ocenić na podstawie miejsca zwykłego pobytu stron w umowach między przedsiębiorcami. W umowach między przedsiębiorcami a konsumentami wymóg transgraniczności powinien być spełniony, jeżeli ogólny adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów, lub adres, na jaki ma być wystawiona faktura

skreślony

wskazany przez konsumenta znajdują się w jednym z państw członkowskich, ale nie w tym państwie, w którym przedsiębiorca ma swoje miejsce zwykłego pobytu.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) Wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie powinno ograniczać się do sytuacji transgranicznych z udziałem wyłącznie państw członkowskich, lecz powinno być dostępne także na potrzeby ułatwienia handlu między państwami członkowskimi i państwami trzecimi. W przypadku gdy w transakcji biorą udział konsumenci z państw trzecich, porozumienie o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w Unii Europejskiej, które oznaczałoby dla nich wybór prawa obcego, powinno podlegać obowiązującym normom kolizyjnym.

skreślony

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15) Przedsiębiorcy zawierający czysto krajowe, jak również transgraniczne transakcje handlowe mogą uznać za użyteczne wykorzystanie jednej, jednolitej umowy we wszystkich swoich transakcjach. Dlatego też państwa członkowskie powinny mieć swobodę, jeżeli chodzi o możliwość udostępnienia

skreślony

wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży również na potrzeby użytku czysto krajowego.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne w szczególności na potrzeby sprzedaży ruchomości, w tym, gdy dane towary mają zostać wytworzone lub wyprodukowane, ponieważ z ekonomicznego punktu widzenia jest to najważniejszy rodzaj umowy o szczególnym potencjale w zakresie intensyfikacji transgranicznej wymiany handlowej, w szczególności w handlu elektronicznym.

Poprawka

skreślony

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

(17) Dla odzwierciedlenia wzrastającego znaczenia gospodarki cyfrowej zakres stosowania *wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży* powinien także obejmować umowy o dostarczenie treści cyfrowych. Liczba transakcji polegających na przekazaniu treści cyfrowych do przechowywania, przetwarzania lub udostępniania i wielokrotnego użytku, na przykład poprzez pobieranie muzyki, rośnie szybko i ma ogromny potencjał dalszego wzrostu, nadal jednak odbywa się w warunkach znacznego zróżnicowania przepisów i

Poprawka

(17) Dla odzwierciedlenia wzrastającego znaczenia gospodarki cyfrowej zakres stosowania *niniejszej dyrektywy* powinien także obejmować umowy o dostarczenie treści cyfrowych. Liczba transakcji polegających na przekazaniu treści cyfrowych do przechowywania, przetwarzania lub udostępniania i wielokrotnego użytku, na przykład poprzez pobieranie muzyki, rośnie szybko i ma ogromny potencjał dalszego wzrostu, nadal jednak odbywa się w warunkach znacznego zróżnicowania przepisów i niepewności prawnej. *Niniejsza dyrektywa*

niepewności prawnej. *Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny* zatem obejmować dostarczanie treści cyfrowych, niezależnie od tego, czy dana treść jest dostarczana na materialnym nośniku.

powinna zatem obejmować dostarczanie treści cyfrowych, niezależnie od tego, czy dana treść jest dostarczana na materialnym nośniku.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Treści cyfrowe są często dostarczane nie w zamian za cenę, lecz w połączeniu z innymi opłaconymi towarami lub usługami, w tym za świadczenia o charakterze niepieniężnym, takie jak udostępnienie danych osobowych, lub też bezpłatnie, w kontekście strategii marketingowej (w nadziei, że konsument nabędzie później dodatkowe lub bardziej wyrafinowane produkty z zakresu treści cyfrowych). Ze względu na tę specyficzną strukturę rynku oraz fakt, że wady dostarczonych treści cyfrowych mogą zaszkodzić interesom gospodarczym konsumentów niezależnie od tego, na jakich warunkach treści te zostały dostarczone, *wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być dostępne niezależnie* od tego, czy za dane treści cyfrowe zapłacono cenę.

Poprawka

(18) Treści cyfrowe są często dostarczane nie w zamian za cenę, lecz w połączeniu z innymi opłaconymi towarami lub usługami, w tym za świadczenia o charakterze niepieniężnym, takie jak udostępnienie danych osobowych, lub też bezpłatnie, w kontekście strategii marketingowej (w nadziei, że konsument nabędzie później dodatkowe lub bardziej wyrafinowane produkty z zakresu treści cyfrowych). Ze względu na tę specyficzną strukturę rynku oraz fakt, że wady dostarczonych treści cyfrowych mogą zaszkodzić interesom gospodarczym konsumentów niezależnie od tego, na jakich warunkach treści te zostały dostarczone, *gwarantowana na mocy niniejszej dyrektywy ochrona konsumentów nie powinna zależeć* od tego, czy za dane treści cyfrowe zapłacono cenę.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18a) Dyrektywa 2011/83/UE ustanawia wprowadzić przepisy dotyczące przejścia ryzyka, jednak nadal konieczne jest ich uzupełnienie za pośrednictwem podobnych przepisów dotyczących treści cyfrowych, uwzględniając przy tym szczególny charakter tych produktów.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

(19) W celu zapewnienia maksymalnej wartości dodanej **wspólnych europejskich** przepisów dotyczących **sprzedaży, ich** przedmiotowy zakres stosowania powinien **objąć** również **niektóre** usługi **świadczone przez sprzedawcę**, bezpośrednio i blisko związane z konkretnymi towarami lub treściami cyfrowymi **dostarczonymi na podstawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży** i w praktyce często ujmowane w tej samej lub powiązanej umowie zawieranej w tym samym czasie; **dotyczy to w szczególności naprawy, konserwacji lub instalacji towarów lub treści cyfrowych.**

Poprawka

(19) W celu zapewnienia maksymalnej wartości dodanej **aktualizacji obowiązuujących** przepisów dotyczących **ustawowych gwarancji**, przedmiotowy zakres stosowania **niniejszej dyrektywy** powinien **obejmować** również **określone** usługi, bezpośrednio i blisko związane z konkretnymi towarami lub treściami cyfrowymi i w praktyce często ujmowane w tej samej lub powiązanej umowie zawieranej w tym samym czasie.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

(20) **Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie powinny obejmować żadnych umów powiązanych,**

Poprawka

(20) **W przypadku gdy towar, usługa powiązana lub treść cyfrowa są niezgodne z umową, konsument powinien mieć**

na mocy których kupujący nabywa towary lub otrzymuje usługi od osoby trzeciej. Zastosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie byłoby tutaj właściwe, ponieważ osoba trzecia nie jest stroną porozumienia między umawiającymi się stronami dotyczącego wykorzystania wspólnych przepisów dotyczących sprzedaży. Umowa powiązana zawarta z osobą trzecią powinna podlegać odpowiedniemu prawu krajowemu, mającemu zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 593/2008 i rozporządzeniem (WE) nr 864/2007 lub jakimikolwiek innymi właściwymi normami kolizyjnymi.

możliwość wyboru spośród różnych środków ochrony prawnej gwarantowanych mu na mocy niniejszej dyrektywy. Konsument powinien mieć prawo domagania się od sprzedawcy usunięcia braku zgodności w drodze wypełnienia określonych świadczeń obejmujących naprawę lub wymianę, obniżenie ceny sprzedaży, powstrzymanie się ze spełnieniem własnego świadczenia konsumenta, odstąpienie od umowy lub odszkodowanie. Niektóre z tych środków mogą być w razie potrzeby stosowane łącznie.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(20a) Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy krajowe przewidujące, że kwota zwracana konsumentowi może zostać obniżona, jeżeli konsument korzystał z towarów lub treści cyfrowych, chyba że rozwiązanie umowy ma miejsce w ciągu sześciu miesięcy od przejścia ryzyka na kupującego oraz pod warunkiem że pozwolenie konsumentowi na bezpłatne korzystanie z towarów lub treści cyfrowych po tym okresie byłoby niesprawiedliwe, przy czym należy uwzględnić charakter i intensywność korzystania, a także dostępność środków prawnych innych niż rozwiązanie umowy.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(21) Aby zaradzić istniejącym problemom w zakresie rynku wewnętrznego i konkurencji w sposób precyzyjny i proporcjonalny, zakres osobowy wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinien zostać skoncentrowany na stronach, które obecnie zniechęcane są do zagranicznych transakcji ze względu na zróżnicowanie krajowych przepisów prawa umów mające znaczący, negatywny wpływ na handel transgraniczny. Powinien on zatem obejmować wszystkie transakcje między przedsiębiorcami i konsumentami oraz umowy między przedsiębiorcami, w których przynajmniej jedną ze stron jest MŚP, w oparciu o zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Nie powinno to jednak ograniczać możliwości przyjęcia przez państwa członkowskie przepisów udostępniających wspólne przepisy na potrzeby umów między przedsiębiorcami, z których żaden nie jest MŚP. W każdym razie, w transakcjach między przedsiębiorcami, przedsiębiorcy mają pełną swobodę umów i zachęca się ich, by sporządzając własne postanowienia umowne, opierali się na wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży.

skreślony

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22) Porozumienie stron umowy jest niezbędne do zastosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących

skreślony

sprzedaży. W przypadku transakcji między przedsiębiorstwami i konsumentami porozumienie to powinno podlegać rygorystycznym wymogom. Ponieważ w praktyce to najczęściej przedsiębiorca zaproponuje skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, wymogi te powinny gwarantować, by konsumenci byli w pełni świadomi faktu, że wyrażają zgodę na skorzystanie z przepisów innych niż te, które obowiązują w jego prawie krajowym. Dlatego też zgoda konsumenta powinna być dopuszczalna jedynie w formie wyraźnego oświadczenia, składanego osobno w stosunku do oświadczenia wyrażającego zgodę na zawarcie umowy. Nie może być zatem możliwości składania oferty skorzystania ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako jednego z postanowień zawieranej umowy, a w szczególności jako elementu ogólnych warunków umownych stosowanych przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca powinien przekazać konsumentowi potwierdzenie wyrażenia zgody na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży na trwałym nośniku.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23) Zgoda konsumenta na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinna być nie tylko świadoma, lecz również opierać się na odpowiedniej wiedzy. Dlatego też przedsiębiorca powinien nie tylko zwrócić uwagę konsumenta na to, że zamierza skorzystać ze wspólnych europejskich

skreślony

przepisów dotyczących sprzedaży, lecz także udzielić mu informacji o charakterze tych przepisów i najważniejszych ich cechach. Aby ułatwić to zadanie przedsiębiorcom, unikając tym samym niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, jak również w celu zapewnienia spójności co do zakresu i jakości informacji przekazywanych konsumentów, przedsiębiorcy powinni dostarczyć im standardową ulotkę informacyjną zawartą w niniejszym rozporządzeniu, a tym samym łatwo dostępną we wszystkich językach urzędowych Unii. Jeżeli nie ma możliwości dostarczenia konsumentowi ulotki informacyjnej, na przykład w kontekście rozmowy telefonicznej, lub gdy przedsiębiorca nie dostarczył ulotki informacyjnej, zgoda na skorzystanie ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie powinna wiązać konsumenta dopóki nie otrzyma on ulotki informacyjnej wraz z potwierdzeniem umowy, a następnie wyraźnie wyrazi swoją zgodę.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(24) W celu zapobieżenia selektywnemu stosowaniu niektórych elementów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które mogłoby naruszyć równowagę między prawami i zobowiązaniami stron oraz negatywnie wpłynąć na poziom ochrony konsumentów, wybór powinien dotyczyć wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży jako całości, a nie jedynie określonej ich części.

skreślony

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(25) W przypadkach, w których do umowy miałyby normalnie zastosowanie Konwencja Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej sprzedaży towarów, wybór wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży powinien oznaczać zgodę stron umowy na wyłączenie zastosowania tej konwencji.

skreślony

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(26) Normy zawarte we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży powinny obejmować te kwestie prawa umów, które mają praktyczne znaczenie podczas cyklu trwania tych rodzajów umów, które należą do zakresu przedmiotowego i podmiotowego wspólnych przepisów, w szczególności umów zawartych online. Obok praw i zobowiązań stron oraz środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku niewykonania umowy wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zatem regulować: obowiązki w zakresie informacji przedkontraktowych, zawarcie umowy (w tym wymogi formalne), prawo odstąpienia od umowy i jego konsekwencje, uchylenie się od skutków umowy wynikające z błędu, podstępu lub wyzysku (oraz konsekwencje

skreślony

takiego uchylecia się), wykładnię, treść i skutki umowy, ocenę i konsekwencje nieuczciwych postanowień umownych, zwrot świadczeń po uchyleciu się od skutków umowy lub rozwiązaniu jej oraz przedawnienie i prekluzję praw. Powinny one określać sankcje dostępne w przypadku naruszenia wszystkich zobowiązań oraz obowiązków powstających w zakresie ich stosowania.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję

*(27) Wszystkie kwestie o charakterze umownym lub pozaumownym, które nie zostały ujęte **we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży** regulowane są przepisami prawa krajowego **obowiązującymi poza wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, mającymi zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i rozporządzenia (WE) nr 864/2007 lub jakichkolwiek innych właściwych norm kolizyjnych. Kwestie te obejmują, przykładowo, osobowość prawną, nieważność umowy wynikającą z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, określenie języka umowy, kwestie niedyskryminacji, reprezentację, wielość dłużników i wierzycieli, zmianę stron, w tym cesję, potrącenie i połączenie, prawo rzeczowe, w tym przeniesienie własności, prawo własności intelektualnej i prawo deliktów. Ponadto kwestia tego, czy można łącznie dochodzić konkurencyjnych roszczeń umownych i pozaumownych, pozostaje poza zakresem wspólnych europejskich przepisów***

Poprawka

*(27) Wszystkie kwestie o charakterze umownym lub pozaumownym, które nie zostały ujęte **w niniejszej dyrektywie** regulowane są **obowiązującymi** przepisami prawa krajowego.*

dotyczących sprzedaży.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(28) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży nie powinny regulować żadnej kwestii leżącej poza zakresem prawa umów. Niniejsze rozporządzenie powinno się stosować bez uszczerbku dla prawa Unii oraz krajowego w odniesieniu do wszelkich takich kwestii. Przykładowo obowiązki informacyjne nakładane w celu ochrony bezpieczeństwa i higieny lub środowiska naturalnego powinny pozostać poza zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Niniejsze rozporządzenie powinno również być stosowane bez uszczerbku dla wymogów informacyjnych określonych w dyrektywie 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.

skreślony

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(29) W przypadku zawarcia ważnego porozumienia o korzystaniu ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, jedynie wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny regulować kwestie należące do ich zakresu. Wspólne europejskie przepisy

skreślony

dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane niezależnie, zgodnie z utrwalonymi zasadami wykładni przepisów Unii. Zagadnienia objęte zakresem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, które nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, powinny być rozstrzygane wyłącznie na podstawie wykładni samych przepisów, bez sięgania do innych norm. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny być interpretowane na podstawie zasad i celów leżących u podstaw ich przyjęcia oraz wszystkich zawartych w nich norm.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

(30) Zasadą przewodnią, na której powinny się opierać wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, jest swoboda umów. Autonomia stron powinna być ograniczona wyłącznie w koniecznych przypadkach i tylko w niezbędnym zakresie, w szczególności w celu ochrony konsumenta. Jeżeli zachodzi potrzeba, należy wyraźnie zaznaczyć, że dane przepisy mają charakter bezwzględnie wiążący.

skreślony

Poprawka

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję

(31) Zasada dobrej wiary i uczciwego obrotu powinna stanowić wytyczną dla

skreślony

Poprawka

sposobu współpracy stron. Ponieważ niektóre przepisy stanowią szczególny wyraz ogólnej zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu, powinny one mieć pierwszeństwo przed zasadą ogólną. Zasada ogólna nie powinna zatem być wykorzystywana do zmiany określonych praw i obowiązków stron zapisanych w przepisach szczególnych. Konkretny wymogi wynikające z zasady dobrej wiary i uczciwego obrotu powinny zależeć, między innymi, od relatywnego poziomu wiedzy specjalistycznej stron i dlatego powinny być odmienne w transakcjach przedsiębiorców z konsumentami oraz w transakcjach między przedsiębiorcami. W transakcjach między przedsiębiorcami należy w tym kontekście uwzględnić praktykę handlową stosowaną w konkretnej sytuacji.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 32

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(32) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny zmierzać do ochrony ważnej umowy, kiedy tylko jest to możliwe i właściwe, uwzględniając słuszne interesy stron.

skreślony

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(33) Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży powinny określać odpowiednio wyważone rozwiązania

skreślony

uwzględniające słuszne interesy stron w zakresie wyboru i korzystania ze środków ochrony prawnej przysługujących w razie niewykonania umowy. W umowach między przedsiębiorcami i konsumentami system środków ochrony prawnej powinien odzwierciedlać fakt, że niezgodność z umową towarów, treści cyfrowych lub usług należy do zakresu odpowiedzialności przedsiębiorcy.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 34

Tekst proponowany przez Komisję

(34) Aby zwiększyć pewność prawną przez publiczne udostępnienie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych zawierającego wykładnię **wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych publicznie dostępnych przepisów niniejszego rozporządzenia**, Komisja powinna stworzyć bazę danych zawierającą właściwe prawomocne orzeczenia. Aby umożliwić realizację tego zadania państwa członkowskie powinny zagwarantować szybkie przekazywanie takich krajowych orzeczeń Komisji.

Poprawka

(34) Aby zwiększyć pewność prawną przez publiczne udostępnienie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i sądów krajowych zawierającego wykładnię **niniejszej dyrektywy**, Komisja powinna stworzyć bazę danych zawierającą właściwe prawomocne orzeczenia. Aby umożliwić realizację tego zadania państwa członkowskie powinny zagwarantować szybkie przekazywanie takich krajowych orzeczeń Komisji.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 35

Tekst proponowany przez Komisję

(35) **Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub**

Poprawka

skreślony

innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania w odniesieniu do umów między przedsiębiorcami lub ze względu na zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 36

Tekst proponowany przez Komisję

(36) Ponieważ cel *niniejszego rozporządzenia*, mianowicie przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, *poprzez udostępnienie jednolitego zestawu norm prawa umów, który można wykorzystywać do transakcji transgranicznych na terytorium całej Unii*, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i dlatego możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, *niniejsze rozporządzenie* nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 37

Poprawka

(36) Ponieważ cel *niniejszej dyrektywy*, mianowicie przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego *przez harmonizację określonych aspektów gwarancji w przypadku umów sprzedaży, usług powiązanych i treści cyfrowych*, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i dlatego możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, *niniejsza dyrektywa* nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Tekst proponowany przez Komisję

(37) **Niniejsze rozporządzenie** respektuje prawa podstawowe i jest **zgodne** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, **a dokładniej w jej art. 16, 38 i 47.**

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 37 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 37 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(37) **Niniejsza dyrektywa** respektuje prawa podstawowe i jest **zgodna** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Poprawka

(37a) W celu uniknięcia powielania istniejącego prawodawstwa unijnego oraz w celu jego uzupełnienia w niniejszej dyrektywie należy uwzględnić zasady zawarte w dyrektywie 2011/83/UE, która zharmonizowała przepisy dotyczące umów zawieranych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa w zakresie elementów tych umów, takich jak informacje przedkontraktowe, wymogi formalne, prawo odstąpienia od umowy, dostawa, przejście ryzyka i środki płatnicze. Powinno to zapewnić solidne ramy prawne europejskich przepisów dotyczących przedsiębiorstw, które sprzedają towary lub treści cyfrowe konsumentom w Unii.

Poprawka

(37b) Po przyjęciu niniejszej dyrektywy Komisja powinna ustanowić grupę

roboczą, składającą się głównie z grup przedstawicieli konsumentów i przedsiębiorstw, wspieranych przez pracowników naukowych i praktyków, w celu opracowania standardowych warunków zawierania umów online między przedsiębiorstwami a konsumentami, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy oraz dorobkiem prawnym w zakresie ochrony konsumentów, w szczególności dyrektywą 2011/83/UE.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. *Niniejsze rozporządzenie* ma na celu poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez **udostępnienie jednolitego zestawu norm prawa umów określonych w załączniku I („wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży”)**. Normy te mogą być wykorzystywane, za porozumieniem stron, w transgranicznych transakcjach polegających na sprzedaży towarów, dostarczaniu treści cyfrowych oraz świadczeniu usług powiązanych.

Poprawka

1. *Niniejsza dyrektywa* ma na celu poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez **zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów, który uwzględnia również nowe technologie, w drodze ujednoczenia określonych elementów przepisów prawnych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do określonych aspektów gwarancji, usług powiązanych i treści cyfrowych w kontekście umów zawieranych między konsumentami a przedsiębiorcami.**

Uzasadnienie

Należy przekształcić wniosek Komisji w dyrektywę w sprawie minimalnej harmonizacji określonych aspektów gwarancji w przypadku umów sprzedaży konsumenckiej, usług powiązanych i treści cyfrowych. Ta dyrektywa jest istotną kontynuacją dyrektywy 2011/83/UE. W celu zapewnienia pewności prawa nie należy ponownie wprowadzać do przedmiotowej dyrektywy przepisów, które są już zapisane w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie umożliwia przedsiębiorcom oparcie się na wspólnym zestawie norm oraz wykorzystywanie tych samych postanowień umownych we wszystkich transakcjach transgranicznych, ograniczając tym samym niepotrzebne koszty, przy równoczesnym zagwarantowaniu dużej pewności prawna.

skreślony

Uzasadnienie

Dyrektywa powinna mieć następującą strukturę:

Rozdział 1 Zakres i definicje

Rozdział 2 Zgodność z umową i środki ochrony prawnej konsumenta

Rozdział 3 Gwarancje handlowe

Rozdział 4 Usługi powiązane

Rozdział 5 Przepisy ogólne

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W odniesieniu do umów między przedsiębiorcami a konsumentami niniejsze rozporządzenie zawiera kompleksowy zestaw norm chroniących konsumenta w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz zwiększenia ich zaufania do rynku wewnętrznego i zachęcenia ich do dokonywania transgranicznych zakupów.

3. Niniejsza dyrektywa zawiera kompleksowy zestaw norm chroniących konsumenta w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz zwiększenia ich zaufania do rynku wewnętrznego i zachęcenia ich do dokonywania transgranicznych zakupów.

3a. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać przepisy krajowe inne niż

określone w niniejszej dyrektywie w celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony konsumentów.

3b. Jeżeli jedno lub więcej państw członkowskich skorzystają z możliwości, o której mowa w ust. 3a, przepisy te muszą być zgodne z unijnymi traktatami i należy o nich poinformować Komisję. Następnie Komisja dopilnowuje, by informacje te były łatwo dostępne dla konsumentów i przedsiębiorców, między innymi na specjalnie do tego przeznaczonej stronie internetowej.

3c. Prawa konsumentów ujednoczone na mocy niniejszej dyrektywy nie naruszają możliwości stosowania innych krajowych praw dotyczących umownych i pozaumownych zobowiązań przedsiębiorców.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) „dobra wiara i uczciwy obrót” oznacza normę zachowania cechującego się uczciwością, otwartością i uwzględnianiem interesów drugiej strony danej transakcji lub stosunku;

skreślona

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) „szkoda” oznacza szkodę majątkową i niemajątkową, w formie bólu i cierpienia, z wyłączeniem innych form szkód

skreślona

niemajątkowych, takich jak pogorszenie jakości życia i utrata przyjemności;

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) „wzorzec umowy” oznacza postanowienia umowne opracowane z wyprzedzeniem dla szeregu transakcji z udziałem różnych stron, które nie zostały indywidualnie uzgodnione przez strony w rozumieniu art. 7 wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;

skreślona

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*e) „przedsiębiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną **działającą** w celach związanych z jej działalnością handlową, rzemieślniczą albo inną działalnością gospodarczą lub zawodową;*

*e) „przedsiębiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub **każdą osobę** prawną, **niezależnie od tego, czy jest to podmiot prawa prywatnego czy publicznego, która działa – w tym również za pośrednictwem innej osoby fizycznej lub prawnej działającej w jej imieniu lub na jej rzecz –** w celach związanych z jej działalnością handlową, rzemieślniczą albo inną działalnością gospodarczą lub zawodową;*

Uzasadnienie

Definicja ta odpowiada treści dyrektywy 2011/83/UE w sprawie praw konsumentów, w szczególności w odniesieniu do osób trzecich działających w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy.

Poprawka 56
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

f) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, *które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, rzemieślniczej albo innej działalności gospodarczej lub zawodowej;*

Poprawka

f) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach *niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;*

Uzasadnienie

Definicja powinna odpowiadać definicji zawartej w dyrektywie o prawach konsumentów.

Poprawka 57
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

h) „towary” oznaczają ruchome *przedmioty materialne; nie obejmują natomiast:*

(i) energii elektrycznej i gazu ziemnego; oraz

(ii) wody i innych rodzajów gazu, chyba że zostały wystawione na sprzedaż w ograniczonej objętości lub ustalonej ilości;

Poprawka

h) „towary” oznaczają *materialne rzeczy* ruchome z wyjątkiem rzeczy *sprzedawanych w drodze postępowania egzekucyjnego lub w inny sposób z mocy prawa; za towar uznaje się również wodę, gaz i energię elektryczną, jeżeli oferuje się je do sprzedaży w ograniczonej objętości lub w określonej ilości;*

Uzasadnienie

Definicja powinna odpowiadać definicji zawartej w dyrektywie o prawach konsumentów, w tym również jeżeli chodzi o kolejność wymienionych towarów.

Poprawka 58
Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera j – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

j) „treści cyfrowe” oznaczają dane wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, niezależnie od tego, czy ich właściwości zostały określone przez konsumenta, w tym treści wizualne, dźwiękowe, treści w formie obrazów lub pisma, gry cyfrowe, oprogramowanie i treści cyfrowe umożliwiające personalizację istniejącego sprzętu lub oprogramowania; nie obejmują natomiast:

Poprawka

(Nie dotyczy wersji polskiej).

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera j – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

j) „treści cyfrowe” oznaczają dane wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, niezależnie od tego, czy ich właściwości zostały określone przez konsumenta, w tym treści wizualne, dźwiękowe, treści w formie obrazów lub pisma, gry cyfrowe, oprogramowanie i treści cyfrowe umożliwiające personalizację istniejącego sprzętu lub oprogramowania; nie obejmują natomiast:

Poprawka

j) „treści cyfrowe” oznaczają dane ***opłacone bez względu na to, czy dostęp do nich osiąga się przez pobieranie czy przez odbiór danych przesyłanych strumieniowo, na trwałym nośniku czy przy użyciu jakichkolwiek innych środków, odpłatnie czy w formie bezpłatnego świadczenia wzajemnego, jak na przykład przez udostępnienie danych osobowych konsumenta*** wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, niezależnie od tego, czy ich właściwości zostały określone przez konsumenta, w tym treści wizualne, dźwiękowe, treści w formie obrazów lub pisma, gry cyfrowe, oprogramowanie i treści cyfrowe umożliwiające personalizację istniejącego sprzętu lub oprogramowania; nie obejmują natomiast:

Uzasadnienie

Definicja treści cyfrowych wymaga dostosowania w celu uwzględnienia również darmowych treści cyfrowych.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera j – podpunkt iv

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(iv) usług i sieci łączności elektronicznej oraz powiązanych zasobów i usług; ***skreślony***

Uzasadnienie

Ten wyjątek od definicji „treści cyfrowych” nie jest konieczny, nie został też przewidziany w dyrektywie 2011/83/UE. W związku z tym w celu zapewnienia spójności zakresów stosowania obu dyrektyw należy go skreślić.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera k

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

k) „umowa sprzedaży” oznacza każdą umowę, na mocy której przedsiębiorca („sprzedawca”) przenosi lub zobowiązuje się przenieść własność towarów na inną osobę („kupującego”), a kupujący płaci lub zobowiązuje się zapłacić cenę towarów; obejmuje to umowę o dostawę towarów, które mają zostać wytworzone lub wyprodukowane, nie obejmuje zaś umów sprzedaży zawartych w ramach postępowania egzekucyjnego lub w inny sposób związanych z wykonywaniem władzy publicznej; ***skreślona***

Uzasadnienie

Już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 62
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera m – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

m) „usługa powiązana” oznacza każdą usługę związaną z towarami lub treściami cyfrowymi, taką jak instalacja, konserwacja lub naprawa albo inny rodzaj przekształcenia, świadczoną przez sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych na podstawie umowy sprzedaży, umowy o dostarczenie treści cyfrowych lub odrębnej umowy o świadczenie usług powiązanych zawartej w tym samym czasie co umowa sprzedaży lub umowa o dostarczenie treści cyfrowych; nie obejmują natomiast:

Poprawka

m) „usługa powiązana” oznacza każdą usługę związaną z towarami lub treściami cyfrowymi, taką jak instalacja, konserwacja lub naprawa albo inny rodzaj przekształcenia, świadczoną przez sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych na podstawie umowy sprzedaży, umowy o dostarczenie treści cyfrowych lub odrębnej umowy o świadczenie usług powiązanych, zawartej w tym samym czasie co umowa sprzedaży lub umowa o dostarczenie treści cyfrowych, **lub w związku z nimi**; nie obejmują natomiast:

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera m – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) usług szkoleniowych,

Poprawka

skreślony

Uzasadnienie

Należy włączyć usługi szkoleniowe do zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ mogą one odgrywać istotną rolę dla konsumenta przy zakupie towaru lub treści cyfrowej, na przykład programu komputerowego.

Poprawka 64
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera n

Tekst proponowany przez Komisję

n) „usługodawca” oznacza **sprzedawcę towarów lub dostawcę treści cyfrowych**, który zobowiązuje się świadczyć **na rzecz**

Poprawka

n) „usługodawca” oznacza **przedsiębiorcę**, który zobowiązuje się świadczyć usługę powiązaną;

klenta usługę powiązaną z *tymi towarami*
lub *treściami cyfrowymi*;

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera o

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

o) „klient” oznacza każdą osobę
nabywającą usługę powiązaną;

skreślona

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera p

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

p) „umowa zawierana na odległość”
oznacza każdą umowę między
przedsiębiorcą a konsumentem zawieraną
w ramach zorganizowanego systemu
sprzedaży na odległość bez jednoczesnej
obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku
gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej
reprezentującej przedsiębiorcę, i
konsumenta, z wyłącznym
wykorzystaniem przez cały okres jej
zawierania jednego lub większej liczby
środków porozumiewania się na
odległość;

skreślona

Uzasadnienie

Już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera q

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

q) „umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorcy” oznacza każdą umowę między przedsiębiorcą a konsumentem:

skreślona

(i) zawieraną poza lokalem przedsiębiorcy przy jednoczesnej obecności przedsiębiorcy lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta, lub zawieraną na podstawie oferty złożonej przez konsumenta w takich okolicznościach; lub

(ii) zawieraną w lokalu przedsiębiorcy lub przy pomocy jakichkolwiek środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio po tym, jak osobiście i indywidualnie zwrócono się do konsumenta w miejscu, które nie jest lokalem przedsiębiorcy, przy jednoczesnej fizycznej obecności przedsiębiorcy, lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osoby fizycznej reprezentującej przedsiębiorcę, i konsumenta; lub

(iii) zawieraną podczas wyjazdu zorganizowanego przez przedsiębiorcę lub, w przypadku gdy jest on osobą prawną, osobę fizyczną reprezentującą przedsiębiorcę, w celu promowania i sprzedaży towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub świadczenia usług powiązanych konsumentowi;

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera r

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

r) „lokal przedsiębiorcy” oznacza:

skreślona

(i) każdą nieruchomość, w której przedsiębiorca stale prowadzi działalność,

lub

(ii) każdy ruchomy lokal, w którym przedsiębiorca stale prowadzi działalność;

Uzasadnienie

Już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 69
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera s

Tekst proponowany przez Komisję

s) „gwarancja handlowa” oznacza każde zobowiązanie przedsiębiorcy lub producenta wobec konsumenta, *oprócz wypełnienia* obowiązków prawnych *ciążących na nim na mocy art. 106 w przypadku braku* zgodności, do zwrotu zapłaconej ceny *albo* wymiany, *naprawy lub serwisowania* towarów *lub* treści cyfrowych, jeśli nie *odpowiadają one specyfikacji* lub nie spełniają innych wymogów niezwiązanych *ze zgodnością* określonych w oświadczeniu gwarancyjnym lub w *odpowiedniej* reklamie dostępnej w momencie zawarcia umowy lub przed jej zawarciem;

Poprawka

s) „gwarancja handlowa” oznacza każde zobowiązanie przedsiębiorcy lub producenta (*„gwarant”*) wobec konsumenta, *niezależnie od jego* obowiązków prawnych *związanych z obowiązkiem zapewnienia* zgodności *towaru z umową*, do zwrotu zapłaconej ceny *lub* wymiany towarów *bądź* treści cyfrowych, *ich naprawy lub zapewnienia ich serwisu*, jeśli nie *są one zgodne ze specyfikacjami* lub nie spełniają *jakichkolwiek* innych wymogów niezwiązanych *z występowaniem usterek*, określonych w oświadczeniu gwarancyjnym lub w *stosownej* reklamie dostępnej w momencie zawarcia umowy lub przed jej zawarciem;

Uzasadnienie

Definicja powinna odpowiadać definicji zawartej w dyrektywie o prawach konsumentów.

Poprawka 70
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera s a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

sa) „naprawa” oznacza przywrócenie lub doprowadzenie towaru lub treści cyfrowych do stanu zgodności z umową w

przypadku sprzeczności z umową;

Poprawka 71
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera s b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

sb) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną wytwarzającą towary lub treści cyfrowe bądź osobę, w imieniu której ma miejsce wytwarzanie, każdego importera sprowadzającego towary lub treści cyfrowe na obszar Unii lub każdą inną osobę, której nazwisko, nazwa, marka lub inne oznaczenie znajduje się na towarach lub treściach cyfrowych, wskazując tę osobę jako producenta;

Uzasadnienie

Definicja z dyrektywy o sprzedaży konsumenckiej 1999/44/WE.

Poprawka 72
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera t

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

t) „trwały nośnik” oznacza **każdy nośnik, który umożliwia stronie** przechowywanie informacji kierowanych do **niej osobiście**, w sposób **który da jej do nich wgląd** w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i **który** pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

t) „trwały nośnik” oznacza **każde medium umożliwiające konsumentowi lub przedsiębiorcy** przechowywanie informacji kierowanych do **niego** w sposób **umożliwiający dostęp do tych informacji** w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i **które** pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

Uzasadnienie

Definicja powinna odpowiadać definicji zawartej w dyrektywie o prawach konsumentów. Słowo „osobiście” należy jednak wykreślić, gdyż w przeciwnym razie można by wywnioskować, że zawsze musi chodzić o informacje skierowane do jednej strony.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera v

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

v) „norma bezwzględnie obowiązująca” oznacza przepis, którego stosowania strony nie mogą wyłączyć, jak również nie mogą ograniczyć stosowania tego przepisu lub jego skutku;

skreślona

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera w

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

w) „wierzyciel” oznacza osobę, która może żądać spełnienia świadczenia, pieniężnego lub niepieniężnego, od innej osoby, dłużnika;

skreślona

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera x

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

x) „dłużnik” oznacza osobę zobowiązaną do spełnienia świadczenia, pieniężnego lub niepieniężnego, na rzecz innej osoby, wierzyciela;

skreślona

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera y a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ya) „bezpłatne” przywrócenie lub doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową odnosi się do związanych z tym kosztów, zwłaszcza kosztów wysyłki, robocizny i materiałów.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 3

skreślony

Fakultatywny charakter wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

Strony mogą uzgodnić poddanie ich transgranicznych umów sprzedaży towarów, dostarczania treści cyfrowych oraz świadczenia usług powiązanych wspólnym europejskim przepisom dotyczącym sprzedaży, w zakresie terytorialnym, przedmiotowym i podmiotowym określonym w art. 4-7.

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 4

skreślony

Umowy transgraniczne

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane do umów transgranicznych.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia umowa między przedsiębiorcami jest umową transgraniczną, jeżeli strony mają miejsce zwykłego pobytu w różnych państwach, z których przynajmniej jedno jest państwem członkowskim.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia umowa między przedsiębiorcą a konsumentem jest umową transgraniczną, jeżeli:

a) adres podany przez konsumenta, adres dostawy towarów lub adres, na który wystawiana jest faktura, znajdują się w innym państwie niż państwo zwykłego pobytu przedsiębiorcy; oraz

b) przynajmniej jedno z tych państw jest państwem członkowskim.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia za miejsce zwykłego pobytu spółek i innych jednostek organizacyjnych, posiadających lub nieposiadających osobowości prawnej, uznaje się miejsce siedziby ich głównego organu zarządzającego. Miejscem zwykłego pobytu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną jest główne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej tej osoby.

5. Jeżeli umowa została zawarta w ramach działalności oddziału, agencji lub innego zakładu przedsiębiorcy, siedziba danego oddziału, agencji lub innego zakładu uznawana jest za miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorcy.

6. Do celów ustalenia, czy umowa ma charakter transgraniczny, właściwym momentem jest moment uzgodnienia wykorzystania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 5

skreślony

Umowy, w których wykorzystywać można wspólne przepisy dotyczące sprzedaży

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać w:

- a) umowach sprzedaży;*
- b) umowach o dostarczenie treści cyfrowych – niezależnie od tego czy zostały one dostarczone na materialnym nośniku – które użytkownik może przechowywać, przetwarzać lub, uzyskiwać do nich dostęp, i ponownie wykorzystywać, przy czym nie ma znaczenia to, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny;*
- c) umowach o świadczenie usług powiązanych, niezależnie od tego, czy za usługi te ustalono odrębną cenę.*

Poprawka 80

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 6

skreślony

Wyłączenie umów mieszanych oraz umów związanych z kredytem konsumenckim

1. Wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie można wykorzystywać w umowach mieszanych obejmujących jakiegokolwiek elementy poza sprzedażą towarów, dostarczaniem treści cyfrowych i świadczeniem usług powiązanych w rozumieniu art. 5.

2. Wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży nie można wykorzystywać do umów między

przedsiębiorcą a konsumentem, w których przedsiębiorca udziela lub obiecuje udzielić konsumentowi kredytu w formie odroczenia płatności, pożyczki lub podobnego instrumentu finansowego. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży można wykorzystywać do umów między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane tego samego rodzaju są dostarczane w sposób ciągły, a konsument płaci za takie towary, treści cyfrowe lub usługi powiązane przez okres ich dostarczania w ratach.

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7

skreślony

Strony umowy

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą. W przypadkach, w których wszystkie strony umowy są przedsiębiorcami, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane, jeżeli co najmniej jedna z tych stron jest małym lub średnim przedsiębiorstwem („MŚP”).

2. Do celów niniejszego rozporządzenia MŚP jest przedsiębiorcą, który:

- a) zatrudnia mniej niż 250 osób; oraz*
- b) ma roczny obrót nieprzekraczający 50 mln EUR lub całkowity bilans roczny nieprzekraczający 43 mln EUR, lub, w przypadku MŚP mającego miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim, którego walutą nie jest*

*euro lub w państwie trzecim,
równowartości tych kwot w walucie tego
państwa członkowskiego lub państwa
trzeciego.*

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 8

skreślony

*Porozumienie o wykorzystaniu wspólnych
przepisów dotyczących sprzedaży*

*1. Wykorzystanie wspólnych europejskich
przepisów dotyczących sprzedaży wymaga
odpowiedniego porozumienia stron.*

*Istnienie takiego porozumienia i jego
ważność ustala się na podstawie ust. 2 i 3
niniejszego artykułu oraz art. 9 i innych
właściwych przepisów we wspólnych
europejskich przepisach dotyczących
sprzedaży.*

*2. W stosunkach między przedsiębiorcą a
konsumentem porozumienie o
wykorzystaniu wspólnych europejskich
przepisów dotyczących sprzedaży jest
ważne tylko wtedy, gdy zgoda została
wyrażona przez konsumenta w wyraźnym
oświadczeniu, składanym odrębnie od
oświadczenia wyrażającego zgodę na
zawarcie umowy. Przedsiębiorca
dostarcza konsumentowi potwierdzenie
tego porozumienia na trwałym nośniku.*

*3. W stosunkach między przedsiębiorcą a
konsumentem wspólne europejskie
przepisy dotyczące sprzedaży nie mogą być
wybrane częściowo, lecz jedynie w całości.*

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 9

skreślony

Standardowa ulotka informacyjna w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem

1. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem, oprócz obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych ustanowionego we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży, przedsiębiorca zwraca uwagę konsumenta na zamiar stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży przed zawarciem umowy poprzez wyraźne przekazanie konsumentowi ulotki informacyjnej zawartej w załączniku II. Jeżeli umowa o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży zawierana jest przez telefon lub innymi metodami, które nie pozwalają dostarczyć konsumentowi ulotki informacyjnej, lub jeśli przedsiębiorca nie dostarczył konsumentowi ulotki informacyjnej, konsument nie jest związany umową do czasu otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2, do którego dołączona jest ulotka informacyjna, i następnie wyrażenia przez niego zgody na wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

2. Ulotka informacyjna, o której mowa w ust. 1, zawiera, w razie dostarczenia w formie elektronicznej, link do strony internetowej, na której można bezpłatnie zapoznać się z tekstem wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, lub, we wszystkich innych okolicznościach, adres takiej strony.

Uzasadnienie

Wymogi dotyczące informacji określono już w dyrektywie 2011/83/UE.

Poprawka 84

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 10

skreślony

Kary za naruszenie szczególnych wymogów

Państwa członkowskie określają kary za naruszenie przez przedsiębiorców zawierających umowy z konsumentami wymogów określonych w art. 8 i 9 oraz podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia, by kary te były stosowane. Przewidziane w tym celu kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie przekazują Komisji stosowne przepisy nie później niż do [rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] i jak najszybciej powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach w tych przepisach.

Poprawka 85

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11

skreślony

Konsekwencje wykorzystania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży

Jeżeli strony porozumiały się co do wykorzystania w umowie wspólnych europejskich przepisów dotyczących

sprzedaży i porozumienie zostało ważne zawarte, jedynie te przepisy regulują kwestie będące ich przedmiotem. O ile umowa została rzeczywiście zawarta, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży regulują również wypełnienie obowiązku udzielenia informacji przedkontraktowych oraz środki ochrony prawnej przysługujące z tytułu niewypełnienia tego obowiązku.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 12

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 12

skreślony

*Wymogi informacyjne wynikające z
dyrektywy usługowej*

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wymogów informacyjnych ustanowionych w przepisach krajowych służących transpozycji przepisów dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, które uzupełniają wymogi informacyjne ustanowione we wspólnych europejskich przepisach dotyczących sprzedaży.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 13

skreślony

Opcje dla państw członkowskich

Państwo członkowskie może zezwolić na wykorzystanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w:

a) umowach, w których miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorców, lub, w przypadku umowy między przedsiębiorcą i konsumentem, miejsce zwykłego pobytu przedsiębiorcy, adres wskazany przez konsumenta, adres dostawy towarów lub adres, na jaki wystawiana jest faktura, znajdują się w tym państwie członkowskim; lub

b) umowach, w których wszystkie strony są przedsiębiorcami, ale żadna z nich nie jest MŚP w rozumieniu art. 7 ust. 2.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 14 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Przekazywanie wyroków stosujących
niniejsze rozporządzenie

Poprawka

Przekazywanie wyroków stosujących
niniejszą dyrektywę

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych wyroków swoich sądów stosujących przepisy *niniejszego rozporządzenia*.

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie Komisji bez nieuzasadnionej zwłoki prawomocnych wyroków swoich sądów stosujących przepisy *niniejszej dyrektywy*.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15

skreślony

Przegląd

1. Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat poziomu akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zakresu, w jakim wywołały one spory prawne oraz aktualnego stanu różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

2. Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu stosowania, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 16 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. *Niniejsze rozporządzenie* wchodzi w życie dwudziestego dnia po *jego* opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Poprawka

1. *Niniejsza dyrektywa* wchodzi w życie dwudziestego dnia po *jej* opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Poprawka 92

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 16 – ustęp 2 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

Stosuje się je od [sześć miesięcy od daty wejścia w życie].

Poprawka

skreślony

Poprawka 93

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 16 – ustęp 2 – akapit drugi**

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Poprawka

skreślony

Poprawka 94

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 16 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 16a

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**WSPÓLNE EUROPEJSKIE PRZEPISY
DOTYCZĄCE SPRZEDAŻY**

skreślony

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – spis treści

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część I

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślona

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część II

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślona

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część III

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślona

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 102

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 103

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zgodność *towarów i treści cyfrowych*

Zgodność z *umową i środki ochrony prawnej konsumenta*

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 99 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Towary lub treści cyfrowe są zgodne z umową, jeżeli:

1. ***Sprzedawca jest zobowiązany do dostarczenia towarów lub treści cyfrowych zgodnych z umową.*** Towary lub treści cyfrowe są zgodne z umową, jeżeli:

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 99 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Aby być zgodne z umową, towary lub treści cyfrowe muszą także spełniać wymogi określone w art. **100, 101 i 102, chyba że strony uzgodniły inaczej.**

2. Aby być zgodne z umową, towary lub treści cyfrowe muszą także spełniać wymogi określone w art. [...] (***kryteria zgodności towarów i treści cyfrowych; wadliwa instalacja w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej.***).

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 99 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Każde porozumienie ***zawarte w umowie sprzedaży konsumenckiej***, w którym

3. Każde porozumienie, w którym odstępuje się od wymogów określonych w

odstępuje się od wymogów określonych w art. 100, 102 i 103 na niekorzyść konsumenta, jest ważne jedynie wtedy, gdy w momencie zawarcia umowy konsument wiedział o szczególnym stanie towarów lub treści cyfrowych i przyjął te towary lub treści cyfrowe jako zgodne z umową w momencie jej zawarcia.

art. [...] (*kryteria zgodności towarów i treści cyfrowych; wadliwa instalacja w przypadku umowy sprzedaży konsumentkiej*) na niekorzyść konsumenta, jest ważne jedynie wtedy, gdy w momencie zawarcia umowy konsument wiedział o szczególnym stanie towarów lub treści cyfrowych i **wyraźnie** przyjął te towary lub treści cyfrowe jako zgodne z umową w momencie jej zawarcia.

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 99 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. W umowie sprzedaży konsumentkiej strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 3 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

skreślony

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 100 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) być zdatne do konkretnego celu, o którym sprzedawca został poinformowany w momencie zawarcia umowy, chyba że **okoliczności wskazują, że kupujący nie polegał bądź nie powinien być polegać na umiejętnościach i ocenie sprzedawcy;**

a) być zdatne do konkretnego celu, o którym sprzedawca został poinformowany w momencie zawarcia umowy, chyba że **sprzedawca wykaże, że sprostował informację o zdatności do konkretnego celu;**

Uzasadnienie

Bardziej uzasadniona i przyjaźniejsza dla konsumentów jest sytuacja, w której sprzedawca jest zobowiązany wyraźnie zareagować na błędną informację konsumenta dotyczącą przeznaczenia towaru na konkretny cel.

Poprawka 109

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 100 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

f) mieć cechy i możliwości techniczne, o których mowa we wszelkich oświadczeniach przedkontraktowych, **które stanowią część umowy na mocy art. 69;** oraz

Poprawka

f) mieć cechy i możliwości techniczne, o których mowa we wszelkich oświadczeniach przedkontraktowych, oraz

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 100 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

g) mieć cechy i możliwości techniczne, jakich **kupujący** może oczekiwać. Przy ustalaniu, czego kupujący może oczekiwać od treści cyfrowych, uwzględnia się, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny.

Poprawka

g) mieć cechy i możliwości techniczne, jakich **konsument** może oczekiwać, **w tym trwałość, wygląd i brak drobnych wad.** Przy ustalaniu, czego kupujący może oczekiwać od treści cyfrowych, uwzględnia się, czy treści cyfrowe zostały dostarczone w zamian za zapłatę ceny.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 101 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Poprawka

skreślony

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 102

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 102

skreślony

Prawa lub roszczenia osób trzecich

1. Towary nie mogą być obciążone prawem ani innym niż oczywiście bezzasadne roszczeniem osoby trzeciej a treści cyfrowe muszą być wolne od takiego prawa lub roszczenia.

2. Jeśli chodzi o prawa lub roszczenia wynikające z własności intelektualnej, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4, towary nie mogą być obciążone prawem ani innym niż oczywiście bezzasadne roszczeniem osoby trzeciej a treści cyfrowe muszą być wolne od takiego prawa lub roszczenia:

a) wynikającego z prawa państwa, w którym towary lub treści cyfrowe będą wykorzystywane zgodnie z umową lub, w braku takiego porozumienia, wynikającego z prawa państwa, w którym kupujący ma miejsce prowadzenia działalności bądź – w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem – wynikającego z prawa państwa miejsca pobytu konsumenta wskazanego przez konsumenta w momencie zawarcia umowy; oraz

b) o którym sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć w momencie zawarcia umowy.

3. W umowach między przedsiębiorcami ust. 2 nie ma zastosowania, jeśli kupujący wiedział lub powinien był wiedzieć o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

4. W umowach między przedsiębiorcą a konsumentem ust. 2 nie ma zastosowania,

jeśli kupujący wiedział o prawach lub roszczeniach wynikających z własności intelektualnej w momencie zawarcia umowy.

5. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

Poprawka 113

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 103**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 103

skreślony

Ograniczenie zgodności treści cyfrowych

Treści cyfrowych nie uważa się za niezgodne z umową tylko dlatego, że zaktualizowaną wersję tych treści udostępniono po zawarciu umowy.

Poprawka 114

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 104**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 104

skreślony

Wiedza kupującego o braku zgodności towarów w umowie między przedsiębiorcami

W umowie między przedsiębiorcami sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności towarów z umową, jeżeli w momencie zawarcia umowy kupujący wiedział lub powinien był wiedzieć o tym braku zgodności.

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 105 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Sprzedawca odpowiada za każdy brak zgodności towarów z umową występujący w momencie przejścia ryzyka na **kupującego zgodnie z rozdziałem 14.**

1. Sprzedawca odpowiada za każdy brak zgodności towarów z umową występujący w momencie przejścia ryzyka na **konsumenta.**

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 105 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 114 i art. [...] (terminy).

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 105 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W umowie sprzedaży konsumenckiej przyjmuje się, że każdy brak zgodności, który uwidacznia się w ciągu **sześciu miesięcy** od momentu przejścia ryzyka na **kupującego**, występował już w tym momencie, chyba że byłoby to niemożliwe ze względu na właściwości towarów lub treści cyfrowych bądź charakter braku zgodności.

2. W umowie sprzedaży konsumenckiej **lub umowie o dostarczenie treści cyfrowych** przyjmuje się, że każdy brak zgodności, który uwidacznia się w ciągu **jednego roku** od momentu przejścia ryzyka na **konsumenta**, występował już w tym momencie, chyba że byłoby to niemożliwe ze względu na właściwości towarów lub treści cyfrowych bądź charakter braku zgodności.

Uzasadnienie

Obecnie odwrócenie ciężaru dowodu ustalono w dyrektywie 1999/44/WE na sześć miesięcy. W praktyce jednak ciągle okazuje się, że wady ujawniające się po sześciu miesiącach wielokrotnie nie są uznawane, chociaż okres odpowiedzialności jeszcze obowiązuje. Bez kosztownych ekspertyz konsument nie ma praktycznie możliwości przedstawienia dowodu, że wada występowała już w momencie zakupu. Przedłużenie tego terminu jest zatem właściwe.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 105 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Jeżeli treści cyfrowe wymagają późniejszej aktualizacji przez przedsiębiorcę, musi on zapewnić, by treści te pozostały zgodne z umową przez cały czas jej obowiązywania.

4. Jeżeli treści cyfrowe wymagają późniejszej aktualizacji przez przedsiębiorcę **lub jeżeli przedsiębiorca dostarcza je w odrębnych częściach**, musi on zapewnić, by treści te pozostały zgodne z umową przez cały czas jej obowiązywania.

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 10 – oddział 3 – artykuł 105 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków.

skreślony

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 105 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 114 i art. [...] (terminy).

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Środki ochrony prawnej **przysługujące kupującemu**

Środki ochrony prawnej

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Jeżeli sprzedawca nie wykonuje zobowiązania, **kupujący** może:

1. Jeżeli sprzedawca nie wykonuje zobowiązania **zgodnie z umową, konsument** może:

Uzasadnienie

Postanowienia dotyczące środków ochrony prawnej we wniosku Komisji przewidują wysoki poziom ochrony konsumenta, dlatego też powinny zostać częściowo przejęte w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) zażądać spełnienia świadczenia, które obejmuje konkretne świadczenie, naprawę lub wymianę towarów lub treści cyfrowych **zgodnie z oddziałem 3 niniejszego rozdziału;**

a) zażądać spełnienia świadczenia, które obejmuje konkretne świadczenie, naprawę lub wymianę towarów lub treści cyfrowych;

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) powstrzymać się ze spełnieniem **własnego** świadczenia **zgodnie z oddziałem 4 niniejszego rozdziału;**

b) powstrzymać się ze spełnieniem **swojego** świadczenia;

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) rozwiązać umowę zgodnie z **oddziałem 5 niniejszego rozdziału** i zażądać zwrotu zapłaconej już części ceny, **zgodnie z rozdziałem 17**;

c) rozwiązać umowę zgodnie z **art. [...]** (**Rozwiązanie w przypadku niewykonania**) i zażądać zwrotu zapłaconej już części ceny;

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) obniżyć cenę **zgodnie z oddziałem 6 niniejszego rozdziału**; oraz

d) obniżyć cenę; oraz

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) zażądać odszkodowania **zgodnie z rozdziałem 16**.

e) zażądać odszkodowania.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Jeśli kupujący jest przedsiębiorcą:

2. W przypadku bezpłatnego udostępnienia treści cyfrowych konsument może korzystać ze środków

ochrony prawnej określonych w ust. 1 lit. a), b), c) i e).

a) kupującemu przysługuje prawo do skorzystania z dowolnego środka ochrony prawnej, z wyjątkiem powstrzymania się ze spełnieniem własnego świadczenia, z zastrzeżeniem możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę przewidzianej w oddziale 2 niniejszego rozdziału; oraz

b) kupującemu przysługuje prawo do powołania się na brak zgodności, z zastrzeżeniem wymogów zbadania towarów i zawiadomienia o braku zgodności przewidzianych w oddziale 7 niniejszego rozdziału.

Uzasadnienie

Dane osobowe konsumenta mają równowartość ekonomiczną. Udostępnienie tych danych powoduje powstanie konkretnego świadczenia wzajemnego. Konsumentom powinni zatem mieć prawo do korzystania ze środków ochrony prawnej.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Jeśli kupujący jest konsumentem:

a) prawa kupującego obowiązują bez zastrzeżenia możliwości sanacji świadczenia przez sprzedawcę; oraz

b) wymogi zbadania towarów i zawiadomienia o braku zgodności przewidziane w oddziale 7 niniejszego rozdziału, nie ma zastosowania.

3. Dopuszczalne jest łączenie środków ochrony prawnej, które wzajemnie się nie wykluczają.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Jeśli niespełnienie świadczenia przez sprzedawcę jest usprawiedliwione, kupujący może skorzystać z każdego ze środków ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem żądania spełnienia świadczenia i odszkodowania.

4. Prawo do korzystania z tych środków ochrony prawnej przechodzi na kolejnego nabywcę towaru lub treści cyfrowych, w przypadku gdy jest on konsumentem.

Uzasadnienie

Należy jasno stwierdzić, że w przypadku zmiany właściciela w okresie obowiązywania gwarancji prawo do korzystania ze środków ochrony prawnej nie wygasa, lecz przechodzi na kolejnego nabywcę, pod warunkiem że chodzi o konsumenta.

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Kupujący nie może skorzystać z żadnego ze środków ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1 w takim zakresie, w jakim przyczynił się do niespełnienia świadczenia przez sprzedawcę.

skreślony

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 106 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Dopuszczalne jest łączenie środków ochrony prawnej, które wzajemnie się nie wykluczają.

skreślony

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 107

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 107

skreślony

Ograniczenie środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku treści cyfrowych niedostarczonych w zamian za cenę

Jeżeli treści cyfrowych nie dostarczono w zamian za zapłatę ceny, kupujący nie może skorzystać ze środków ochrony prawnej wymienionych w art. 106 ust. 1 lit. a)–d). Kupujący może jedynie żądać odszkodowania, na mocy art. 106 ust. 1 lit. e), za szkodę spowodowaną w majątku kupującego, w tym obejmującą sprzęt, oprogramowanie i dane, w wyniku braku zgodności dostarczonych treści cyfrowych z umową, z wyjątkiem zysku, którego został pozbawiony w wyniku szkody.

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 1 – artykuł 108

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 108

skreślony

Normy bezwzględnie wiążące

W umowie między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego rozdziału ani uchylić lub zmienić jego skutków przed poinformowaniem przedsiębiorcy przez konsumenta o braku zgodności.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Sanacja świadczenia przez **sprzedawcę**

Sanacja świadczenia przez **usługodawcę**

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Sprzedawca**, który spełnił świadczenie odpowiednio wcześniej i otrzymał zawiadomienie o braku zgodności tego świadczenia z umową, może ponownie zaproponować spełnienie świadczenia zgodnie ze zobowiązaniem, jeśli jest to możliwe w terminie spełnienia świadczenia.

1. **Usługodawca**, który spełnił świadczenie odpowiednio wcześniej i otrzymał zawiadomienie o braku zgodności tego świadczenia z umową, może ponownie zaproponować spełnienie świadczenia zgodnie ze zobowiązaniem, jeśli jest to możliwe w terminie spełnienia świadczenia.

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (Środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W przypadkach nieobjętych ust. 1 **sprzedawca**, który spełnił świadczenia niezgodne z umową, może, bez nieuzasadnionej zwłoki od momentu zawiadomienia o braku zgodności, zaoferować sanację świadczenia na swój

2. W przypadkach nieobjętych ust. 1 **usługodawca**, który spełnił świadczenia niezgodne z umową, może, bez nieuzasadnionej zwłoki od momentu zawiadomienia o braku zgodności, zaoferować sanację świadczenia na swój

koszt.

koszt.

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (Środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Zawiadomienie o rozwiązaniu nie wyłącza możliwości zaoferowania sanacji świadczenia.

skreślony

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 4 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. *Kupujący* może odmówić przyjęcia oferty sanacji świadczenia, jeżeli:

4. *Konsument* może odmówić przyjęcia oferty sanacji świadczenia, jeżeli:

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (Środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 4 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) sanacja nie będzie możliwa w rozsądnym terminie oraz bez poważnych niedogodności dla ***kupującego***;

a) sanacja nie będzie możliwa w rozsądnym terminie oraz bez poważnych niedogodności dla ***konsumenta***;

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (Środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 4 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) **kupujący** ma powód, by przypuszczać, że **sprzedawca** nie spełni świadczenia w przyszłości; lub

b) **konsument** ma powód, by przypuszczać, że **usługodawca** nie spełni świadczenia w przyszłości; lub

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 140

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. **Sprzedawcy** przysługuje **rozsądny termin** na sanację świadczenia.

5. **Usługodawcy** przysługuje **30 dni** na sanację świadczenia.

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Podczas terminu przeznaczanego na sanację kupujący może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, ale jego prawa niezgodne z przyznaniem sprzedawcy terminu na doprowadzenie do sanacji ulegają zawieszeniu do momentu wygaśnięcia tego terminu.

skreślony

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 2 – artykuł 109 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. Pomimo sanacji **kupującemu** przysługuje prawo do żądania odszkodowania za opóźnienie oraz każdą szkodę spowodowaną doprowadzaniem do sanacji lub szkodę, której sanacja nie zapobiegła.

7. Pomimo sanacji **konsumentowi** przysługuje prawo do żądania odszkodowania za opóźnienie oraz każdą szkodę spowodowaną doprowadzaniem do sanacji lub szkodę, której sanacja nie zapobiegła.

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 109 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta) i art. 158 (Prawo konsumenta do odmowy przyjęcia świadczenia).

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 3 – artykuł 110 – ustęp 3 a (nowy)

3a. W przypadku gdy przedsiębiorca mimo żądania konsumenta w razie niezgodności świadczenia z umową nie umożliwia skorzystania ze środków ochrony prawnej, a zamiast tego proponuje konsumentowi skorzystanie ze środków ochrony prawnej w ramach gwarancji handlowej, przedsiębiorca musi zaakceptować negatywne dla siebie skutki działań podjętych przez konsumenta i gwaranta w związku z gwarancją handlową i złożonych przez nich oświadczeń.

Uzasadnienie

Dochodzenie swoich praw na mocy gwarancji producenta w przypadku wad przedmiotu sprzedaży, a nie w ramach roszczeń dotyczących sprzedaży zgodnie z art. 106 może być niekorzystne dla konsumenta. Przykładowo w okresie, gdy kupujący będzie bezskutecznie spierał się z producentem o zakres gwarancji, może ona upłynąć. Ponadto odstąpienie od umowy sprzedaży może być utrudnione, jeśli kupujący po nieudanych próbach naprawy przez producenta musi ponownie umożliwić sprzedawcy naprawę, zanim będzie mógł odstąpić od umowy. Korzystanie przez konsumenta ze środków ochrony prawnej w ramach gwarancji na polecenie sprzedawcy, który tym samym unika odpowiedzialności, jest niesprawiedliwe. Dlatego też sprzedawca musi zaakceptować negatywne dla siebie skutki działań i oświadczeń konsumenta i gwaranta.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 3 – artykuł 111 – ustęp 1 – wprowadzenie

1. **Jeśli w umowie sprzedaży przedsiębiorca jest zobowiązany do usunięcia braku zgodności zgodnie z art. 110 ust. 2**, konsument może **wybrać** między naprawą a wymianą, chyba że wybrany wariant byłby bezprawny bądź niemożliwy lub, w porównaniu z wariantem alternatywnym, nakładałby na sprzedawcę nieproporcjonalne koszty, uwzględniając:

1. **W przypadku gdy towar lub treści cyfrowe nie są zgodne z umową**, konsument może **domagać się nieodpłatnego zastosowania środka ochrony, wybierając** między naprawą a wymianą, chyba że wybrany wariant byłby bezprawny bądź niemożliwy lub, w porównaniu z wariantem alternatywnym, nakładałby na sprzedawcę nieproporcjonalne koszty, uwzględniając:

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 3 – artykuł 111 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeśli konsument zażądał usunięcia braku zgodności poprzez naprawę lub wymianę na podstawie ust. 1, może posłużyć się innymi środkami ochrony prawnej jedynie wtedy, gdy **przedsiębiorca nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzydzieści dni. Konsument może jednak powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia przez ten czas.**

Poprawka

2. Jeśli konsument zażądał usunięcia braku zgodności poprzez naprawę lub wymianę na podstawie ust. 1, może posłużyć się innymi środkami ochrony prawnej jedynie wtedy, gdy:

Uzasadnienie

Dopilnowanie, żeby konsument nie utknął w pętli niekończących się napraw oznacza konkretną poprawę zasad ochrony konsumenta. Wydaje się, że orzecznictwo wielu państw członkowskich wychodzi z założenia, iż dopiero po drugiej naprawie konsument może korzystać z innych środków ochrony prawnej. Z uwagi na czasami duże odległości i długie okresy dostaw na europejskim rynku wewnętrznym konsument już po drugim wystąpieniu takiej samej wady powinien mieć prawo do skorzystania z innego środka ochrony prawnej.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 3 – artykuł 111 – ustęp 2 – litery a – c (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) przedsiębiorca nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym terminie, nie dłuższym niż trzydzieści dni;

b) przedsiębiorca w sposób dorozumiany lub wyraźny odmówił usunięcia niezgodności;

c) po dokonaniu naprawy lub wymiany ponownie wystąpiła ta sama wada.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 3 – artykuł 112

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 112

skreślony

Zwrot wymienionego przedmiotu

1. Jeśli sprzedawca usunął brak zgodności poprzez wymianę, jest on uprawniony i obowiązany do odbioru wymienionego przedmiotu na swój koszt.

2. Kupujący nie jest zobowiązany do zapłaty za korzystanie z wymienionego przedmiotu w okresie poprzedzającym wymianę.

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 4 – artykuł 113

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 113

skreślony

Prawo do powstrzymania się ze spełnieniem świadczenia

1. Kupujący, który ma spełnić świadczenie jednocześnie ze świadczeniem sprzedawcy lub po tym świadczeniu, może powstrzymać się z jego spełnieniem, dopóki sprzedawca nie zaoferuje swego świadczenia albo go nie spełni.

2. Kupujący, który ma spełnić świadczenie przed świadczeniem sprzedawcy i który ma rozsądne obawy, że sprzedawca nie spełni swego świadczenia w momencie, gdy stanie się ono wymagalne, może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia tak długo, jak długo będzie

mieć takie rozsądne obawy.

3. Na podstawie niniejszego artykułu sprzedawca może powstrzymać się ze spełnieniem całego świadczenia lub tylko jego części, w zakresie usprawiedliwionym niewykonaniem zobowiązania przez kupującego. Jeżeli zobowiązania sprzedawcy mają być wykonane w oddzielnych częściach lub są podzielne w inny sposób, kupujący może powstrzymać się ze spełnieniem świadczenia jedynie w stosunku do tej części, której dotyczy niewykonanie, chyba że niewykonanie przez sprzedawcę uzasadnia powstrzymanie się przez kupującego ze spełnieniem całego świadczenia.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 114 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Kupujący może rozwiązać umowę w rozumieniu art. 8, jeśli jej niewykonanie przez sprzedawcę jest istotne w rozumieniu art. 87 ust. 2.

1. Jeśli niewykonanie umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych wynika z braku zgodności towarów lub treści cyfrowych z umową, konsument może rozwiązać umowę, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 114 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Jeśli niewykonanie umowy sprzedaży konsumenckiej lub umowy między przedsiębiorcą a konsumentem o dostarczenie treści cyfrowych wynika z braku zgodności towarów z umową,

2. Jeśli konsument rozwiązuje umowę o dostarczenie treści cyfrowych, z tytułu którego nie powstają żadne odpłatne świadczenia wzajemne, z powodu nieprawidłowości, dane osobowe

konsument *może rozwiązać umowę, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.*

konsumenta są automatycznie usuwane, a konsument zostaje o tym poinformowany.

Uzasadnienie

W celu ochrony konsumenta należy jasno stwierdzić, że również w przypadku rozwiązania umowy dotyczącej nieodpłatnego udostępnienia treści cyfrowych konsument ma prawo do usunięcia już przekazanych danych osobowych. Konsument powinien zostać poinformowany o usunięciu jego danych osobowych.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 114 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Jeżeli rozwiązanie umowy ma miejsce w ciągu sześciu miesięcy po przejściu ryzyka na konsumenta, konsument nie ponosi kosztów wykorzystania towarów ani treści cyfrowych.

Poprawka 152

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 115

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 115

skreślony

Rozwiązanie w przypadku opóźnienia w wydaniu po zawiadomieniu o wyznaczeniu dodatkowego terminu na wykonanie

1. Kupujący może rozwiązać umowę w przypadku opóźnienia w wydaniu, które samo w sobie nie stanowi istotnego niewykonania, jeżeli zawiadomi o wyznaczeniu rozsądnie długiego terminu dodatkowego na wykonanie, a sprzedawca nie wykona umowy w tym terminie.

2. Termin dodatkowy, o którym mowa w ust. 1, uważa się za rozsądnie długi, jeśli

*sprzedawca nie sprzeciwi się mu bez
nieuzasadnionej zwłoki.*

*3. Jeżeli w zawiadomieniu zastrzeżono, że
umowa ulega rozwiązaniu automatycznie
w razie niewykonania przez sprzedawcę
przed upływem terminu wyznaczonego w
zawiadomieniu, ulega ona rozwiązaniu z
upływem tego terminu, bez konieczności
dodatkowego zawiadomienia.*

Poprawka 153

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 116**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 116

skreślony

*Rozwiązanie w przypadku
przewidywanego niewykonania*

*Kupujący może rozwiązać umowę przed
terminem wykonania, jeśli sprzedawca
oświadczył lub z innych przyczyn stało się
oczywiste, że dopuści się niewykonania
uzasadniającego rozwiązanie umowy.*

Poprawka 154

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 117**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 117

skreślony

Zakres prawa do rozwiązania

*1. Jeżeli zobowiązania umowne
sprzedawcy mają być wykonane w
oddzielnych częściach lub są podzielne w
inny sposób, a na podstawie niniejszego
oddziału istnieje podstawa do rozwiązania
umowy w części odpowiadającej części
ceny, kupujący może rozwiązać umowę*

jedynie w stosunku do tej części.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli nie można oczekiwać od kupującego, że przyjmie wykonanie pozostałych części lub jeżeli niewykonanie uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.

3. Jeżeli zobowiązania umowne sprzedawcy są niepodzielne lub część tych zobowiązań nie odpowiada części ceny, kupujący może rozwiązać umowę tylko wtedy, gdy niewykonanie uzasadnia rozwiązanie umowy w całości.

Poprawka 155

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 118**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 118

skreślony

Zawiadomienie o rozwiązaniu

Kupujący wykonuje swoje uprawnienie do rozwiązania przysługujące na mocy niniejszego oddziału poprzez zawiadomienie dokonane sprzedawcy.

Poprawka 156

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 5 – artykuł 119**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 119

skreślony

Utrata prawa do rozwiązania

1. Kupujący traci prawo do odstąpienia przysługujące na mocy niniejszego oddziału, jeśli nie dokona stosownego zawiadomienia w rozsądnym terminie od momentu, w którym uzyskał to prawo lub

od momentu, w którym kupujący dowiedział się lub powinien był dowiedzieć się o niewykonaniu zobowiązania, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania:

- a) jeśli kupujący jest konsumentem; lub*
- b) nie zaoferowano spełnienia żadnego świadczenia.*

Poprawka 157

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 6 – artykuł 120**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 120

skreślony

Prawo do obniżenia ceny

- 1. Kupujący, który przyjął świadczenie niezgodne z umową, może obniżyć cenę. Obniżenie to jest proporcjonalne do zmniejszenia wartości świadczenia w momencie jego spełnienia, w porównaniu do wartości, jaką miałyby w tym czasie świadczenie zgodne z umową.*
- 2. Kupujący uprawniony do obniżenia ceny na podstawie ust. 1, który zapłacił już cenę wyższą od ceny obniżonej, może żądać od sprzedawcy zwrotu różnicy.*
- 3. Kupujący, który obniża cenę, nie może również domagać się odszkodowania za szkodę, która została w ten sposób naprawiona, może jednak żądać pokrycia wszelkich innych szkód, które poniósł.*

Poprawka 158

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 7 – artykuł 121**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 121

skreślony

Zbadanie towarów w umowach między przedsiębiorcami

1. W umowie między przedsiębiorcami od kupującego oczekuje się zbadania towarów lub zlecenia ich zbadania w rozsądnym, jak najkrótszym w danych okolicznościach terminie, nie dłuższym niż czternaście dni od daty wydania towarów, dostarczenia treści cyfrowych lub wykonania usług powiązanych.

2. Jeżeli umowa obejmuje przewóz towarów, ich zbadanie może zostać odłożone do momentu dotarcia towarów do miejsca przeznaczenia.

3. Jeśli towary są przekierowane w tranzycie albo rozsyłane dalej przez kupującego, który nie ma rozsądnej możliwości ich zbadania, a w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć o tego rodzaju przekierowaniu czy rozsyłaniu, zbadanie może być odłożone do momentu dotarcia towarów do nowego miejsca przeznaczenia.

Poprawka 159

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 11 – oddział 7 – artykuł 122

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 122

skreślony

Wymóg zawiadomienia o braku zgodności w umowach sprzedaży między przedsiębiorcami

1. W przypadku umowy między przedsiębiorcami kupujący nie może powoływać się na brak zgodności, jeżeli w

rozsądnym terminie nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności, określając jej charakter

Termin zaczyna biec od momentu dostarczenia towarów lub od momentu, w którym kupujący wykryje lub powinien wykryć brak zgodności, w zależności od tego, co nastąpi później.

2. Kupujący traci prawo do powoływania się na brak zgodności, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o braku zgodności w ciągu dwóch lat od momentu faktycznego przekazania towarów kupującemu zgodnie z umową.

3. Jeśli strony uzgodniły, że towary muszą pozostać zdatne do określonego celu czy zwykłego użytku przez określony okres, termin przewidziany na zawiadomienie sprzedawcy zgodnie z ust. 2 nie może upłynąć przed końcem uzgodnionego terminu.

4. Ustęp 2 nie ma zastosowania do roszczeń czy praw osób trzecich, o których mowa w art. 102.

5. Kupujący nie musi zawiadamiać sprzedawcy o tym, że nie wszystkie towary zostały wydane, jeżeli kupujący ma podstawy, by sądzić, że pozostałe towary zostaną wydane.

6. Sprzedawca nie może powoływać się na niniejszy artykuł, jeżeli brak zgodności odnosi się do faktów, o których sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, a których nie ujawnił kupującemu.

Poprawka 160

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 12**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

skreślony

Poprawka 162

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 1 – artykuł 140

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 140

skreślony

Skutek przejścia ryzyka

Utrata czy uszkodzenie towarów lub treści cyfrowych wynikłe po przejściu ryzyka na kupującego nie zwalnia kupującego z obowiązku zapłaty ceny, chyba że utrata czy uszkodzenie stanowią skutek działania bądź zaniechania sprzedawcy.

Poprawka 163

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 1 – artykuł 141

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 141

skreślony

Identyfikacja towarów lub treści cyfrowych stanowiących przedmiot

umowy

Ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary lub treści cyfrowe nie zostaną wyraźnie zidentyfikowane jako towary lub treści cyfrowe, które mają być dostarczone na mocy umowy, niezależnie od tego, czy w porozumieniu wstępnym, zawiadomieniu przesłanym kupującemu lub w inny sposób.

Poprawka 164

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 1 – artykuł 141 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 141a

Terminy

- 1. Na podstawie art. [...] (zgodność z umową) sprzedawca ponosi odpowiedzialność za brak zgodności z umową, który ujawni się w ciągu sześciu lat po dostarczeniu towaru.*
- 2. Jeśli sprzedawca usunie brak poprzez naprawę lub wymianę, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu od momentu zawiadomienia sprzedawcy przez konsumenta o braku zgodności z umową do momentu, w którym konsument ponownie wejdzie w posiadanie wymienionego lub naprawionego towaru lub treści cyfrowych.*
- 3. Jeśli sprzedawca usunie brak poprzez naprawę lub wymianę, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zostaje wznowiony, jak tylko konsument ponownie wejdzie w posiadanie wymienionego lub naprawionego towaru lub treści cyfrowych. W przypadku naprawy bieg terminu rozpoczyna się od początku.*

Uzasadnienie

Obecnie obowiązuje przepis dyrektywy 1999/44/WE przewidujący termin dwóch lat, jednak w wielu państwach członkowskich obowiązują dłuższe terminy. Ponadto w niektórych państwach członkowskich terminy wyznaczane są według dodatkowych kryteriów, takich jak oczekiwany okres użytkowania towaru lub wady ukryte.

Poprawka 165

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 1 – artykuł 141 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 141b

Okres gwarancji prawnej produktów opracowanych na podstawie ekoprojektów

Okres zgodności towarów ujętych w niniejszej dyrektywie i opracowanych na podstawie ekoprojektów zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią stanowi okres trwałości określony w środku wykonawczym do dyrektywy 2009/125/WE, jeżeli jest on dłuższy niż 6 lat.

Uzasadnienie

W celu wspierania zrównoważonej konsumpcji poprzez budowanie zaufania konsumentów do produktów opracowanych zgodnie z normami ustanowionymi w ramach prawodawstwa dotyczącego ekoprojektów konieczne jest zagwarantowanie konsumentowi możliwości opierania się na prawach dotyczących gwarancji w całym cyklu życia produktu. Okres ten należy ustanowić w odniesieniu do wdrożonych środków dyrektywy 2009/158/WE, z której wynika już obowiązek dokonywania oceny przewidywanej długości życia produktu, co oznacza stan osiągnięcia przez dany produkt końca pierwotnego użytkowania aż do jego ostatecznego unieszkodliwienia.

Poprawka 166

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 1 – artykuł 141 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 141c

***Bezpośrednia odpowiedzialność
producenta***

- 1. Producent ponosi odpowiedzialność wobec konsumenta za naprawę lub wymianę towarów ze względu na wszelki brak zgodności, jaki istniał w chwili przejścia na konsumenta ryzyka dotyczącego towaru lub treści cyfrowych w terminie określonym w art. 10. Konsument może wybrać między naprawą a wymianą, zgodnie z warunkami określonymi w art. 7 ust. 1.***
- 2. Producent dokonuje naprawy lub wymiany towarów najpóźniej trzydzieści dni po otrzymaniu powiadomienia o braku zgodności.***
- 3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego, zgodnie z którymi wydłużono okres odpowiedzialności wobec osób trzecich, takich jak importer czy przewoźnik, oraz które dotyczą prawa do odszkodowań lub roszczeń regresowych.***

Uzasadnienie

Bezpośrednia odpowiedzialność producentów może zwiększyć zaufanie konsumentów: konsumenci mogą ostatecznie zwrócić się do producenta, który prowadzi działalność w ich kraju, zamiast odsyłać wadliwy produkt z jednego końca Unii na drugi. Na prawdziwym rynku wewnętrznym konsumenci powinni mieć możliwość wyboru, do kogo się zwrócić w razie problemów.

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Przejście ryzyka w umowie **sprzedaży**

Przejście ryzyka w umowie **o dostarczenie**

konsumenckiej

*treści cyfrowych, które nie zostały
dostarczone na nośniku materialnym*

Uzasadnienie

Przejęcie ryzyka zostało już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE i teraz należy je uzupełnić postanowieniami dotyczącymi treści cyfrowych.

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. W umowie sprzedaży konsumenckiej przejście ryzyka następuje wtedy, gdy konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta, niebędąca przewoźnikiem, wejdą w fizyczne posiadanie towarów lub nośnika materialnego, na którym zostały dostarczone treści cyfrowe.

skreślony

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Z wyłączeniem umowy zawieranej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli konsument nie wywiązał się z obowiązku odbioru towarów lub treści cyfrowych, a niewykonanie zobowiązania nie jest usprawiedliwione zgodnie z art. 88. W takim przypadku przejście ryzyka następuje w momencie, w którym konsument lub osoba trzecia wyznaczona przez konsumenta weszliby w fizyczne posiadanie towarów lub przejęliby kontrolę nad treściami cyfrowymi, gdyby

skreślony

wywiązali się z obowiązku ich odbioru.

Poprawka 170

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Jeśli konsument organizuje przewóz towarów lub treści cyfrowych dostarczonych na nośniku materialnym, a przedsiębiorca nie zaproponował mu takiej możliwości, przejście ryzyka następuje w momencie przekazania przewoźnikowi towarów lub treści cyfrowych dostarczonych na nośniku materialnym, bez uszczerbku dla praw przysługujących konsumentowi wobec przewoźnika. *skreślony*

Poprawka 171

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Strony nie mogą, na niekorzyść konsumenta, wyłączyć stosowania niniejszego artykułu ani uchylić lub zmienić jego skutków. *skreślony*

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 2 – artykuł 142 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 142a

Gwarancje handlowe

1. Gwarancja handlowa wiąże gwaranta na warunkach ustanowionych w oświadczeniu gwarancyjnym. W przypadku braku oświadczenia gwarancyjnego lub gdy jest ono niekorzystne w porównaniu z dotyczącą go reklamą, gwarancja handlowa jest wiążąca na warunkach podanych w reklamie gwarancji handlowej.

2. Oświadczenie gwarancyjne jest sporządzane prostym i zrozumiałym językiem oraz jest czytelne. Powinno zostać sporządzone w języku umowy z konsumentem.

Zawiera następujące części:

a) określenie praw konsumenta na mocy art. [...] (przegląd środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi) oraz wyraźne stwierdzenie, że prawa te są niezależne od gwarancji handlowej,

b) treść gwarancji handlowej oraz warunki reklamacji; w szczególności podaje się czas trwania i zakres obowiązywania gwarancji oraz nazwę i adres gwaranta,

c) zalety wynikające z korzystania przez konsumenta z gwarancji oraz to, czy gwarancja jest bezpłatna, a jeżeli nie – koszty, jakie ponosi konsument,

d) informację, że gwarancja handlowa może być przeniesiona na późniejszego właściciela,

e) informację, że usługi w zakresie utrzymania i części zamienne muszą być dostępne w ciągu sześciu lat po zawarciu umowy.

3. Przedsiębiorca udostępnia konsumentowi oświadczenie gwarancyjne na trwałym nośniku.

4. Niespełnienie wymogów ust. 2 lub 3 nie ma wpływu na ważność gwarancji.

Uzasadnienie

Sformułowanie przepisów dotyczących gwarancji handlowej wzoruje się na wniosku Komisji w sprawie praw konsumenta. Należy wprowadzić zasadę przenoszenia gwarancji w celu uwzględnienia znacznego wzrostu handlu online towarami używanymi między konsumentami. Ponadto należy wprowadzić zobowiązanie producenta do zagwarantowania konsumentom dostępności usług utrzymania i dostawy części zamiennych przez okres co najmniej sześciu lat po dokonaniu zakupu.

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 3 – artykuł 143

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 143

skreślony

Moment przejścia ryzyka

1. W umowie między przedsiębiorcami ryzyko przechodzi na kupującego, gdy ten odbiera towary lub treści cyfrowe bądź dokumenty reprezentujące towary.

2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 144, 145 i 146.

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 3 – artykuł 144

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 144

skreślony

Towary oddane do dyspozycji kupującego

1. Jeżeli towary lub treści cyfrowe zostały oddane do dyspozycji kupującego, a kupujący jest tego świadomy, ryzyko przechodzi na niego w momencie, w którym towary lub treści cyfrowe powinny zostać odebrane, chyba że kupujący miał prawo powstrzymać się od odbioru na mocy art. 113.

2. Jeżeli towary lub treści cyfrowe oddano do dyspozycji kupującego poza miejscem prowadzenia działalności sprzedawcy, ryzyko przechodzi, gdy nadejdzie termin wydania towarów, a kupujący świadomy jest faktu, że towary lub treści cyfrowe zostały oddane do jego dyspozycji właśnie w tym miejscu.

Poprawka 175

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 3 – artykuł 145**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 145

skreślony

Przewóz towarów

- 1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, które obejmują przewóz sprzedanych towarów.*
- 2. Jeśli sprzedawca nie ma obowiązku przekazania towarów w konkretnym miejscu, ryzyko przechodzi na kupującego, gdy towary zostają przekazane pierwszemu z przewoźników w celu dostarczenia towarów kupującemu zgodnie z umową.*
- 3. Jeśli sprzedawca ma obowiązek przekazania towarów przewoźnikowi w określonym miejscu, ryzyko nie przechodzi na kupującego, dopóki towary nie zostaną przekazane przewoźnikowi w umówionym miejscu.*
- 4. Okoliczność, że sprzedawca jest upoważniony do zachowania dokumentów pozwalających na rozporządzenie towarami, nie wpływa na przejście ryzyka.*

Poprawka 176

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część IV – rozdział 14 – oddział 3 – artykuł 146

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 146

skreślony

Towary sprzedane w tranzycie

- 1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszelkich umów sprzedaży, których przedmiotem są towary sprzedawane w tranzycie.***
- 2. Ryzyko przechodzi na kupującego w momencie przekazania towarów pierwszemu przewoźnikowi. Jednakże, jeżeli wynika to z okoliczności, ryzyko przechodzi na kupującego już w momencie zawarcia umowy.***
- 3. Jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, że towary zostały utracone bądź uszkodzone, a nie poinformował o tym kupującego, ryzyko utraty lub uszkodzenia ponosi sprzedawca.***

Poprawka 177

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 1 – artykuł 147

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 147

skreślony

Zastosowanie niektórych ogólnych norm dotyczących umów sprzedaży

- 1. Przepisy zawarte w rozdziale 9 stosuje się do celów niniejszej części.***
- 2. Rozwiązanie umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych powoduje również rozwiązanie wszelkich umów o świadczenie usług powiązanych.***

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 148 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Jeżeli w umowie ***zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem*** usługi powiązane obejmują instalację towarów, musi ona zostać wykonana w taki sposób, by zainstalowane towary były zgodne z umową, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 101.

4. Jeżeli w umowie usługi powiązane obejmują instalację towarów, musi ona zostać wykonana w taki sposób, by zainstalowane towary były zgodne z umową, zgodnie z wymogiem zawartym w art. [...] ***(wadliwa instalacja w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej)***.

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 148 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. ***W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na szkodę konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.***

skreślony

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 149 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Niniejszy artykuł nie narusza ogólnych lub szczególnych zobowiązań do zapobieżenia szkodzie przewidzianych w obowiązującym prawie krajowym.

Poprawka 181

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 150 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Usługodawca może powierzyć wykonanie usługi innej osobie, chyba że wymagane jest osobiste świadczenie przez usługodawcę.

(Nie dotyczy wersji polskiej).

Poprawka 182

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 150 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Usługodawca musi uzyskać wyraźną zgodę konsumenta, zanim powierzy innej osobie świadczenie usługi zgodnie z ust. 1.

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 150 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 152 (zobowiązanie do ostrzeżenia o nieoczekiwanych lub nieuzasadnionych ekonomicznie kosztach) i art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta).

Poprawka 183

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 150 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem strony nie mogą, na szkodę konsumenta, wyłączyć stosowania ust. 2 ani uchylić lub zmienić jego skutków.

skreślony

Uzasadnienie

W celu poprawy jasności dostosowany do niniejszej dyrektywy art. 150 powinien zostać umieszczony bezpośrednio między art. 152 (zobowiązanie do ostrzeżenia o nieoczekiwanych lub nieuzasadnionych ekonomicznie kosztach) i art. 155 (środki ochrony prawnej konsumenta).

Poprawka 184

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 151

Tekst proponowany przez Komisję

Jeżeli za usługę powiązaną płatna jest osobna cena i nie jest to cena ryczałtowa uzgodniona w momencie zawierania umowy, usługodawca musi wydać **klientowi** fakturę wyjaśniającą, jasno i czytelnie, sposób obliczenia ceny.

Poprawka

Jeżeli za usługę powiązaną płatna jest osobna cena i nie jest to cena ryczałtowa uzgodniona w momencie zawierania umowy, usługodawca musi wydać **konsumentowi** fakturę wyjaśniającą, jasno i czytelnie, sposób obliczenia ceny.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 152 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Usługodawca musi ostrzec **klienta** i uzyskać jego zgodę na świadczenie usługi, jeżeli:

Poprawka

1. Usługodawca musi ostrzec **konsumenta** i uzyskać jego zgodę na świadczenie usługi, **w przypadku gdy nie korzysta on ze swojego prawa do rozwiązania umowy na podstawie art. [...] (Przegląd środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi)**, jeżeli:

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 152 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) koszty usługi powiązanej znacznie przekroczyłyby te wcześniej podane **klientowi** przez usługodawcę; lub

a) koszty usługi powiązanej znacznie przekroczyłyby te wcześniej podane **konsumentowi** przez usługodawcę; lub

Poprawka 187

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 152 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Usługodawca, który nie uzyska zgody **klienta** zgodnie z ust. 1, nie może żądać ceny wyższej od kosztów podanych poprzednio lub, w zależności od przypadku, od wartości towarów lub treści cyfrowych po wykonaniu usługi powiązanej.

2. Usługodawca, który nie uzyska zgody **konsumenta** zgodnie z ust. 1, nie może żądać ceny wyższej od kosztów podanych poprzednio lub, w zależności od przypadku, od wartości towarów lub treści cyfrowych po wykonaniu usługi powiązanej.

Poprawka 188

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 2 – artykuł 152 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Wskazana wysokość kosztów usługi powiązanej ma charakter wiążący, o ile nie zaznaczono inaczej. Przekroczenie wiążących kosztów nie jest dopuszczalne.

Uzasadnienie

Należy zapewnić szczególną ochronę konsumentów na etapie tworzenia kosztorysów. Poza niewiązącymi kosztorysami, w ramach których można przekraczać uzgodnione koszty zgodnie z art. 152 ust. 1 i 2, należy wprowadzić przepisy dotyczące wiążącego kosztorysu. Przedsiębiorca powinien wyraźnie zaznaczyć, jeżeli chodzi jedynie o niewiążący kosztorys.

Poprawka 189

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 3 – artykuł 153

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 153

skreślony

Zapłata ceny

- 1. Klient musi zapłacić cenę za usługę powiązaną wynikającą z umowy.**
- 2. Cena jest płatna po wykonaniu usługi powiązanej oraz udostępnieniu klientowi przedmiotu usługi powiązanej.**

Poprawka 190

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 3 – artykuł 154

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 154

skreślony

Zapewnienie dostępu

Jeżeli usługodawca musi uzyskać dostęp do pomieszczeń klienta w celu wykonania usługi powiązanej, klient musi zapewnić taki dostęp w rozsądnych godzinach.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Środki ochrony prawnej przysługujące klientowi

Środki ochrony prawnej przysługujące konsumentowi

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku niewykonania zobowiązania przez usługodawcę, **klintowi** przysługują, **uwzględniając zmiany określone w niniejszym artykule, te same** środki ochrony prawnej, **które przewidziano w rozdziale 11 dla kupującego, a mianowicie:**

Poprawka

1. W przypadku niewykonania zobowiązania przez usługodawcę **zgodnie z umową, konsumentowi** przysługują **następujące** środki ochrony prawnej:

Poprawka 193

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, **klint** może korzystać z przysługujących mu środków prawnych z zastrzeżeniem prawa usługodawcy do sanacji świadczenia **niezależnie od tego, czy klient jest konsumentem.**

Poprawka

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, **konsument** może korzystać z przysługujących mu środków prawnych z zastrzeżeniem prawa usługodawcy do sanacji świadczenia **zgodnie z art. [...] (sanacja świadczenia przez sprzedawcę).**

Poprawka 194

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku nieprawidłowej instalacji **na podstawie umowy o sprzedaży konsumenckiej**, o której mowa w art. 101, konsumentowi przysługują środki ochrony prawnej bez zastrzeżenia prawa usługodawcy do sanacji świadczenia.

Poprawka

3. W przypadku nieprawidłowej instalacji, o której mowa w art. [...] **(wadliwa instalacja w przypadku umowy sprzedaży konsumenckiej)**, konsumentowi przysługują środki ochrony prawnej bez zastrzeżenia prawa usługodawcy do sanacji świadczenia.

Poprawka 195

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Klient, jeżeli jest konsumentem**, ma prawo rozwiązać umowę ze względu na brak zgodności w wykonaniu usługi powiązanej, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.

Poprawka

4. **Konsument** ma prawo rozwiązać umowę ze względu na brak zgodności w wykonaniu usługi powiązanej, chyba że brak zgodności jest nieznaczny.

Poprawka 196

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. **Przepisy rozdziału 11 stosuje się z niezbędnymi zmianami, w szczególności:**

a) **w stosunku do prawa usługodawcy do sanacji świadczenia, w umowach między przedsiębiorcą a konsumentem, rozsądny termin, wynikający z art. 109 ust. 5, nie może przekraczać trzydziestu dni;**

b) **w odniesieniu do środków ochrony prawnej przysługujących z tytułu braku zgodności świadczenia z umową nie stosuje się art. 111 i 112; oraz**

c) **zamiast art. 122 stosuje się art. 156.**

Poprawka

skreślony

Poprawka 197

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 155 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Rozwiązanie umowy sprzedaży lub umowy o dostarczenie treści cyfrowych powoduje również rozwiązanie wszelkich umów o świadczenie usług powiązanych.

Poprawka 198

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 156

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 156

skreślony

Wymóg zawiadomienia o niezgodności świadczenia w umowach o świadczenie usług powiązanych między przedsiębiorcami

1. W umowach o świadczenie usług powiązanych między przedsiębiorcami klient może powołać się na brak zgodności świadczenia wyłącznie wtedy, gdy zawiadomi o nim usługodawcę w rozsądnym terminie, określając szczegółowo charakter braku zgodności.

Bieg tego terminu rozpoczyna się w momencie zakończenia wykonania usługi powiązanej lub w momencie, w którym klient stwierdzi brak zgodności lub powinien był ją stwierdzić, zależnie od tego, co nastąpi później.

2. Usługodawca nie może powoływać się na niniejszy artykuł, jeżeli brak zgodności dotyczy faktów, o których usługodawca wiedział lub powinien był wiedzieć, i których nie ujawnił klientowi.

Poprawka 199

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 157

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 157

skreślony

**Środki ochrony prawnej przysługujące
usługodawcy**

**1. W przypadku niewykonania
zobowiązania przez klienta, usługodawcy
przysługują, uwzględniając zmiany
określone w ust. 2, te same środki ochrony
prawnej, które przewidziano w rozdziale
13 dla sprzedawcy, mianowicie może:**

- a) żądanie wykonania zobowiązania;**
- b) powstrzymanie się ze spełnieniem
swojego świadczenia;**
- c) rozwiązanie umowy; oraz**
- d) żądanie odsetek od ceny lub
odszkodowania.**

**2. Przepisy rozdziału 13 stosuje się z
niezbędnymi zmianami. W szczególności
zamiast art. 132 ust. 2 stosuje się art. 158.**

Poprawka 200

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Prawo **klienta** do odmowy przyjęcia
świadczenia

Prawo **konsumenta** do odmowy przyjęcia
świadczenia

Poprawka 201

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Klient** może w każdym czasie

1. **Konsument** może w każdym czasie

zawiadomić usługodawcę, że wykonanie usługi powiązanej lub dalsze jej wykonywanie nie jest już potrzebne.

zawiadomić usługodawcę, że wykonanie usługi powiązanej lub dalsze jej wykonywanie nie jest już potrzebne.

Poprawka 202

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Jeżeli dokonano zawiadomienia zgodnie z ust. 1:

skreślone

Poprawka 203

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) ***klient***, jeżeli nie ma podstaw do rozwiązania umowy zgodnie z innymi przepisami, pozostaje zobowiązany do zapłaty ceny, pomniejszonej o wydatki, które usługodawca zaoszczędził lub powinien był zaoszczędzić dzięki niepełnemu świadczeniu.

b) ***konsument***, jeżeli nie ma podstaw do rozwiązania umowy zgodnie z innymi przepisami, pozostaje zobowiązany do zapłaty ceny, pomniejszonej o wydatki, które usługodawca zaoszczędził lub powinien był zaoszczędzić dzięki niepełnemu świadczeniu.

Poprawka 204

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158a

Bezwzględnie wiążący charakter dyrektywy

Jeżeli prawem właściwym dla umowy jest prawo państwa członkowskiego,

konsumenci nie mogą zrzec się praw przyznanych na mocy krajowych środków transponujących niniejszą dyrektywę.

Wszelkie postanowienia umowne pośrednio lub bezpośrednio znoszące lub ograniczające prawa wynikające z niniejszej dyrektywy nie są wiążące dla konsumenta.

Uzasadnienie

Z uwagi na zachowanie spójności z dyrektywą 2011/83/UE w niniejszej dyrektywie należy przejść z dyrektywy 2011/83/UE odpowiednie postanowienia końcowe w dostosowanej formie. Zob. art. 25 dyrektywy 2011/83/UE.

Poprawka 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158b

Wzory umów

W ciągu [jednego roku] od transpozycji niniejszej dyrektywy Komisja przedstawia standardowe warunki.

Poprawka 206

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158c

Kampania informacyjna

Komisja przeprowadza kampanię informacyjną w celu poinformowania przedsiębiorstw na szczeblu krajowym o powyższych standardowych warunkach transakcji konsumenckich zawieranych

Poprawka 207

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158d

Sprawozdawczość Komisji dotycząca planowanego okresu trwałości

Do [...] Komisja:

a) przeprowadza badania w celu określenia, przeanalizowania i oceny wpływu planowanego okresu trwałości na cykl życia produktów oraz

b) przedkłada Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące transpozycji niniejszej dyrektywy wraz z odpowiednimi środkami służącymi rozwiązaniu problemów związanych z planowanym okresem trwałości produktów.

Uzasadnienie

Ustalanie planowanego okresu trwałości stanowi stosowaną obecnie praktykę, której celem jest skrócenie cyklu życia produktu. Problem ten nie został ujęty w ramach obecnego dorobku prawnego. W związku z tym należy dokonać oceny wpływu tej praktyki na cykl życia produktu w odniesieniu do istniejących praw gwarancyjnych (np. produkty zaprojektowane tak, aby przestały działać po upływie dwuletniej gwarancji prawnej w tych państwach członkowskich, w których dokonano transpozycji okresu minimalnego, o którym mowa w dyrektywie w sprawie sprzedaży towarów konsumpcyjnych z 1999 r.) oraz określić konieczne środki zniechęcające do stosowania planowanego okresu trwałości lub umożliwiające nałożenie z tego tytułu kary.

Poprawka 208

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158e

Prawo do dochodzenia roszczeń

- 1. W przypadku gdy sprzedawca końcowy odpowiada przed konsumentem za brak zgodności wynikający z działania bądź zaniechania producenta, poprzedniego sprzedawcy lub każdego innego pośrednika, sprzedawca końcowy ma prawo skorzystać ze środków ochrony prawnej przysługujących mu przeciwko osobie odpowiedzialnej lub osobom odpowiedzialnym w łańcuchu umownym.***
- 2. Państwa członkowskie ustanawiają środki ochrony prawnej, o których mowa w ust. 1, oraz warunki korzystania z tych środków.***

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka uwzględnia art. 4 dyrektywy w sprawie sprzedaży towarów konsumpcyjnych z 1999 r.

Poprawka 209

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158f

Egzekwowanie

- 1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednie i skuteczne środki zapewniające przestrzeganie niniejszej dyrektywy.***
- 2. Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują przepisy, na mocy których jeden lub większa liczba wymienionych poniżej podmiotów może, zgodnie z prawem krajowym, wszcząć postępowanie na mocy prawa krajowego przed sądami lub***

*właściwymi organami administracyjnymi,
aby zapewnić stosowanie przepisów
krajowych transponujących niniejszą
dyrektywę:*

*a) organy publiczne lub ich
przedstawiciele,*

*b) organizacje konsumenckie mające
uzasadniony interes w ochronie
konsumentów,*

*c) organizacje zawodowe mające
uzasadniony interes w podejmowaniu
działań.*

Uzasadnienie

Zob. art. 23 dyrektywy 2011/83/UE.

Poprawka 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 g (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158g

Sankcje

*1. Państwa członkowskie ustanawiają
przepisy dotyczące sankcji mających
zastosowanie w przypadku naruszenia
przepisów krajowych przyjętych zgodnie z
niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie
niezbędne działania w celu zapewnienia
stosowania tych sankcji. Sankcje takie
muszą być skuteczne, proporcjonalne i
odstraszające.*

*2. Do dnia ... państwa członkowskie
przekazują Komisji ustanowione przepisy
oraz niezwłocznie przekazują jej wszelkie
późniejsze zmiany, które mają na nie
wpływ.*

Uzasadnienie

Zob. art. 24 dyrektywy 2011/83/UE.

Poprawka 211

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 h (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158h

***Sprawozdawczość oraz przegląd
prawodawstwa dotyczącego nieuczciwych
warunków umów***

Do [...] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące stosowania dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w różnych sektorach, które zostały objęte tą dyrektywą, oraz w odpowiednich przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski zmieniające tę dyrektywę.

Uzasadnienie

Dyrektywa w sprawie nieuczciwych warunków umów stanowi unijne prawodawstwo horyzontalne regulujące warunki umów konsumenckich w różnych sektorach. W ramach przeglądu dorobku prawnego w zakresie ochrony konsumentów Komisja Europejska powinna dokonać oceny stosowania tych przepisów w celu wskazania problemów związanych z umowami konsumenckimi na różnych rynkach (np. dostarczanie treści cyfrowych, usług telekomunikacyjnych, energii itp.), które należy rozwiązać w drodze ewentualnego przeglądu dyrektywy 93/13/EWG.

Poprawka 212

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 i (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158i

Sprawozdanie Komisji i przegląd

Do dnia [...] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą wnioski ustawodawcze w sprawie dostosowania niniejszej dyrektywy do zmian zachodzących w dziedzinie praw konsumenta.

Uzasadnienie

Należy ustanowić konkretne zobowiązanie Komisji do odpowiedniego poinformowania organów ustawodawczych UE – Rady i Parlamentu Europejskiego o transpozycji i zmianach sytuacji związanych z niniejszą dyrektywą oraz ewentualnie do przedstawienia dodatkowych wniosków w celu jej dostosowania.

Poprawka 213

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – część V – rozdział 15 – oddział 4 – artykuł 158 j (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 158j

Transpozycja

(1) Państwa członkowskie przyjmują i publikują nie później niż do dnia [...] przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków w formie dokumentów. Komisja korzysta z tych dokumentów w celu sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. [...] (Sprawozdanie Komisji i przegląd).

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia [...].

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do

niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

(2) Przepisy niniejszej dyrektywy mają zastosowanie do umów sprzedaży konsumenckiej zawartych po dniu [...].

Uzasadnienie

Zob. art. 28 dyrektywy 2011/83/UE.

Poprawka 214

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część VI – rozdział 16 – oddział 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 215

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część VI – rozdział 16 – oddział 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 216

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I – część VI – rozdział 16 – oddział 3**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 217

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część VII – rozdział 17

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 218

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – część VIII – rozdział 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Poprawka 219

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – dodatek 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

Uzasadnienie

Prawo odstąpienia od umowy jest już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE. Wzór formularza odstąpienia od umowy

Poprawka 220

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – dodatek 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wzór formularza odstąpienia

skreślony

(Proszę wypełnić ten formularz i odesłać go, tylko jeżeli chcecie Państwo odstąpić

od umowy)

– Do [imię i nazwisko/nazwa przedsiębiorcy, adres geograficzny oraz, w miarę dostępności, jego numer faksu i adres poczty elektronicznej, które mają być wprowadzone przez przedsiębiorcę]:

– Ja/My niniejszym informuję/informujemy* o moim/naszym* odstąpieniu od umowy sprzedaży następujących towarów*/umowy o dostarczenie następujących treści cyfrowych*/umowy o świadczenie następującej usługi powiązanej**

– Data zamówienia/odbioru**

– Imię i nazwisko konsumenta(-ów)

– Adres konsumenta(-ów)

– Podpis konsumenta(-ów) (wyłącznie gdy formularz jest przesyłany na piśmie)

– Data

** Niepotrzebne skreślić.*

Uzasadnienie

Prawo odstąpienia od umowy jest już uregulowane w dyrektywie 2011/83/UE. Wzór formularza odstąpienia od umowy

Poprawka 221

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

[...]

skreślony

PROCEDURA

Tytuł	Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży			
Odsyłacze	COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD)			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 25.10.2011			
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 25.10.2011			
Procedura obejmująca zaangażowane komisje - data ogłoszenia na posiedzeniu	24.5.2012			
Rozpatrzenie w komisji	31.5.2012	24.9.2012	21.2.2013	21.3.2013
	30.5.2013	18.6.2013		
Data przyjęcia	9.7.2013			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	22 17 1		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Claudette Abela Baldacchino, Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Preslav Borissov, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Roberta Metsola, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Marc Tarabella, Sabine Verheyen			
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Diane Dodds, Francesco Enrico Speroni, Cornelis de Jong			

11.10.2012

OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ

dla Komisji Prawnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Marianne Thyssen

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

A. Treść wniosku

Za pomocą niniejszego wniosku w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży Komisja Europejska pragnie usunąć z rynku wewnętrznego przeszkody wynikające z różnic w prawie umów, jakie obowiązuje w poszczególnych państwach członkowskich. Instrument ten wprowadza do prawa krajowego szereg przepisów dotyczących prawa umów, które stanowią alternatywę i z których dany przedsiębiorca może skorzystać (opt-in), jeżeli konsument wyraźnie się na to zgodzi. Z tego dobrowolnego instrumentu można skorzystać wyłącznie w przypadku transgranicznych umów sprzedaży mienia ruchomego, treści cyfrowych i związanych z tym umów o świadczenie usług, które wiążą przedsiębiorcę i konsumentów (B2C) lub dwóch przedsiębiorców, jeżeli co najmniej jeden z nich jest MŚP (B2B). Państwa członkowskie mogą również rozszerzyć zakres stosowania na umowy wewnętrzne oraz umowy typu B2B, które nie obejmują MŚP.

Komisja uważa, że jednolite prawo umów może doprowadzić do zmniejszenia kosztów transakcji ponoszonych przez przedsiębiorstwa, a w szczególności MŚP. Proponowany system zapewniłby konsumentom szerszą i bardziej konkurencyjną ofertę produktów, a także zwiększyłby ochronę konsumentów oraz pewność prawa.

B. Uwagi sprawozdawczyni

Różnice w prawie umów są przeszkodą, chociaż nie najważniejszą. Należy ją jednak w miarę możliwości również usunąć. Jako sprawozdawczyni z ramienia komisji ECON uważam, że należy zwrócić uwagę na konkretne skutki gospodarcze, jakie może przynieść niniejszy

wniosek, oraz na osiągnięcie za pomocą wniosku jak najwyższej wartości dodanej, zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla konsumentów.

Główna kwestia polega na zbadaniu, czy koszty wynikające z obecnej różnorodności przewyższają koszty wprowadzenia nowego systemu. Należy również wziąć pod uwagę trwającą właśnie reorganizację prawnych ram dotyczących transgranicznych umów sprzedaży, związaną z przyjętą niedawno dyrektywą dotyczącą praw konsumentów, wnioskami w zakresie pozasądowego rozwiązywania sporów i rozstrzygania sporów internetowych, a także planowaną na 2013 r. oceną rozporządzenia Rzym I. Mimo analizy wpływu, której wyniki nie są całkowicie jednoznaczne, rozsądek nakazuje myśleć, że zharmonizowany dobrowolny system przyniesie jednolitemu rynkowi jakąś wartość dodaną. Reakcje grup interesu na ten wniosek pokazują jednak, że ich zdaniem korzyści będą raczej niewielkie. Jeżeli przedsiębiorcy mają rzeczywiście korzystać z tego instrumentu, powinien on oferować wyraźnie dostrzegalną wartość dodaną. W związku z tym konkretne opracowanie rzeczonoego jednolitego systemu powinno być jasne, powinno oferować maksymalną pewność prawa i nie pociągać za sobą dodatkowych kosztów o odstrasającym skutku. Należy przy tym zapewnić konsumentom wysoki poziom ochrony.

Ponieważ trudne negocjacje nad dyrektywą w sprawie praw konsumentów pokazały granice maksymalnej harmonizacji przepisów (jako najlepszej opcji), sprawozdawczyni jest przychylna dobrowolnemu korzystaniu z instrumentu.

Sprawozdawczynię cieszy również fakt, że wniosek objął stosunki umowne typu B2B. MŚP rzeczywiście czerpią korzyści ze zmniejszenia kosztów prawnych w ramach stosunków zawodowych. Ponadto analiza wpływu pokazuje, że to właśnie uproszczenie negocjacji między MŚP przyniosłoby duże potencjalne korzyści gospodarcze. Oprócz tego w ten sposób uznaje się często słabszą pozycję MŚP w negocjacjach nad umowami typu B2B. Sprawozdawczyni wyraża więc zadowolenie z wiążącego charakteru przepisów dotyczących opóźnień przedsiębiorstw w płatnościach. Ten europejski instrument w sprawie przepisów dotyczących sprzedaży powinien być mimo wszystko lepiej dostosowany do potrzeb MŚP.

Wniosek ten zawiera wiele nieuregulowanych ważnych elementów stosunku umownego, w związku z czym przedsiębiorstwa będą prawdopodobnie musiały korzystać z porad w zakresie prawa obcego, a spodziewana pewność prawa nie będzie zagwarantowana. Problematyczny okazuje się zwłaszcza brak przepisów dotyczących przenoszenia własności. Najpóźniej w trakcie pierwszej oceny należy więc zbadać, czy w ramach niniejszego rozporządzenia trzeba uregulować kwestie, o których mowa w punkcie preambuły 27, a w szczególności dotyczące przenoszenia własności.

Chociaż usługi finansowe w zasadzie pozostają poza zakresem stosowania rozporządzenia – zgodnie z wnioskiem Parlamentu zawartym w poprzednim sprawozdaniu komisji opiniodawczej – niektóre punkty dotyczące tych kwestii zasługują na bardziej szczegółowe rozpatrzenie.

Ponieważ instrument ma na celu w szczególności zmniejszenie kosztów handlu transgranicznego, jakie ponoszą MŚP, Komisja, w porozumieniu z reprezentatywnymi organizacjami, powinna nadać europejskim przepisom prawa sprzedaży bardziej konkretną postać za pomocą wzorów umów, co zwiększy pewność prawa i ułatwi procedury odwoławcze.

Na zakończenie sprawozdawczynie wyraża nadzieję, że ze względu na zaniepokojenie organizacji interesu komisja JURI, przedmiotowo właściwa, oraz komisja IMCO, komisja zaangażowana, zajmą się niejednoznacznymi terminami, których jest wiele, koniecznością dowiedzenia, że stosowanie art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rzym I nie doprowadzi do sytuacji, w której prawa konsumentów określone w instrumencie w sprawie przepisów prawa dotyczących sprzedaży zostaną zastąpione bardziej surowymi przepisami prawa krajowego, niejednoznacznością art. 8 i 9 rozporządzenia oraz lepszą równowagą między prawami a obowiązkami przedsiębiorstw i konsumentów, tak aby system ten był wystarczająco atrakcyjny.

POPRAWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 19 a preambuły (nowy)

Projekt rezolucji legislacyjnej

Poprawka

(19a) Usługi finansowe, z uwagi na ich szczególny charakter, należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia przez usługi finansowe rozumie się w szczególności, ale nie wyłącznie: usługi i działalność instytucji kredytowej, instytucji finansowej lub przedsiębiorstwa usług pomocniczych w rozumieniu art. 4 pkt 1, 5 i 21 dyrektywy 2006/48/WE; zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub ubezpieczeniowej spółki holdingowej w rozumieniu art. 13 pkt 1 i 2, art. 13 pkt 4 i 5 oraz art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE; firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/49/WE; instytucji płatniczej w rozumieniu art. 4 pkt 9 dyrektywy 2007/64/WE; emitenta pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy 2009/110/WE; pośrednika kredytowego lub kredytodawcy innego niż instytucja kredytowa w rozumieniu art. 3

lit. e) lub i) dyrektywy .../.../WE [wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi]; kredytodawcy lub pośrednika kredytowego w rozumieniu art. 3 lit. b) lub f) dyrektywy 2008/48/WE. Za usługę finansową należy także uważać świadczenie usług wymiany walut.

Uzasadnienie

Sprawozdawczyni uważa, że wskazane jest wyraźne zaznaczenie w preambule, iż usługi finansowe są wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia, a także dodanie niewyczerpującego opisu tej kategorii.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 30 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(30) Zasadą przewodnią, na której powinny się opierać wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, jest swoboda umów. Autonomia stron powinna być ograniczona wyłącznie w koniecznych przypadkach i tylko w niezbędnym zakresie, w szczególności w celu ochrony konsumenta. Jeżeli zachodzi potrzeba, należy wyraźnie zaznaczyć, że dane przepisy mają charakter bezwzględnie wiążący.

Poprawka

(30) Zasadą przewodnią, na której powinny się opierać wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży, jest swoboda umów. Autonomia stron powinna być ograniczona wyłącznie w koniecznych przypadkach i tylko w niezbędnym zakresie, w szczególności w celu ochrony konsumenta **oraz MŚP**. Jeżeli zachodzi potrzeba, należy wyraźnie zaznaczyć, że dane przepisy mają charakter bezwzględnie wiążący.

Uzasadnienie

Chociaż swoboda umów ma istotnie pierwszorzędne znaczenie, należy też jasno uznać słabszą pozycję negocjacyjną MŚP w przypadkach niektórych stosunków typu B2B oraz w razie konieczności zaradzić tej sytuacji.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 34 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34a) Aby jak najbardziej ułatwić odwoływanie się przez przedsiębiorców – zwłaszcza MŚP – do wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży oraz zgodnie z zaleceniami Parlamentu Europejskiego, Komisja opracowuje, w porozumieniu z organizacjami reprezentującymi konsumentów i przedsiębiorców, wzory umów we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Zarówno niefortunna złożoność aktualnego wniosku, jak i brak fachowej wiedzy prawniczej wśród MŚP sprawia, że pożądane jest opracowanie europejskich wzorów umów.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 34 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34b) Ponadto Komisja organizuje szkolenia skierowane zarówno do prawników, jak i reprezentatywnych organizacji zawodowych i międzybranżowych. Powinna również dostarczyć informacji o tym, w jaki sposób niniejsze rozporządzenie oddziałuje na dyrektywę .../.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie alternatywnych metod rozwiązywania sporów konsumenckich¹ i rozporządzenie (UE) nr xxxx/xxxx Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia... w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich².

¹ Dz.U. L ...

² Dz.U. L ...

Uzasadnienie

Organizacje zawodowe i międzybranżowe odgrywają często ważną rolę w zapoznawaniu swoich członków z istniejącymi i nowymi przepisami i w związku z tym także i one muszą korzystać ze szkoleń na temat nowego systemu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 35 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(35) Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania w odniesieniu do umów między przedsiębiorcami **lub ze względu na** zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

Poprawka

(35) Należy również dokonać przeglądu funkcjonowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży lub innych przepisów niniejszego rozporządzenia po pięciu latach od rozpoczęcia ich stosowania. Przegląd powinien uwzględniać między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania w odniesieniu do umów między przedsiębiorcami, **potrzebę wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, zwłaszcza przeniesienia własności, przepisy dotyczące roszczeń związanych z czynem niedozwolonym,** zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego. ***W celu opracowania równoważnych instrumentów stosowanych w bardziej skomplikowanych umowach, takich jak umowy związane z ubezpieczeniem lub usługami finansowymi, przegląd powinien również uwzględniać możliwość opracowania takich instrumentów w ramach kompleksowego wspólnego europejskiego prawa umów, obejmującego przepisy dotyczące ubezpieczeń i transportu. Analogicznie należy rozważyć możliwość opracowania wspólnego europejskiego prawa upadłościowego, w tym przepisów***

dotyczących egzekucji z nieruchomości.

Uzasadnienie

Mimo celu dostarczenia kompleksowego zbioru przepisów dotyczących prawa umów, wniosek nie reguluje szeregu zasadniczych aspektów stosunku umownego, stwarzając realne ryzyko, że przedsiębiorstwa nadal będą musiały ponosić koszt porad prawnych na temat zagranicznych systemów. Szczególnie problematyczny okazuje się brak przepisów dotyczących przenoszenia własności. Najpóźniej w trakcie pierwszego przeglądu Komisja powinna więc zbadać, czy w ramach niniejszego rozporządzenia trzeba uregulować kwestie, o których mowa w punkcie preambuły 27, a w szczególności dotyczące przenoszenia własności.

Poprawka 6

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera h) – podpunkt (ii a) (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii a) zakupu dewiz;

Uzasadnienie

Chociaż usługi finansowe zasadniczo pozostają poza zakresem stosowania rozporządzenia, wskazane jest dodatkowe doprecyzowanie, aby uniknąć ich przypadkowego włączenia do tego zakresu.

Poprawka 7

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – litera j) – podpunkt (i)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) usług finansowych, w tym usług bankowości internetowej;

(i) usług finansowych, w tym usług bankowości internetowej, **usług płatności i emisji pieniądza elektronicznego;**

Uzasadnienie

Chociaż usługi finansowe zasadniczo pozostają poza zakresem stosowania rozporządzenia, wskazane jest dodatkowe doprecyzowanie, aby uniknąć ich przypadkowego włączenia do tego zakresu.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera m) – punkt (iv)

Tekst proponowany przez Komisję

(iv) usługi finansowych;

Poprawka

(iv) usług finansowych, **w tym usług płatności i emisji pieniądza elektronicznego, oraz wszelkiego rodzaju ubezpieczeń – zarówno towarów i treści cyfrowych, jak i innych;**

Uzasadnienie

Chociaż usługi finansowe zasadniczo pozostają poza zakresem stosowania rozporządzenia, wskazane jest dodatkowe doprecyzowanie, aby uniknąć ich przypadkowego włączenia do tego zakresu.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą. ***W przypadkach, w których wszystkie strony umowy są przedsiębiorcami, wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane, jeżeli co najmniej jedna z tych stron jest małym lub średnim przedsiębiorstwem („MŚP”).***

Poprawka

1. Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy sprzedawca towarów lub dostawca treści cyfrowych jest przedsiębiorcą.

Uzasadnienie

Zakaz wykorzystywania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży w umowach między przedsiębiorcami niebędącymi MŚP wydaje się arbitralny. Biorąc pod uwagę fakt, że jest to system oparty na zasadzie dobrowolności (opt-in), proponuje się skreślenie tego przepisu, ponieważ również transgraniczny handel między większymi przedsiębiorstwami mógłby czerpać korzyści ze wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14a

Zestaw narzędzi

Do ... [jeden rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia kompleksowy „zestaw narzędzi” w celu uzupełnienia wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Ten zestaw narzędzi zawiera co najmniej umowę wzorcową ze standardowymi warunkami zgodnymi ze wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, a także uzasadnienie zawierające omówienie poszczególnych artykułów wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży;

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności ***na temat poziomu*** akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, ***zakresu***, w jakim wywołały one spory prawne oraz ***aktualnego stanu*** różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych

1. Do ... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, ***oceniając*** w szczególności: ***poziom*** akceptacji wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży ***przez MŚP i przedsiębiorstwa niebędące MŚP, czy osiągnięto obniżenie kosztów transakcji,*** ***zakres***, w jakim wywołały one spory prawne, oraz ***aktualny stan*** różnic w poziomie ochrony konsumenta między wspólnymi europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży i prawem krajowym. Informacja ta obejmuje

europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

kompleksowy przegląd orzecznictwa sądów krajowych dokonujących wykładni wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu stosowania, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, o zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi, oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

Poprawka

2. Do ... [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu szczegółowe sprawozdanie zawierające przegląd funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając między innymi potrzebę dalszego rozszerzenia zakresu stosowania, jeśli chodzi o umowy między przedsiębiorstwami, **potrzebę uregulowania także aspektów stosunku umownego, zwłaszcza przeniesienia własności i roszczeń związanych z czynem niedozwolonym, w ramach europejskich przepisów dotyczących sprzedaży**, zmiany rynkowe i technologiczne związane z treściami cyfrowymi oraz przyszły rozwój dorobku wspólnotowego.

Przegląd w szczególności ocenia, czy stosowanie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży przyczyniło się do zwiększenia zaufania konsumentów w handlu transgranicznym i ograniczenia kosztów transakcyjnych. Ocenia również wpływ na konsumentów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji. Ponadto w celu utrzymania wysokiego poziomu ochrony konsumentów na mocy wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, sprawozdanie w należyty sposób uwzględnia wszelkie dotychczasowe zmiany dyrektywy

2011/83/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów¹.

Jeżeli chodzi o kwestie natury umownej i pozaumownej nieobjęte europejskimi przepisami dotyczącymi sprzedaży, ale dotyczące mimo wszystko wszelkich aspektów stosunku umownego, Komisja bada następujące kwestie: przeniesienie własności, osobowość prawną, nieważność umowy wynikająca z braku zdolności do czynności prawnych, sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami, określenie języka umowy, kwestie niedyskryminacji, reprezentację, wielość dłużników i wierzycieli, zmianę stron, w tym cesję, potrącenie lub połączenie, prawo rzeczowe, prawo własności intelektualnej i prawo deliktów oraz równoległe konkurencyjne roszczenia umowne i pozaumowne nieobjęte zakresem stosowania wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

¹ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

Uzasadnienie

Mimo celu dostarczenia kompleksowego zbioru przepisów dotyczących prawa umów, wniosek nie reguluje szeregu zasadniczych aspektów stosunku umownego, stwarzając realne ryzyko, że przedsiębiorstwa nadal będą musiały ponosić koszt porad prawnych na temat zagranicznych systemów. Szczególnie problematyczny okazuje się brak przepisów dotyczących przenoszenia własności. Najpóźniej w trakcie pierwszego przeglądu Komisja powinna więc zbadać, czy w ramach niniejszego rozporządzenia trzeba uregulować kwestie, o których mowa w punkcie preambuły 27, a w szczególności dotyczące przenoszenia własności.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik I – Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Kwestie, które należą do zakresu wspólnych europejskich przepisów

Poprawka

2. Kwestie, które należą do zakresu wspólnych europejskich przepisów

dotyczących sprzedaży, ale nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, rozstrzyga się zgodnie z celami i zasadami leżącymi u ich podstaw oraz ogółem ich przepisów, **bez odwoływania się do prawa krajowego, które miałyby zastosowanie w braku porozumienia o wykorzystaniu wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży ani do jakiegokolwiek innego prawa.**

dotyczących sprzedaży, ale nie zostały w nich wyraźnie uregulowane, rozstrzyga się **w miarę możliwości** zgodnie z celami i zasadami leżącymi u ich podstaw oraz ogółem ich przepisów.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik 1 – Artykuł 20 – ustęp 1 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) o łącznej cenie i dodatkowych opłatach i kosztach, zgodnie z art. 14 ust. 1;

Poprawka

b) o łącznej cenie i dodatkowych opłatach i kosztach, zgodnie z art. 14 ust. 1 **i 2**;

Uzasadnienie

Jeżeli umowa jest podpisywana w lokalu przedsiębiorcy, nie jest jasne, dlaczego konsument nie może uzyskać wszystkich informacji na temat ceny zgodnie z art. 14.

PROCEDURA

Tytuł	Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży	
Odsyłacze	COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD)	
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 25.10.2011	
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 25.10.2011	
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Marianne Thyssen 14.11.2011	
Rozpatrzenie w komisji	25.6.2012	19.9.2012
Data przyjęcia	9.10.2012	
Wynik głosowania końcowego	+: 34 -: 4 0: 0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain	
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sari Essayah, Ashley Fox, Robert Goebbels, Olle Ludvigsson	

PROCEDURA

Tytuł	Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży			
Odsyłacze	COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD)			
Data przedstawienia w PE	11.10.2011			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 25.10.2011			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 25.10.2011	IMCO 25.10.2011		
Procedura obejmująca zaangażowane komisje Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 24.5.2012			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Luigi Berlinguer 1.3.2012	Klaus-Heiner Lehne 1.3.2012		
Rozpatrzenie w komisji	22.11.2011	1.3.2012	10.7.2012	10.10.2012
	19.3.2013	29.5.2013		
Data przyjęcia	17.9.2013			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	18 3 2		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss			
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Olle Schmidt			
Data złożenia	25.9.2013			